

พร=คุ้มครองดีต่อคำตอบ

ชั้นประถมปลาย J 2-4

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่คอสมในประเทศไทย (จัญญาทิพย์)

สารบัญ

บทที่ 1	ผิไทมที่กระวนกระวาย	6
บทที่ 2	ร่างกายของเราคือพระวิหาร	15
บทที่ 3	เราจะรู้น้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร	25
บทที่ 4	จะเอาชนะซาตานได้อย่างไร	35
บทที่ 5	ทุกวันนี้พระเยซูยังรักษาโรคอยู่ไหม	44
บทที่ 6	ทำไมต้องถวาย	52
บทที่ 7	คนอื่นจะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนได้อย่างไร	60
บทที่ 8	จำเป็นต้องพูดภาษาแปลกๆ ไหม	69
บทที่ 9	พระเจ้าต้องการให้เรารักใคร	78
บทที่ 10	ต้องรับผลเมื่อทำบาป	86
บทที่ 11	สรรค์ นรก มีจริงไหม	95
บทที่ 12	พระเจ้าต้องการให้เราเรามีชีวิตแบบไหน	103
บทที่ 13	จะรู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีก	112
แบบทดสอบความจำ		121
เฉลยคำตอบ		125
นำเด็กมาถึงพระคริสต์		126

เด็กๆ จะเรียนรู้ได้อย่างไร? นี่เป็นคำถามที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการยากที่จะทำให้การ สอนเกิดผลถ้าไม่เข้าใจขั้นตอนของการเรียนรู้ จึงขอแนะนำขั้นตอนของการเรียนรู้หรือขบวนการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ท่องปากเปล่า

เป็นการเรียนเบื้องต้นโดยที่ผู้เรียนยังไม่ต้องทำความเข้าใจเพียงแต่พูดตามผู้สอนเท่านั้น เช่น “พระเจ้าเป็นความรัก” พูดตาม หลายๆ เที้ยว

2. จำได้

ขั้นนี้ผู้เรียนไม่เพียงแต่พูดตามเท่านั้น แต่สามารถที่จะจำได้โดยไม่มีคนนำ “พระเจ้าเป็น (ผู้เรียนสามารถเพิ่มคำว่า “ความรัก” ได้)

3. เข้าใจความหมาย

คือ การทำความเข้าใจหรืออธิบายสิ่งที่เรียนมาแล้ว โดยใช้คำพูดของตัวเองได้ “พระเจ้า เป็นความรัก” หมายความว่า พระเจ้ามีแต่ความรักสำหรับมนุษย์ ไม่มีการเกลียดชังหรือมุ่งร้าย

4. เห็นด้วยหรือยอมรับ

เป็นการยอมรับว่าคำสอนนั้นจริงและเห็นว่ามีประโยชน์สำหรับตัวเองและคนอื่น เช่น เด็กคนหนึ่ง ในชั้นเรียนอาจจะบอกว่า “พี่น้องหายจากโรคมะเร็งเป็นเพราะความรักของพระเจ้าใช่ไหม?” หรือ “คุณแม่บอกว่าพระเจ้าให้คุณพ่อมีงานทำ นี่คือการรักของพระเจ้าที่มีต่อครอบครัวเรา”

5. นำมาใช้

เมื่อถึงขั้นนี้เด็กๆ จะเอาสิ่งที่เขาเรียนรู้มาใช้จริง ๆ ในชีวิตของเขา เช่น เด็กๆ มีความมั่นใจใน ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเขาและตอบสนองต่อความรักของพระเจ้าในสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาเองและกับคนอื่น บันไดการเรียนรู้

การเติบโตของรวิวารศึกษา

ถ้าสิ่งมีชีวิตไม่มีการเจริญเติบโตหรือเกิดเปลี่ยนแปลงจะอยู่ไม่ได้นานและในที่สุดมันจะต้องตาย ชีวิตทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโต เราสามารถนำเอาหลักความจริงอันนี้มาประกอบคำ อธิบายเกี่ยวกับพระกายของพระคริสต์ได้อย่างเหมาะสม ถ้าร่างกายไม่มีการเจริญเติบโตหรือเปลี่ยนแปลงก็แสดงว่าร่างกายนั้นกำลังอยู่ในอันตรายหรือกำลังจะตาย

แผนกรวิฐ เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของคริสตจักรท้องถิ่นเพราะคริสตจักรส่วนมากเจริญเติบโตขึ้น ผ่านทางการสอนรวิฐ เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะการสอนรวิฐ ตอบสนองต่อความต้องการ ฝ่ายจิตวิญญาณ จิตใจ และสังคมโดยตรง การสอนอย่างเดียวนั้นไม่พอต้องหาวิธีที่จะทำให้คริสตจักร

เจริญเติบโตด้วย สิ่งที่เป็นพื้นฐานที่แสดงถึงการเจริญเติบโตของคริสตจักรก็คือ การเจริญเติบโตของชั้นรวีฯ การเจริญเติบโตนี้จะเกิดขึ้นได้ 2 ทางคือ ทางด้านจำนวนคน และด้านคุณภาพฝ่ายวิญญาณให้เราพิจารณาดูวิธีการเจริญของการเจริญเติบโตต่อไปนี้

การเติบโตด้านจำนวน

1. ผ่านทางการเยี่ยมเยียน ติดตามผลเป็นรายบุคคล

เราอาจไม่ค่อยได้ไปเยี่ยมเด็กๆ มากนัก แต่การเยี่ยมเยียนจะทำให้เด็กและผู้ปกครองเกิดความประทับใจในความใส่ใจของเรา ถ้าต้องการให้สมาชิกเพิ่มเราจะต้องออกไปเยี่ยมเยียน ให้เด็กรวีฯ บอกชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อนที่สนใจ หากมีเวลาให้ครูออกเยี่ยมเด็กๆ เหล่านั้น นอกจากนั้นครูควรจะไปคุยกับผู้ปกครองและไปเยี่ยมเด็กรวีด้วย

การเติบโตด้านคุณภาพฝ่ายวิญญาณ

2. ผ่านทางการอธิษฐานเพื่อเด็กอย่างจริงจัง

อย่าให้เวลาผ่านไปโดยไม่ได้ใช้เวลาในการอธิษฐานเพื่อชั้นเรียนรวีฯ ครูควรเอ่ยชื่อเด็กแต่ละคนในการอธิษฐาน ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยคุณให้ความเข้าใจความต้องการฝ่ายวิญญาณของเด็กและสอนความจริงของพระวิญญาณให้สอดคล้องกับความต้องการของเขา

3. ผ่านทางการให้คำปรึกษา

ถ้าครูมีความไวต่อความต้องการของเด็กพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำงานในจิตใจให้ครูมีความห่วงใยและใช้เวลาเป็นพิเศษกับเด็กเพื่อพูดคุยถึงสิ่งที่เกิดขึ้น การอธิษฐานกับเขาอาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรอด การบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณ หรือปัญหาอื่นๆ ที่ซ่อนอยู่ในใจของเขา เมื่อเด็กรู้ว่าครูมีความห่วงใยเขาด้วยความจริงใจเขาจะมีความกระตือรือร้นและสนใจกับการสอนของครูมากขึ้น

4. ผ่านทางการสร้างสาวก

เป้าหมายสูงสุดของคริสเตียนศึกษา คือ การเป็นเหมือนพระคริสต์ ช่วยให้เขาเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ดังนั้น การสอนให้เด็กเข้าใจว่า การติดตามพระเยซูคริสต์นั้นมีความหมายหรือมีความสำคัญเพียงใด และจะดำเนินชีวิตให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร

นอกจากนี้หนุนใจให้เด็กๆ ให้รับบังเกิดใหม่ในน้ำและแสวงหาการรับบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ หนุนใจให้เด็กแสดงความรักและให้เกียรติแก่คนในครอบครัวและคนอื่นๆ ให้รู้จักการถวายเป็นพยานกับคนอื่น การทำสิ่งเหล่านี้แสดงถึงการเป็นสาวกของพระเยซูให้คนรอบข้างได้เห็น ให้เด็กๆ ไกล่ลี้จิตพระเจ้าจนชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงวันต่อวันจนเราเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นทุกวัน ยังมีอีกหลายวิธีที่จะช่วยให้ชั้นเรียนรวีฯ เติบโตทั้งด้านจำนวนและด้านคุณภาพฝ่ายวิญญาณ คำแนะนำต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นเป็นเพียงวิธีการพื้นฐาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อคุณครูทั้งหลายนำไปปฏิบัติจะทำให้เกิดการเสริมสร้างและทำให้ชั้นเรียนรวีฯ ของท่านเข้มแข็งและมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

ทำความรู้จักเด็กของเรา

ชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.

พักอยู่ที่ บ้านเลขที่ ซอย ถนน

หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ

จังหวัด เบอร์โทรศัพท์

บิดาชื่อ มารดาชื่อ

มีพี่น้องกี่คน คน เป็นผู้ชาย คน เป็นผู้หญิง

เรียนอยู่ที่โรงเรียน ชั้น

งานอดิเรกที่ชอบทำเวลาว่างคือ

สิ่งที่ชอบเป็นพิเศษคือ

อาหารที่ชอบกิน

ผลไม้ที่ชอบกิน

สีที่ชอบ

สิ่งที่ไม่ชอบทำคือ

สิ่งที่รู้สึกกลัวคือ

หากขอพรพิเศษจากพระเจ้าได้ 3 ข้อ สิ่งใดที่อยากจะขอ

1.

2.

3.

ชอบทำกิจกรรมใดในชั้นเรียนมากที่สุด

อยากช่วยครูสอนช่วงใดในชั้นเรียน

อยากให้เพื่อนคนไหนมาเรียนร่วด้วย

พิศไหมที่กระวนกระวาย

เป้าหมาย

เพื่อช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า แม้ว่าเราจะมีอาการกระวนกระวาย แต่ในฐานะที่เราเป็นลูกของพระเจ้าเราต้องเอาชนะเรื่องนี้ให้ได้ โดยการวางใจในพระเจ้าผู้ทรงรักเรา และเชื่อว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งเพื่อเรา

ข้อพระคัมภีร์

สดุดี 55:22 , มัทธิว 6:25 -34 , พิลิปปี 4:6-9

ข้อท่องจำ

“จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้าและพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน”
(สดุดี 55:22)

ข้อคิดสำหรับครู

ความกระวนกระวายสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง บางทีเราอาจคิดว่าความคิดนี้ไม่มีพิษภัยอะไร แต่จริงๆ คริสเตียนไม่ควรจะดำเนินชีวิตไปพร้อมกับการรู้สึกกระวนกระวายตลอดเวลา บางทีเด็กๆ อาจรู้สึกวิตกกังวลเมื่อได้รับการกดดันในบางอย่าง ครูควรจะช่วยให้เด็กเข้าใจว่าพระเจ้าทรงสามารถช่วยให้เขาหายทุกข์กังวลได้ พระองค์สามารถยับยั้งสถานการณ์ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น

นำสู่บทเรียน

“กล่องร้องทุกข์”

เตรียม กล่องมีฝาปิด

เจาะช่องที่ฝาด้านบนเพื่อจะใส่กระดาษเล็กๆ ได้ แจกกระดาษชิ้นเล็กๆ ให้เด็กเขียนสิ่งที่เด็กๆ รู้สึกวิตกกังวลมาสัก 2-3 อย่าง โดยเรียงจากเรื่องที่กังวลมากที่สุดไปหาเรื่องที่กังวลน้อยกว่าเสร็จแล้วพับใส่ลงในกล่องที่เตรียมไว้ คุณครูควรเก็บเรื่องที่เด็กๆ เขียนไว้เป็นความลับไม่เล่าให้คนอื่นรู้ในชั้นเรียนฟัง จากนั้นนำสิ่งที่เด็กๆ เขียนไปอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ตลอดสัปดาห์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม กระวนกระวาย หมายความว่าอะไร? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

คำถาม คนส่วนมากกระวนกระวายเรื่องอะไร ? (ให้เด็กตอบ)

ความกระวนกระวาย คือ การคิดถึงบางเรื่องตลอดเวลา และเรื่องนั้นรบกวนอยู่ภายในใจ

มีหลายสิ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลกระวนกระวาย บางครั้งมากบางครั้งน้อย (อาจจะใช้เวลาสักเล็กน้อย อธิบายถึงปัญหาของเด็กๆ เขาอาจจะพูดถึงบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้เขามีความวิตกกังวลเป็นพิเศษ)

ความกระวนกระวายแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

1. เป็นทุกข์กังวล (เขียนคำนี้บนกระดานแล้วถามว่าน้องๆ เคยรู้สึกเป็นทุกข์กังวลบ้างไหม? ให้เวลาเด็กตอบคำถาม) บางทีก็ยากที่จะอธิบายความรู้สึกได้ บางทีอาจจะไม่รู้สึกรเป็นทุกข์กังวลเรื่องอะไร แต่มีความรู้สึกกลัวและไม่สบายใจนี้แหละเราเรียกว่าเป็นทุกข์กังวล

2. เป็นห่วงกังวล การเป็นห่วงก็เบาหน้อยในบรรดาความกระวนกระวายอื่นๆ ไม่เหมือนกับการเป็นทุกข์กังวลหรือกลัว ตัวอย่างเช่น น้องๆ อาจจะได้ยินว่า อาจารย์คณิตศาสตร์ของชั้นที่จะเลื่อนขึ้นไปเรียนนั้นดูมาก และน้องๆ รู้ว่าตัวเองเรียนอ่อนวิชานี้ อาจทำให้เป็นห่วงเกรงว่าจะถูกดู ตัวอย่างต่อไป เช่น น้องๆ นัดกับเพื่อนให้มารับที่บ้านเพื่อจะไปแข่งฟุตบอลกันแต่ภายหลังรู้ว่าบอกร้องนอนผิดก็เป็นห่วงว่าเพื่อนจะหาบ้านไม่พบและทำให้ไปแข่งฟุตบอลไม่ทันเวลา อย่างนี้เป็นต้น

(แสดงภาพ 1-1) คำว่า “เป็นห่วงกังวล” คือรู้สึกคิดถึงปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ เรามักจะมีความเป็นห่วงกังวลในเวลานอนกลางคืน เพราะว่าเป็นเวลาที่อยู่ลำพังคนเดียว เวลานั้นจึงทำให้คิดถึงปัญหาเหล่านั้นตลอดเวลา ปัญหาที่เป็นห่วงกังวลนั้นอาจจะเกิดขึ้นแล้ว หรือนึกคิดไปเองและเพิ่มพูนมากขึ้นๆ อาจเริ่มจากเรื่องเล็กน้อยจนกลายเป็นเรื่องใหญ่

สมมุติว่าน้องๆ ถูกขอร้องให้แสดงละครที่โรงเรียน และจะต้องท่องจำคำพูดในบทแสดงโดยมีเวลาเตรียมตัวเพียง 2-3 วัน น้องอาจกลัวว่าจะจำบทแสดงหรือคำพูดทั้งหมดไม่ได้ เมื่อถึงเวลาแสดงในเวลากลางคืนอาจจะนอนคิดจินตนาการไปว่าจะรู้สึกอับอายขายหน้าแค่ไหนถ้าจำบทแสดงไม่ได้ คนดูคงจะหัวเราะเยาะแน่เลยและจะต้องอับอายมากทีเดียว อาการอย่างนี้แหละที่เขาเรียกว่า “การเป็นห่วงกังวล”

ถ้าเรามีความเพียรห้วงกังวลอยู่เสมอจะทำให้เกิดปัญหาลงจริง ๆ ถ้ายังมีความกังวลต่อไปเรื่อย ๆ เป็นการยืนยันว่าปัญหานั้นจะต้องเกิดขึ้นแน่นอนและต้องจัดการกับเหตุการณ์นั้นอย่างถูกต้อง ความกระวนกระวายจะกระทบกระเทือนถึงสุขภาพทางกายด้วยถ้าเราไม่ระมัดระวัง

ให้เราดูว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงความกระวนกระวายอย่างไรบ้าง? ในสุภาษิต 12:25 กล่าวว่า “ความกระวนกระวายของคนถ่วงเขาลง” นี่เป็นคำอธิบายที่ดีแม้ว่าไม่มีพิษภัยมาก แต่มันจะทำให้เราท้อใจและเศร้าใจหมอง พระเยซูทรงสั่งสอนถึงเรื่องความกระวนกระวายในคำเทศนาบนภูเขา (อ่าน มัทธิว 6:25-34)

คำถาม พระเยซูกล่าวถึงความกระวนกระวายเกี่ยวกับอะไรบ้าง?
(ให้เด็กจดรายการในสมุดทำงานของเขา)

คนที่พระเยซูตรัสด้วยนั้นอาจจะมีความเป็นห่วงเรื่องอาหาร การกินการดื่ม เครื่องนุ่งห่ม หรือพระเยซูอาจจะหยิบยกเป็นตัวอย่างในสิ่งที่เรามากจะมีความกังวลทุกๆ ไป และในกรณีอื่นๆ พระเยซูตรัสว่า อย่ากระวนกระวายถึงสิ่งเหล่านั้น (ข้อ 25,31, 34) หรืออีกอย่างหนึ่งก็หมายความว่า อย่ากระวนกระวายว่าจะเอาอะไรกิน จะเอาอะไรดื่ม หรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม ต่อจากนั้นทรงอธิบายต่อไปโดยยกคำอุปมา 2 เรื่อง (แสดงภาพ 1-2) พระองค์ทรงดูแลนกในอากาศ จริงอยู่นกจะต้องบินออกไปหาเหยื่อกินเองแต่มันไม่มีความกระวนกระวายเพราะว่าพระเจ้าทรงให้อาหารแก่มันตามธรรมชาติ พระองค์ทรงยกตัวอย่างเรื่องดอกไม้ในทุ่งนามันไม่ได้ทำงานเพื่อจะมีอาหาร หรือหาเสื้อผ้ามาใส่เพื่อให้สวยงาม แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้แต่งให้ดอกไม้เหล่านั้นสวยงาม

ทั้งสองเรื่องทีกล่าวมาพระเยซูทรงเน้นว่าเราผู้ซึ่งเป็นลูกของพระเจ้าย่อมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่านกและดอกไม้ ถ้าพระองค์ทรงห่วงใยสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ พระองค์จะไม่ทรงห่วงใยพวกเรามากยิ่งกว่าสิ่งเหล่านั้นหรือ อ่าน มัทธิว 6 : 27

คำถาม ในพระคัมภีร์ข้อนี้พระเยซูหมายความว่าอย่างไร ? (ให้เวลาตอบคำถาม)

พระเยซูทรงชี้ให้เห็นว่าความกระวนกระวายไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ก็เหมือนกับความคิดที่ว่าอยากจะเรียนเก่งแต่ไม่อ่านหนังสือไม่ตั้งใจเรียนการคิดอย่างเดียวก็น่าจะสามารถเป็นไปตามความคิดนั้นได้ หรืออีกทางหนึ่งก็หมายความว่าความกระวนกระวายไม่มีประโยชน์อะไรเลย พระเยซูทรงชี้ให้เราเห็นทางที่จะเอาชนะความกระวนกระวายได้ใน มัทธิว 6:33 ซึ่งเป็นกฎแห่งทองคำสำคัญ (ให้เด็กอ่านข้อนี้พร้อมกัน)

คำถาม กฎแห่งทองคำสำคัญนั้นคืออะไร (ให้เวลาตอบคำถาม)

เมื่อเราแสวงหาแผ่นดินและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน พระองค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงให้ พระองค์จะทรงดูแลเราในทุกสิ่ง

ข้อท่องจำ “จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้าและพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน” สดุดี 55:22 ให้ท่องพร้อมกัน”

อาจารย์เปาโลได้กล่าวถึงเรื่องนี้ใน พิลิปปี 4:6-9 (ให้เด็กๆ อ่านพร้อมกัน) (แสดงภาพ 1-3)
ท่านกล่าวว่าอย่าให้เรากระวนกระวายแต่ให้เราทูลทุกสิ่งที่เราต้องการต่อพระเจ้า เมื่อเราเข้าหาพระองค์
ด้วยความเชื่อและมอบภาระปัญหาไว้กับพระองค์ๆ จะทรงให้เรา มีสันติสุขในใจเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ นี่
เป็นสิ่งที่เราต้องการเมื่อเรามีความกระวนกระวายเป็นทุกข์และหนักใจ

ใน พิลิปปี 4:8 เป็นกฎเกณฑ์ที่จะช่วยให้เรามีชัยชนะต่อความกระวนกระวาย (ให้อ่านพร้อมกัน)
เมื่อความคิดของเราเต็มไปด้วยแนวคิดในทางที่ดี เราจะไม่มีความกังวลสำหรับความกระวนกระวาย เมื่อนั้น
ในใจเราจึงเต็มไปด้วยสันติสุขจากพระเจ้า

เราควรจะเข้าใจด้วยว่าบางทีความห่วงใยในบางกรณีก็เป็นสิ่งที่ดีจะทำให้เรามีระมัดระวังและมี
ความห่วงใยคนอื่นและป้องกัน เรามีให้ทำความผิดพลาด ถ้าจะพูดว่าความกังวลห่วงใยเป็นสิ่งที่ไม่ดี
เสียทั้งหมดก็ไม่ได้ แต่ถ้ามีความกระวนกระวายมากเกินไปก็ไม่ถูกต้อง เมื่อเราไว้วางใจในพระเยซู
พระองค์จะประทานสันติสุขในใจของเรา

การประกาศ

ให้เน้นว่า เราจะมีสันติสุขที่มาจากพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อเรากลับมาเป็นลูกของพระเจ้าและมีความสัมพันธ์
สนิทกับพระเยซูคริสต์ เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อ

คำถามทบทวน

1. ความกระวนกระวายคืออะไร? (การคิดถึงบางเรื่องตลอดเวลา และเรื่องนั้นรบกวนอยู่ภายในใจ)
2. พระเยซูกล่าวถึงความกระวนกระวายเกี่ยวกับอะไรบ้าง? (เรื่องอาหาร, การกิน, การดื่ม, เครื่องนุ่งห่ม การดำเนินชีวิตประจำวัน)
3. กุญแจดอกสำคัญที่พระเยซูชี้ทางให้เราคืออะไร? (มัทธิว 6 :33 แสวงหาพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน)
4. เราจะมีชัยชนะเหนือความกระวนกระวายได้อย่างไร? (ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราต้องการต่อพระเจ้า และมอบภาระปัญหาไว้กับพระองค์)
5. เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เรากระวนกระวายเราจะต้องทำอะไร? (ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็น)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมท้ายบทเรียน
2. การรื้อ “กระวนกระวายไปทำไม”

เตรียม กระดาษ, ปากกา, ดินสอ

ให้เด็กทำใบการรื้อเพื่อใช้เอาเตือนความจำเมื่อมีความกระวนกระวายเกิดขึ้น

พับกระดาษเป็นสามส่วนวาดรูปและเขียนข้อข้อท่องจำใส่ในกระดาษ จากนั้นระบายสีหรือตกแต่งตามที่เด็กๆ ชอบ

3. ทำโปสเตอร์

เตรียม กระดาษโปสเตอร์ขนาด 8 X12 นิ้วให้ทุกคน แบ่งกระดาษเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่งให้วาดรูปนกบินบนท้องฟ้า เขียนข้อความว่า “พระบิดาทรงเลี้ยงนกไว้” ส่วนที่สองให้วาดรูปดอกไม้ในทุ่งนา เขียนข้อความว่า “พระเจ้าทรงตกแต่งดอกไม้ที่ทุ่งนาสวยงาม” แล้วให้ระบายสีตกแต่งให้สวยงามตามที่เด็กๆ ชอบ

เอากลับไปติดที่บ้านเพื่อเตือนเราว่า พระบิดาทรงเลี้ยงนกไว้ พระเจ้าทรงตกแต่งดอกไม้ที่ทุ่งนานั้นสวยงาม จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้าและพระองค์ จะทรงค้ำจุนท่าน สดุดี 55:22

ถ้ารู้สึกกระวนกระวาย หรือกังวล หรือเป็นห่วง ขอให้เด็กๆ ระลึกไว้เสมอว่า พระเจ้าทรงช่วยได้ ทุกสิ่ง และพระองค์ทรงรักเรามาก เพียงแค่เราอมให้พระเจ้ามาเป็นทีหนึ่งในชีวิตของเรา แล้วมอบทุกปัญหาและภาระหนักของเราไว้กับพระเจ้า พระองค์จะทรงดูแลเรามากยิ่งกว่าที่ทรงดูแลนกและดอกไม้

กระวนกระวายไปทำไม

ให้เด็กๆ นำอักษรจากคำว่า "กระวนกระวาย" มาเขียนเป็นคำใหม่ที่แสดงถึงวิธีที่เราสามารถทำได้
เพื่อเราจะไม่กระวนกระวาย เช่น ก = กิน

ก =

ก =

ร =

ร =

ว =

ว =

ว =

ว =

น =

า =

ย =

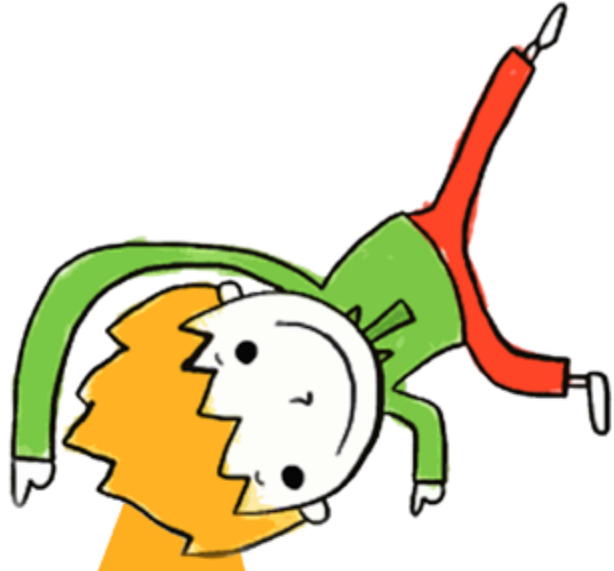
ทำไมถึงง่วง?

คืออะไร?

คือ รู้สึกง่วง

หรือมีอาการง่วงเกินไป

อย่ากระวนกระวาย แต่ให้เราสนุกสิ่งกับพระเจ้า

ร่างกายของเราคือพระวิหาร

เป้าหมาย เพื่อช่วยเด็กๆ ให้เข้าใจว่าร่างกายของเขาเป็นที่ประทับของพระเจ้า หนุนใจให้เด็กๆ ดูแลรักษาร่างกายให้ดีและหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายของเขา

ข้อพระคัมภีร์ สุภาษิต 20:1 , 23:19-21, 29- 32, 1 โครินธ์ 3:16-17, 6:19-20

ข้อท่องจำ “พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด (1 โครินธ์ 6:20)

ข้อคิดสำหรับครู

การสอนเด็กวัยนี้ให้เข้าใจเรื่องการกินการอยู่อย่างถูกต้องนั้นคือสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ห่างไกลจากเหล้าบุหรี่และยาเสพติดก็ยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เพราะว่าเด็กวัยนี้ถูกชักจูงไปตามคำนิยมของเพื่อนฝูงได้ง่ายๆ นอกจากเรื่องอาหารการกินที่ต้องระวังแล้วยังมีเรื่อง การแต่งตัว หรือความฟุ้งเฟ้อหรูหราต่างๆ เด็กวัยนี้กำลังอยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญเพราะกำลังก้าวสู่วัยรุ่น

การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กำลังได้รับความนิยมและกระทำกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มของวัยรุ่นในโรงเรียน เด็กในช่วงชั้นประถมปลายหลายแห่งมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กวัยนี้ควรจะเข้าใจว่าร่างกายของเขาคือที่ประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เขาจะต้องได้รับการดูแลรักษาไว้อย่างดี ละเว้นจากนิสัยที่ไม่ดีที่จะนำไปเกิดโรคภัยไข้เจ็บและนำไปสู่ความตาย

นำสู่บทเรียน

“วัดสุขภาพ”

ก่อนขึ้นเรียนให้ขีดเส้นบนกระดานแผ่นใหญ่ แบ่งออกเป็นช่องจำนวน 10 ช่อง เพื่อเป็นตัววัด แล้วให้ตัดรูปจากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย, อาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น บุหรี่ เหล้า และยาเสพติด เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียนให้เขาดูรูปแล้วนำไปติดบนกระดานที่เตรียมไว้ โดยให้เรียงลำดับจาก 1 (ไม่ดี) ถึง 10 ดี (ดีที่สุด) ตามลำดับ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อาทิตยน์อาจเชิญแขกที่มีความรู้พิเศษมาพูดที่ชั้นเรียน เช่น ตำรวจ แพทย์ หรือพยาบาลเพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของเหล้า บุหรี่ ยาเสพติด และการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายหรืออื่นๆ เป็นต้น

คำถาม เมื่อได้ยินคำว่า “พระวิหาร” เด็กๆ คิดถึงอะไร? (รอคำตอบ)

บางคนอาจคิดหมายถึง โบสถ์ หรือคริสตจักร หรืออาคารใหม่ๆ คงไม่มีใครคิดถึงอาคารเก่าๆ เต็มไปด้วยฝุ่นละอองและหยากไย่มองแล้วเหมือนใกล้จะพังในเร็ววันนี้

บทเรียนอาทิตยน์มีหัวข้อว่า ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่แต่ตัวเราเองเท่านั้นที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของเรา เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของเราพระวิญญาณทรงสถิตอยู่ภายในเรา (ไม่ใช่กรณีเดียวกับการที่ผู้เชื่อรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วได้รับฤทธิ์อำนาจพิเศษในการรับใช้หรือเป็นพยาน) เมื่อเราเปิดใจต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตเราก็ได้รับความรอด ครั้งแรกที่เราดำเนินชีวิตพระเจ้าเข้ามาพระวิญญาณก็จะมาสถิตในเราตั้งแต่ช่วงเวลานั้นเพื่อจะหนุนใจเราในการดำเนินชีวิตและช่วยเหลือแนะนำเรา

ให้อ่าน 1 โครินธ์ 6:19-20 (ให้เด็กๆ อ่านพร้อมกัน)

คำถาม ประโยคที่เปาโลพูดว่า “ท่านมิใช่เจ้าของตัวท่านเอง เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง” หมายความว่าอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

เมื่อพระเยซูทรงวายพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อชดเชยบาปแทนเรา พระองค์ทรงจ่ายราคาอันสูง ผู้เชื่อทุกคนถูก “ซื้อ” ด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่เป็นตัวของเราเองอีกต่อไป อีกนัยหนึ่งหมายความว่า เราไม่มีสิทธิ์ที่จะดำเนินชีวิตหรือทำอะไรตามใจตัวเองอีกต่อไป เรามีความรับผิดชอบต่อพระเจ้าที่จะต้องรักษาตัวเองให้สะอาด มีสุขภาพดี และบริสุทธิ์ ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้เราจะไม่สามารถถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของเราได้

ข้อท่องจำ พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด (1 โครินธ์ 6:20)

ข้อท่องจำอาทิตยน์ เน้นถึงความสำคัญของการถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของเรา เมื่อเรารักษาร่างกายให้อยู่ในสภาพที่ดี พระเจ้าทรงพอพระทัยและเราสามารถเป็นพยานที่ดีต่อหน้าคนอื่นได้ด้วย (ให้เราท่องข้อท่องจำด้วยกันสองสามเที่ยว)

นิสัยการกิน

ให้เราใช้เวลาคิดถึงการกินของเราสักครู่ เด็กๆ ชอบกินอาหารชนิดไหนมากที่สุด? มีอาหารหลายอย่างในร้านค้าหรือร้านขายอาหาร บางทีก็เป็นการยากที่จะรู้ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี เราอยู่ในโลกยุคอาหารสำเร็จรูป ผู้คนดำเนินชีวิตอย่างรวดเร็วทันใจ โดยไม่ต้องเสียเวลามากกับการปรุงอาหารหรือการจัดหาอาหาร บางอย่างก็ดีมีประโยชน์แต่บางอย่างทำให้อ้วนเท่านั้นโดยไม่มีคุณค่าทางโภชนาการเลย เช่น ขนมหวาน, อาหารจำพวกแป้ง, อาหารทอดต่างๆ เป็นต้น (แสดงภาพ 2-1) เมื่อกินอาหารเราควรจะให้ได้รับสารอาหารที่ครบ 5 หมู่ ซึ่งประกอบด้วย โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน วิตามิน เกลือแร่ ใยอาหาร (ชนิดที่ดีต่อร่างกาย) ถ้าเรากินอาหารไม่เป็นประโยชน์จะทำให้ร่างกายอ่อนแอและเกิดโรคภัยได้ง่าย

การพักผ่อน

การพักผ่อนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มีสุขภาพดี

คำถาม ใครบ้างที่ชอบนอนดึก? เคยอดนอนตลอดทั้งคืนไหม? ถ้าไม่ได้นอนหลับทั้งคืนรู้สึกอย่างไรบ้าง? (รอคำตอบ)

ถ้านอนดึกหรืออดนอนแค่บางครั้งบางคราวก็ไม่ใช่ไร แต่ถ้าทำเป็นนิสัยก็จะก่อให้เกิดปัญหามากมายอย่างแน่นอน ร่างกายเราต้องการการพักผ่อนคืนละ 8-9 ชั่วโมง เพื่อให้กล้ามเนื้อและร่างกายส่วนอื่นๆ ได้พักผ่อนถ้าเรานอนหลับอย่างเพียงพอเข้ามาร่างกายเราก็จะมีความสดชื่นขึ้น แต่ถ้าอดนอนหรือไม่พอก็จะทำให้หงุดหงิด โมโหง่าย ไม่มีสมาธิในการทำงาน ที่สำคัญควรจะเข้านอนให้ตรงเวลาและนอนหลับให้เพียงพอ การนอนหลับอย่างเพียงพอไม่เพียงแต่จะทำให้เรามีสุขภาพที่ดีเท่านั้นแต่ยังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนอื่นอีกด้วย

เราสามารถใช้เวลาว่างของเราถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการกินอาหารที่มีประโยชน์และพักผ่อนอย่างเพียงพอ แต่ยังมีบางอย่างที่เราต้องระมัดระวังและละเว้นจากสิ่งที่มีโทษต่อสุขภาพและจิตวิญญาณของเรา เช่น บุหรี่ เหล้า และยาเสพติด (ให้เขียนสิ่งต่างๆ เหล่านี้บนกระดาน)

ยาเสพติด

บางทีเด็กๆ อาจจะไม่ได้ถูกทดลองในเรื่องการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า หรือติดยาเสพติด ก็ขอบคุณพระเจ้า แต่ระวังให้ดีเพราะว่าสักวันหนึ่งอาจถูกล่อลวงให้ทำผิดในสิ่งเหล่านี้ได้

คนติดเหล้า บุหรี่ และยาเสพติดนั้น ส่วนมากมักจะเริ่มจากการทำตามคนอื่นเพราะว่าไม่อยากเป็นคนที่ถูกแปลกกว่าคนรอบข้าง ส่วนใหญ่จะมีคำพูดทำนองว่า “ลองแค่ครั้งเดียวจะเป็นไรไป” คำว่า “ลองดูแค่ครั้งเดียว” นี้แหละคือจุดเริ่มต้นของการติดจนเลิกไม่ได้” (ให้เด็กอ่านตัวอย่างที่ 1)

พระวณะของพระเจ้าไม่ได้บอกตรงๆ ว่า การสูบบุหรี่เป็นความบาป อาจเป็นเพราะว่าบุหรี่ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในสมัยที่เริ่มเขียนพระคัมภีร์ แต่ให้เรามาพิจารณาดูดีๆ ข้างซองบุหรี่เขาเขียนไว้อย่าง? (เตรียมภาพมาแล้วให้เด็กอ่านที่ข้างซอง)

ให้เราดู 1 โครินธ์ 3:16-17 (ขอให้เด็กๆ อ่าน) ถ้าสังเกตดูจะเห็นว่าเปาโลใช้คำพูดที่แรงพอสมควร ในข้อ 17 กล่าวว่าถ้าผู้ใดทำลายพระวิหารของพระเจ้า (ร่างกายของเขา) พระองค์จะทรงทำลายผู้นั้น พระเจ้าไม่พอพระทัยถ้าเรามีเจตนาที่จะทำร้ายร่างกายของเราเอง (แสดงภาพ 2-2) ทางแพทย์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุใหญ่ของโรคมะเร็งปอดและนำสู่โรคอื่นๆ เช่น โรคหัวใจ ถูกลมโป่งพอง เป็นต้น ดังนั้น การสูบบุหรี่ขัดต่อคำเตือนของพระเจ้าที่ไม่ให้เราทำลายพระวิหารของพระเจ้า อย่าหลงไปติดบ่วงแร้วของมารในเรื่องนี้

การดื่มเครื่องดื่มมีนเมา

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเรื่องการดื่มเครื่องดื่มมีนเมาไว้ด้วย การดื่มเหล้าหรือของมีนเมาเป็นปัญหาของมนุษย์มานานหลายศตวรรษก่อนจะมีคริสเตียนเกิดขึ้นด้วยซ้ำไป

ให้เราดูว่าพระคัมภีร์พูดถึงการดื่มเหล้าอย่างไรบ้าง?

เป็ด สุภาษิต 20:1, 23:19-20, 20, 29-32 การดื่มเหล้าเป็นนิสัยทำให้เกิดปัญหามากมาย ทั้งผู้ดื่มและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพ ถ้าดื่มมากๆ จะเป็นอันตรายต่อตับจนทำให้ถึงตายได้ และยังทำอันตรายต่อหัวใจ สมอง และไตด้วย การดื่มเหล้าทำให้สมองเฉื่อยชา ดังนั้น จึงเป็นอันตรายมากถ้าให้คนดื่มเหล้าขับยานพาหนะ คนเป็นพันต้องเสียชีวิตไปเพราะการขับรถยนต์มีนเมา (แสดงภาพ 2-3) ทุกสิ่งที่เกิดจากการเมาเหล้านั้นไม่ดีทั้งสิ้น มีสิ่งที่น่าสลดใจที่สุดอีกอย่างหนึ่งคือ เหล้าสามารถทำลายครอบครัวให้แตกแยกได้ (ให้เด็กอ่านตัวอย่างที่ 2) บางทีเราอาจคิดว่าผู้ใหญ่เท่านั้นที่ติดเหล้า แต่ที่จริงแล้วเด็กในระดับชั้นประถมก็สามารถเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังได้เหมือนกัน เริ่มต้นด้วยการลองดื่มครั้งเดียวคงไม่เป็นไร แต่นั่นเป็นกลลวงของมารเพราะเมื่อทดลองดื่มครั้งแรกแล้วก็ยากจะลองครั้งต่อไปจนกระทั่งติด

อาวุธร้ายของมารชาตานอีกอย่างหนึ่งก็คือยาเสพติดชนิดอื่นๆ ให้ระวังคนที่ให้ยากินแล้วบอกว่า ถ้ากินแล้วจะรู้สึกสบายใจ คำพูดชักชวนนั้นอาจจริงในครั้งแรกแต่ต่อไปจะทำให้มีความต้องการมากขึ้น ในที่สุดก็ติดจนเลิกไม่ได้และเหตุผลสุดท้ายก็นำไปถึงความตาย (ให้เด็กอ่านตัวอย่างที่ 3) การเล่นเกมหรือทดลองยาเสพติดนั้นเป็นเกมสัจธรรม เราจะไม่รู้ตัวล่วงหน้าถึงผลร้ายของมัน “อย่าลอง” เพียงเพราะคิดว่าเป็นเรื่องสนุก เพราะเมื่อเริ่มแล้วมันจะทำให้เราเสพติดมากขึ้นจนเกิดความทุกข์ทรมาน การใช้ชีวิตด้วยความสงบสุขในความรักและการดูแลของพระเจ้าจะเป็นสิ่งที่ประเสริฐกว่านั้นมากมาย

การกินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ, การพักผ่อนไม่เพียงพอ, การดื่มเหล้า, สูบบุหรี่ และติดยาเสพติด เป็นการทำลายพระวิหารของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานร่างกายที่งดงามให้แก่เรา ถ้าเราดูแลรักษาร่างกายนี้ให้ดี พระเจ้าทรงพอพระทัยและสามารถเป็นพยานที่ดีต่อคนอื่นได้ด้วย

การประกาศ

ชักชวนให้น้องๆ ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของเขา ใช้เวลาอธิษฐานกับผู้ที่ต้องการ
ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัดบทที่ 2

2. โปสเตอร์ข้อท่องจำ

เตรียม กระจกใสโปสเตอร์แข็ง ดินน้ำมันหมึก ไม้ปลายแหลมหรือดินสอ
แจกกระจกใสให้เด็กคนละแผ่น กดดินน้ำมันลงบนกระจกให้ทั่วแผ่นให้หนาพอสมควร ใช้
สีน้ำหรือน้ำหมึกทาทับลงไปบนดินน้ำมันรอให้แห้งเสร็จแล้ว ใช้ดินสอหรือไม้ปลายแหลมแกะตัวหนังสือ
เป็นประโยคข้อท่องจำและเขียนรูปคนในทำสรรเสริญพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วย
ร่างกายของท่านเถิด (1 คร. 6 : 20)

ตัวอย่างที่ 1

ป๊อกคิดอยู่เสมอว่าการสูบบุหรี่นั้นทำให้ดูเป็นคนสุขุมเยือกเย็น และเพื่อนๆ ของเขาส่วนมากก็
สูบบุหรี่ ดังนั้น จะเป็นไรไปถ้าเขาจะสูบบ้าง เพราะเท่าที่รู้ไม่เห็นว่ามีคนสูบบุหรี่นานๆ จะมีอันตราย
อะไร นั่นเป็นความคิดก่อนที่เขาจะรู้ว่าคุณพ่อของเจมเพื่อนของเขาซึ่งเป็นนักสูบบุหรี่ตัวยงกำลังป่วย
เป็นโรคมะเร็งปอดและจะมีชีวิตอยู่ได้อีกเพียง 2 เดือนเท่านั้น พ่อของเจมเริ่มต้นจากการสูบบุหรี่เพียง
มวนเดียว

ตัวอย่างที่ 2

อัมและส เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน แม้ว่าเพิ่งรู้จักได้เพียงสองสามเดือนเท่านั้นตามปกติแล้วอัมเป็น
คนร่าเริงแต่ระยะหลังนี้เธอกลายเป็นคนเงียบขรึม หน้าตาเศร้าซึม และชอบอยู่คนเดียวเงียบๆ

วันหนึ่งส สังเกตเห็นความผิดปกติของเพื่อนที่ดูเหมือนแยกลง อัมใส่เสื้อผ้าย้วยยู่ผืนผ้ายุ่งเหยิง
ดวงตาอิดโรย เมื่อสถามว่ามีอะไรเกิดขึ้น? อัมจึงเล่าว่า “คุณพ่อคุณแม่กลับมาจากงานปาร์ตี้ดึกทั้งสอง
เมาเหล้าและทะเลาะกันจนกระทั่งรุ่งเช้า” อัมได้นอนแค่ชั่วโมงเดียวเท่านั้นเอง เธอมีความปรารถนา
อย่างมากที่จะให้พ่อและแม่เลิกดื่มเหล้าเสียที

ตัวอย่างที่ 3

เมื่อมานิตย์ย้ายโรงเรียนไปอยู่อีกโรงเรียนหนึ่ง เขามีเพื่อนคนใหม่เพื่อนใหม่พาเขาเข้ากลุ่มนักเรียนกลุ่มหนึ่งบอกว่าจะทำให้มานิตย์มีประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นที่สุด วันหนึ่งเพื่อนใหม่ยื่นเม็ดสีแดงๆ ให้กับมานิตย์ 2 เม็ดและบอกว่า “กินซะสิ จะได้รู้สึกราวมีอิสระในโลกเลย” แต่เพื่อนใหม่ไม่ได้เล่าให้มานิตย์ฟังว่ามีเพื่อนคนหนึ่งที่เคยกินยาชนิดเดียวกันเมื่อปีที่แล้วว่าเมื่อกินแล้วอาการประหลาดคลุ้มคลั่งกระโดดลงมาจากตึก 5 ชั้น เพราะคิดว่าเขาสามารถเหาะได้และในที่สุดก็เสียชีวิต นำความโศกเศร้าเสียใจมาสู่พ่อแม่พี่น้องเป็นอย่างมาก เป็นเรื่องที่น่าสลดใจที่เขาต้องตายตั้งแต่อายุยังน้อย

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวาย พระเกียรติแด่พระเจ้า ด้วยร่างกายของท่านเถิด (1 โครินธ์ 6:20)

คุณแลพระวิหารดีหรือยัง?

ร่างกายของเราคือพระวิหารของพระเจ้า วันนี้เราจะมาตรวจดูกันว่า เราดูแลพระวิหารของพระเจ้า ในแต่ละด้านดีหรือยัง ให้เด็กๆ ทำเครื่องหมายหน้าหัวข้อที่เราปฏิบัติ จากนั้นให้อธิบายว่าทำได้อย่างไร หรือต้องปรับปรุงในด้านนั้นอย่างไร เช่น กินอาหารดีมีประโยชน์ ต้องปรับปรุง เพราะกินข้าวน้อยแต่ กินขนมเยอะ เป็นต้น

กินอาหารที่ดีมีประโยชน์

ทำดีแล้ว

ต้องปรับปรุง

ได้อย่างไร/ปรับปรุงอย่างไร

ออกกำลังกายสม่ำเสมอ

ทำดีแล้ว

ต้องปรับปรุง

ได้อย่างไร/ปรับปรุงอย่างไร

นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ

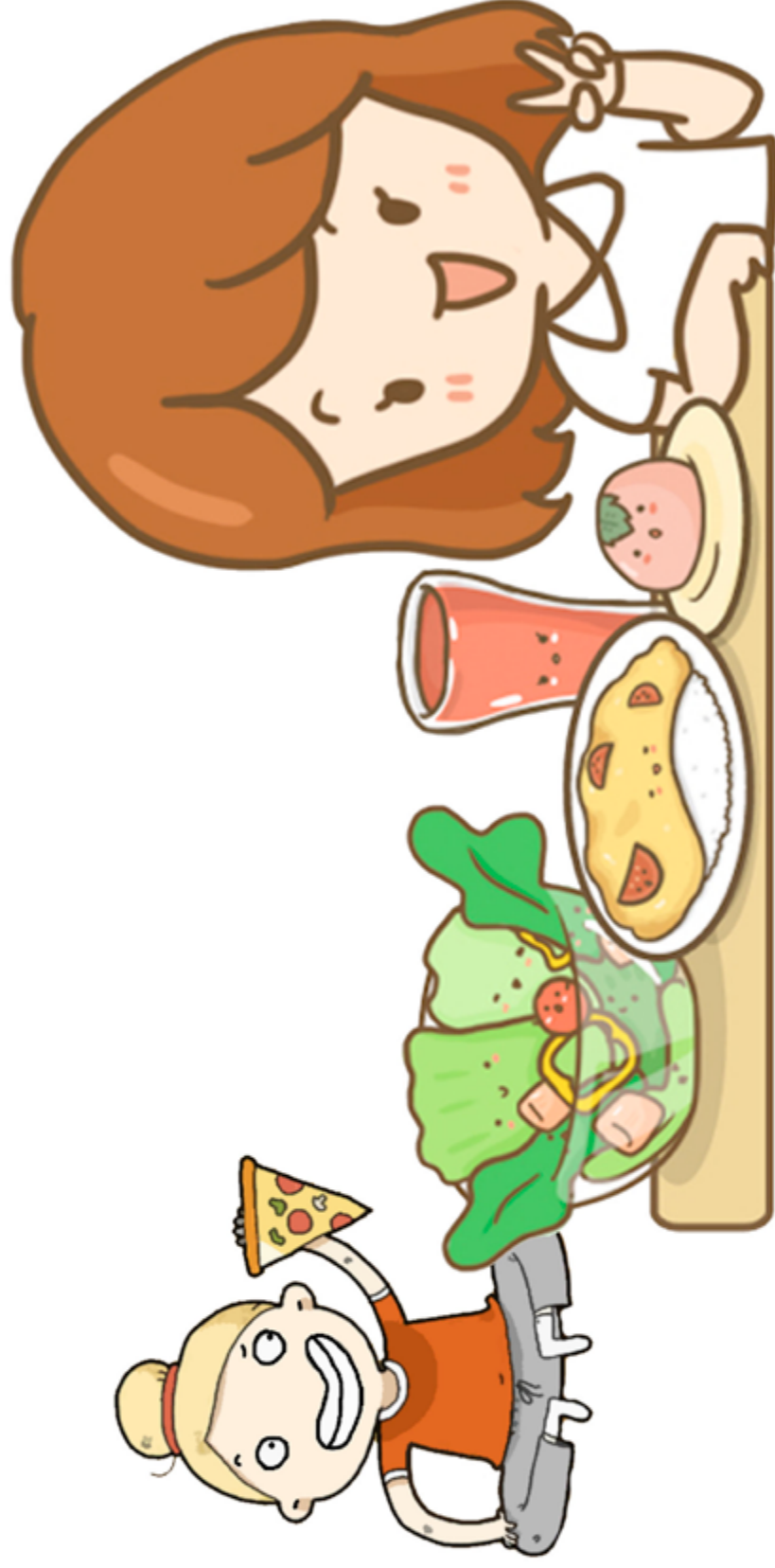
ทำดีแล้ว

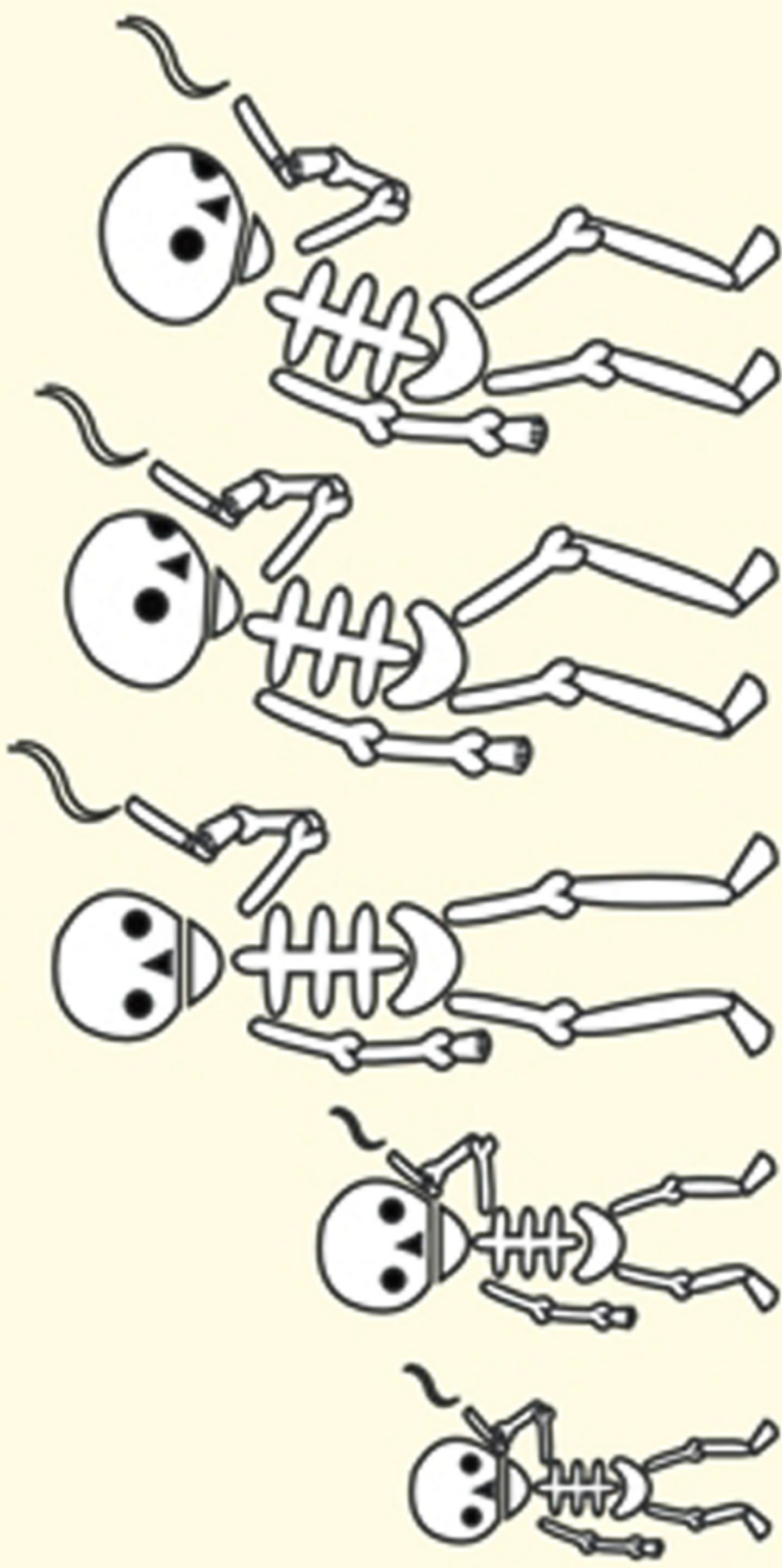
ต้องปรับปรุง

ได้อย่างไร/ปรับปรุงอย่างไร

ควรกินอาหารที่ดีมีประโยชน์นะ
กินให้ครบ 5 หมู่ จะได้สุขภาพแข็งแรง

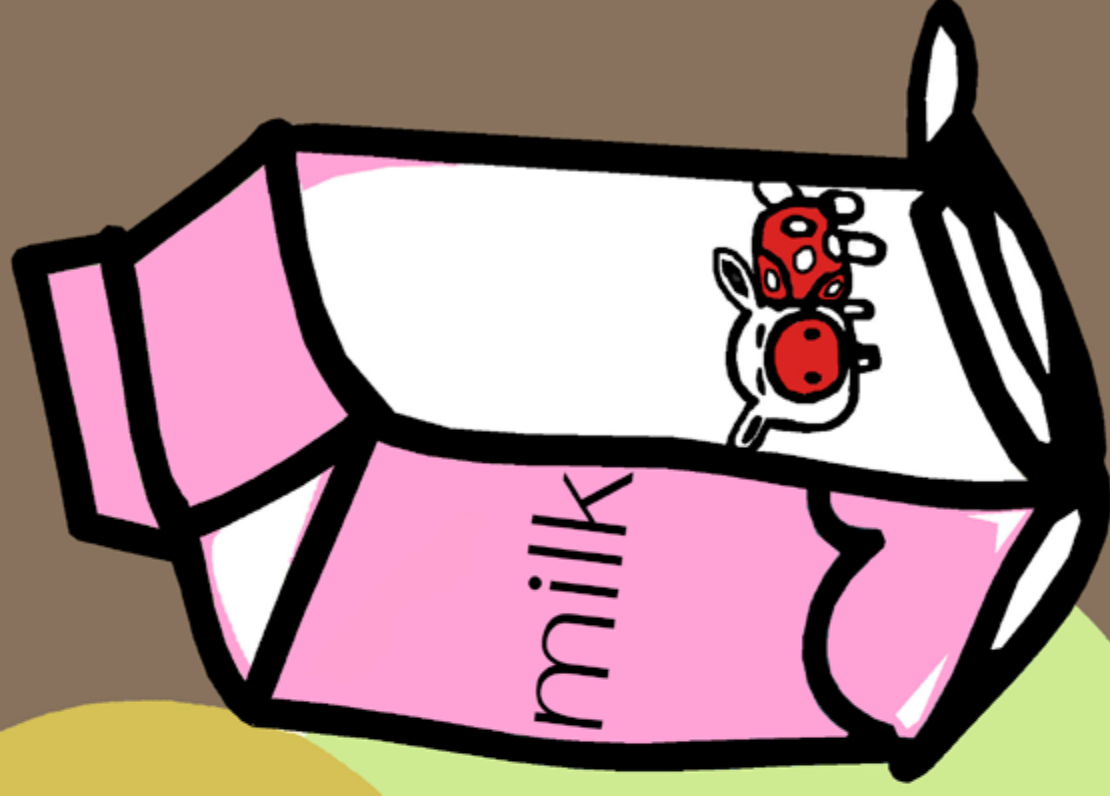

สัปหงกวันนี้ เป็นผีไม่รู้ตัว

กินเหล้า
แต่ตรงไหน

หันไปดื่มนม
ดีกว่า

3

เราจะรู้หน้าพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กรู้ว่าการอธิษฐานและศึกษาพระวจนะของพระเจ้าสม่ำเสมอ จะทำให้เรารู้จักพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ หนุนใจให้เด็กๆ สร้างนิสัยที่รักการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน

ข้อพระคัมภีร์

โยบ 23:1-12, สดุดี 119:1-16, 145:18-21, 1 โครินธ์ 5:17-18, 2 ทิโมธี 3:15-17

ข้อท่องจำ

ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์ (สดุดี 119:11)

ข้อคิดสำหรับครู

สิ่งที่ดีควรจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเราคือ การอธิษฐานและการอ่านพระวจนะของพระเจ้า อย่างสม่ำเสมอ นี่คือนิยามของการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ มีชัยชนะ และได้รับการทรงนำ ถ้าเราไม่เอาใจใส่การอธิษฐานและการอ่านพระวจนะของพระเจ้าก็เป็นการยากหรือเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีชีวิตเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า

วัยเด็กเป็นวัยแห่งการเริ่มต้นของการถวายตัวแด่พระเจ้า อธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยในการสอนของท่านเพื่อจะทำให้เด็กเข้าใจถึงความสำคัญนี้

นำสู่บทเรียน

แต่งกลอนหรือเพลง

แจกกระดาษ ดินสอ ให้เด็กแต่งกลอนหรือเขียนเพลงที่เกี่ยวกับการอธิษฐานหรือการอ่านพระคัมภีร์

เช่น อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ทำให้ฉันมีความสุข ใจไม่ทุกข์ย่ำได้เบิกบาน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(เตรียมเครื่องเล่นวิทยุ) ก่อนเริ่มเรียนให้เปิดวิทยุ หมุนหาคลื่นที่มีเสียงชัดเจนที่สุด อธิบายให้เด็กๆ ฟังว่าการหมุนหาคลื่นวิทยุที่ชัดที่สุดกับการมีชีวิตที่สอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้านั้นเหมือนกันอย่างไร

คำถาม

เราจะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร?

การรู้จักน้ำพระทัยของเจ้านั้นไม่ยากเหมือนกับการหมุนหาคลื่นวิทยุ เราจะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร มีสองวิธีที่ช่วยให้เรารู้จักการทรงนำของพระเจ้าได้คือ หนึ่ง การอธิษฐาน และสอง การอ่านพระวจนะของพระเจ้า แต่ปัญหาติดอยู่ที่คริสเตียนบางคนไม่ใช้เวลาอ่านพระวจนะของพระเจ้า และไม่ใช้เวลาพูดคุยกับพระองค์ ก็เลยเป็นการยากที่เราจะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

พระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นหนังสือมหัศจรรย์ (แสดงภาพ 3-1) ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่ม (พระคัมภีร์เดิม 39 เล่ม พระคัมภีร์ใหม่ 27 เล่ม) มีผู้เขียน 40 คน ใช้เวลาในการเขียนนานประมาณ 1,600 ปี แม้ว่าจะมีผู้เขียนหลายคนและมีระยะเวลาในการเขียนที่ยาวนานแต่ใจความสำคัญของเนื้อเรื่องกลับมีเพียงแค่ประเด็นเดียวเท่านั้น ตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวรณ์คือเรื่องความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์และแผนการไถ่บาป ตลอดเรื่องราวในพระคัมภีร์เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าองค์ตรีเอกานุภาพ ก็คือ พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์

แบบจำลอง

ให้เด็กผู้ชายวาดแบบจำลองรถยนต์หรือเครื่องบินที่จะสร้าง เด็กผู้หญิงออกแบบจำลองเสื้อผ้าชุดที่จะออกแสดงแฟชั่นโชว์ในฤดูกาลนี้ จากนั้นให้เด็กๆ ออกมาอธิบายสิ่งที่เขาทำและคำแนะนำด้วย “ไม่ว่าเราจะทำอะไรต้องมีแบบอย่างและคำแนะนำ ถ้าไม่อย่างนั้นก็ไม่มีทางทำได้” ในทำนองเดียวกัน การที่เราจะพยายามมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์โดยไม่ทำตามคำแนะนำและคำสั่งจากพระวจนะของพระเจ้าก็ไม่มีทางเป็นไปได้เช่นกัน พระเจ้าไม่ได้ประทานพระคำของพระองค์เพื่อให้เราเก็บไว้บนชั้นหนังสือเฉยๆ ทรงมีพระประสงค์ให้เราอ่านทุกวันเป็นประจำเพื่อเราจะได้มีชีวิตที่สอดคล้องกับแผนการของพระองค์

คำถาม

ใครรู้จักโยบบ้าง? เกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของโยบ?

เขามีทำอย่างไรต่อเหตุการณ์เหล่านั้น? (ขอให้อ่าน โยบ 1:13-22)

โยบได้รับความทุกข์ทรมานอย่างเหลือที่จะคิดได้ เขาสูญเสียทุกสิ่ง ทรัพย์สินสมบัติ ครอบครัว เพื่อนฝูง ถึงกระนั้นคำพูดของเขาก็น่าประทับใจมาก (อ่านโยบ 23:12) ตลอดเวลาแห่งการสูญเสียและความทุกข์ทรมานโยบเข้าใจความสำคัญของพระวจนะ (แสดงภาพ 3-2) เขาบอกว่า “ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจ” ดังนั้นพระคัมภีร์จึงได้บันทึกว่า “ในเหตุการณ์ทั้งสิ้น โยบมิได้ได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้า” (โยบ 1:22)

ข้อทอ้งจำ

“ข้าพพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพพระองค์ เพื่อข้าพพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สดุดี 119:11 เมื่อเราสะสมพระวจนะของพระเจ้าไว้ในใจในจิตใจของเรา เราก็ไม่ทำบาป และดำเนินชีวิตเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าคือสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระองค์

(แสดงภาพ 3-3) พระวจนะเป็นสิ่งสำคัญช่วยนำทางในชีวิตคริสเตียนเหมือนกับแผนที่นำทาง พระคัมภีร์แสดงให้เห็นทางการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง (ให้อ่านสดุดี 37:31, 119:33-35) พระวจนะเป็นเหมือนโคมหรือตะเกียงส่องทาง การที่เราต้องไปในที่ที่เราไม่เคยไปจะเป็นอย่างไร อุปกรณ์นำทางมีประโยชน์ในการนำเราไปในทางที่ถูกต้อง เรากำลังเดินทางตลอดชีวิตนี้จนถึงชีวิตนิรันดร์ เราไม่คุ้นเคยกับทางข้างหน้าแต่ถ้าเรามีชีวิตที่สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าเราจะพบคำแนะนำที่ต้องการ

พระวจนะของพระเจ้าเป็นคำแนะนำและเป็นการให้คำปรึกษาหารือ (ขอให้ดู 2 ทิโมธี 3:15-17) การเอาใจใส่ในพระคำของพระเจ้าช่วยให้เราได้รับความจริง รู้จัก และเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และยังช่วยตักเตือนแก้ไขเมื่อเราทำผิดและช่วยให้เราเห็นว่าควรดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างไร เมื่อเรามีสิ่งเหล่านี้ในจิตใจเราก็มีชีวิตที่พร้อมสำหรับการรับใช้ การอ่านพระคัมภีร์อย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ เราจะต้องอธิษฐานด้วยจึงจะสมบูรณ์พร้อม

คำถาม การอธิษฐานคืออะไร?

การอธิษฐานคือการสนทนากับพระเจ้า เป็นการเปิดโอกาสให้พระเจ้าตรัสกับเราการอธิษฐานไม่ใช่การพูดฝ่ายเดียว บางครั้งพระเจ้าตรัสกับเราโดยทางพระคำหรือเรารู้ใจให้เรารู้ถึงการทรงนำของพระองค์หรือบางทีทรงตรัสเป็นเสียงให้ได้ยิน แม้ว่าจะไม่เกิดขึ้นบ่อยนักแต่ก็อาจจะมีบ้าง

คำถาม เราควรอธิษฐานอย่างไร? มีวิธีพิเศษไหม?

พวกสาวกถามพระเยซูถึงเรื่องนี้เช่นกัน ทรงตอบพวกสาวกในมัทธิว 6:9-13 คำอธิษฐานไม่ใช่การท่องจำบทพูด แต่คือคำพูดที่มาจากใจและความรู้สึก หัวใจสำคัญของการอธิษฐานที่พระเยซูทรงสอนคือแก่นแท้ของการอธิษฐาน สิ่งที่อยู่ในคำอธิษฐานนั้นประกอบด้วยการสรรเสริญในความเป็นพระเจ้าและยกย่องพระนามของพระองค์ทุกๆ วัน สารภาพบาป ขอการอภัยโทษ และขอให้รอดพ้นจากความชั่วร้าย

เมื่ออธิษฐานเราอาจจะไม่ได้พูดหมดทุกสิ่ง แต่สิ่งสำคัญเราจะต้องสรรเสริญยกย่องพระนามของพระเจ้า บางทีเราอาจจะขอหลายสิ่งหลายอย่างต่อพระเจาก็ไม่ใช่สิ่งผิดอะไรถ้าเราไม่อธิษฐานขออย่างเดียวจนเป็นนิสัย พระเจ้าทรงต้องการได้ยินคำสรรเสริญของเราที่จะถวายต่อหน้าบัลลังก์ของพระองค์ พระองค์จะทรงได้รับเกียรติเมื่อเรานมัสการพระองค์และเทพพระพรลงมาเหนือการนมัสการนั้น

คำถาม

เราควรจะอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องอะไร? (อภิปราย)

เมื่อเราสรรเสริญพระเจ้าพระเจ้าแล้วจึงทูลขอสิ่งที่ต้องการจากพระองค์ เช่น อาหาร เสื้อผ้า สิ่งจำเป็นและอื่นๆ เราอาจจะอธิษฐานเพื่อการรักษาโรคและปัญหาต่างๆ อธิษฐานเพื่อคนอื่นและเชื่อว่าพระเจ้าจะช่วยได้ เราสามารถเข้ามาบอกพระเจ้าได้ในทุกๆ เรื่องแม้แต่เรื่องการบ้านที่คุณครูให้ที่โรงเรียน เราไม่ควรจะปล่อยให้เกิดปัญหาเสียก่อนแล้วค่อยอธิษฐานแต่ควรพูดคุยกับพระเจ้าเป็นประจำทุกวันและเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่เราคิด สิ่งที่เรากังวล แม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ เราควรมีเวลาสรรเสริญพระเจ้าและขอบคุณพระองค์ด้วย เหมือนที่พระธรรมสดุดี 145:21 ได้กล่าวไว้

เราน่าจะเริ่มอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ตั้งแต่วันนี้เลยไหม้ย เพื่อชีวิตของเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เมื่อเรารู้จักกับพระเจ้าดีขึ้นกว่าเมื่อก่อนพระองค์จะประทานความรักและการทรงนำตลอดชีวิตของเรา

การประกาศ

อาจมีบางคนไม่กล้ารับเชื่อ แต่หากเด็กสนใจให้ครูหนุนใจเด็กที่จะเปิดใจและอธิษฐาน อธิบายให้เด็กเข้าใจว่า พระเยซูทรงสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขาและจะได้รับการทรงนำเมื่อเขาอธิษฐานและอ่านพระวจนะของพระองค์ขอให้ครูฉวยโอกาสพูดกับบางคนเป็นส่วนตัว

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “วิทย์เตือนความจำ”

เตรียม กระดาษแข็ง กาว กรรไกร และปากกา

ให้เด็กๆ วาดภาพวิทยุบนกระดาษแข็ง แล้วตัดออก ที่หน้าปัดคลื่นวิทยุให้เขียนคำว่า “น้ำพระทัยของพระเจ้า” ที่ตัวหมุนให้เขียนว่า “อ่านพระคัมภีร์” อีกอันหนึ่งเขียนว่า “อธิษฐาน” เสร็จแล้วนำไปตั้งไว้ที่บ้านเพื่อเตือนความจำ

3. “ตารางเข้าเฝ้าประจำวัน”

เตรียม กระดาษสี, ปกติน, ไม้บรรทัด, ปากกา

แจกกระดาษให้เด็กคนละหนึ่งแผ่น ให้ทำตารางการเข้าเฝ้าพระเจ้าในแต่ละวัน (ดูตัวอย่าง) เสร็จแล้วให้นำไปติดไว้ที่หัวนอน ให้เขียนรูปหัวใจไว้ในช่องวันที่ใช้เวลาอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ ทำให้ครบ 1 เดือน เมื่อเสร็จแล้วอาจหนุนใจให้เด็กๆ ทำอีกเพื่อจะฝึกการใช้เวลากับพระเจ้าจนเป็นนิสัย

ตารางนับของพระเจ้า

น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับฉัน

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับเราแต่ละคนไม่เหมือนกัน ในตลอดสัปดาห์นี้เมื่อเด็กๆ ใช้เวลากับพระเจ้าในแต่ละวันพระเจ้าจะทรงบอกอะไรกับเรา ให้เด็กๆ เขียนข้อพระคัมภีร์ที่อ่าน พร้อมทั้งสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสกับเรา

ข้อพระคัมภีร์ที่ประทับใจ

สิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเรา

วาทภาพสิ่งที่พระเจ้าอยากให้เราทำ

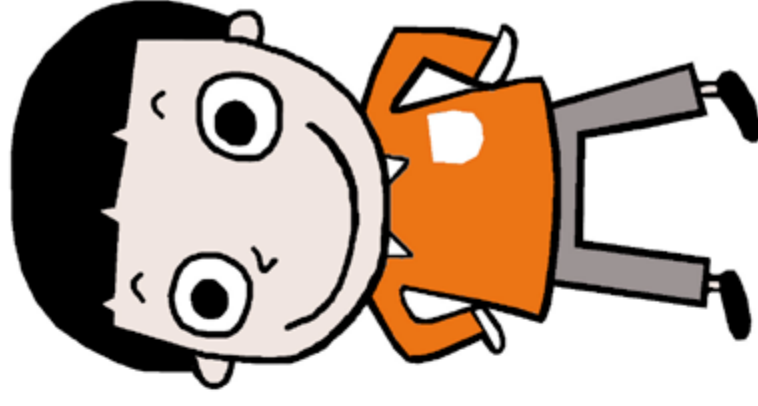
จำง่ายนะ

39

+

27

66

พระศรีสุธรรมโศภิต

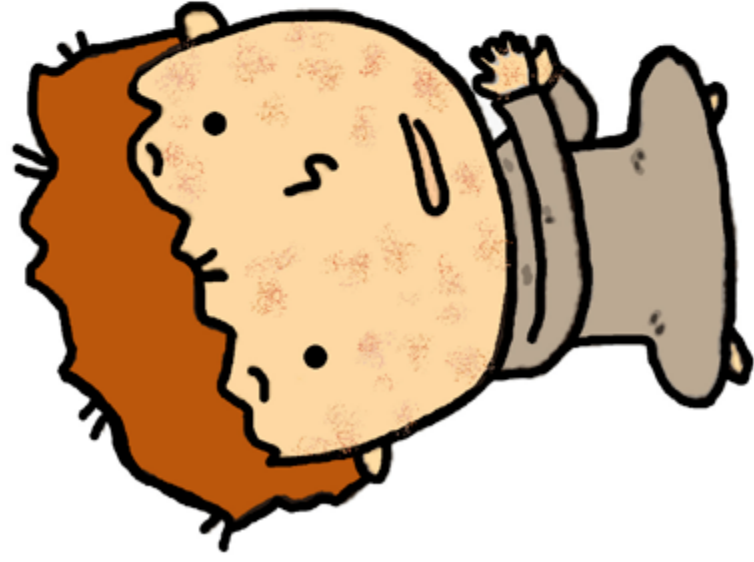
พระโศภิต 39

พระโศภิต 27

๓๙

๑๑

๒๗๖๖

ข้าพระองค์สัมผัสพระดำรัสของพระองค์
ไว้ในใจของข้าพระองค์

จะเอาชนะซาตานได้อย่างไร?

เป้าหมาย

เพื่อช่วยให้เด็กรู้และเข้าใจว่าเขาสามารถเอาชนะมารซาตานได้ และรู้
เล่ห์กลของซาตานที่จะใช้ล่อหลอก หนุนใจให้เด็กเตรียมความพร้อมในการ
ต่อสู้โดยการยึดพระวจนะไว้เป็นดาบสำหรับการรบเพื่อเด็กๆ จะทำตาม
น้ำพระทัยพระเจ้าได้

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 3:1-6, มัทธิว 4:1-11, ยากอบ 4:7, 1 ยอห์น 2:15-16
อิสยาห์ 14 :12-15 , สภษ.16 : 18, 29:23

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงโน้มมโนใจยอมฟังพระเจ้า
จงต่อสู้กับมารและมันจะหนีท่านไป” ยากอบ 4:7

ข้อคิดสำหรับครู

สิ่งที่เป็นอันตรายที่สุดในชีวิตของมนุษย์คือการละเลยเกี่ยวกับมารซาตาน ซาตานเป็นศัตรูที่มี
อำนาจสามารถสั่งให้พวกเหล่าวิญญาณชั่วมาทำลายความดีงาม ความสัตย์ซื่อ และความจริงได้

เด็กๆ ควรจะรู้ว่า มารซาตานนั้นมีจริงและต้องเข้าใจว่า ไม่มีทางที่จะต่อสู้กับมารได้ด้วยตัวเองจะ
ต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อจะยืนอย่างมั่นคงและมีชัยชนะต่ออำนาจของมารร้ายได้

บทเรียนอาทิตย์นี้จะช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็กๆ ในการต่อสู้กับการโจมตีของมารร้าย

นำสู่บทเรียน

“อาวุธสำหรับต่อสู้”

ให้สมมุติว่าเด็กๆ กำลังอยู่ในสงครามหรือการต่อสู้ เตรียมกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือกระดาษ
วาดเขียน ให้เด็กใช้กระดาษทำเป็นอาวุธหรือวาดอาวุธก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มีความจริงสองอย่างที่มนุษย์ทุกคนต้องเข้าใจคือมีพระเจ้าและมีซาตาน ทั้งสองอย่างมีจริง เหมือนกับอากาศที่เราหายใจและพื้นดินที่เรายืนอยู่

วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าและซาตานคือให้มองไปรอบๆ ตัวเราจะเห็นอิทธิพลของทั้งสองฝ่ายได้ไม่ยากนัก ให้เขียนอิทธิพลของทั้งสองฝ่ายบนกระดาน แบ่งกระดานออกเป็นสองด้าน ให้ช่วยกันเสนอว่ามีอะไรบ้าง ในโลกของเรามีอำนาจของความดีและความชั่ว พระเจ้าทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความดีทุกอย่าง ซาตานเป็นที่มาแห่งความชั่วทั้งหมด

อิทธิพลของพระเจ้า อาจจะพูดถึงชีวิต ความสุข ความสวยงาม ความสงบ ความรัก ความมั่นคง ความหวัง ความจริง

อิทธิพลของซาตาน คือ ความตาย ความเศร้าโศก ความสกปรก ลามก สงคราม ความโหดร้าย ความเกลียดชัง ความหมดหวัง ความกลัว เคราะห์กรรม สิ่งหลอกลวงต่างๆ

บทเรียนอาทิตย์นี้เป็นคำสอนที่สำคัญมาก เราจะต้องรู้ว่าจะต่อต้านและมีชัยชนะต่อมารร้ายได้อย่างไร ซาตานเป็นศัตรูที่มีอำนาจและร้ายกาจมาก มันสามารถทำทุกสิ่งที่ศัตรูในโลกนี้ไม่สามารถทำได้เหมือนกัน มนุษย์สามารถทำร้ายได้แต่กายแต่ซาตานสามารถทำร้ายเราได้ทั้งกายและจิตวิญญาณ

คริสเตียนทุกคนอยู่ในสงครามต่อสู้กับมารและอำนาจของมันนี่คือความเป็นจริง ดังนั้น เราจำเป็นต้องรู้วิธีการต่อสู้เพื่อเราจะมีชัยชนะ ผู้นำทางการทหารท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า ในการเอาชนะศัตรูนั้น เราจะต้องรู้ว่าศัตรูคือใคร จุดอ่อน จุดแข็งของศัตรูอยู่ที่ไหน และยุทธอุบายของศัตรูคืออะไร?

คำถาม ซาตานคือใคร? (รอคำตอบ) ในพระคัมภีร์พูดถึงซาตานอย่างไรบ้าง?

ตั้งแต่เดิมนั้นซาตานอยู่ในตำแหน่งที่ดีมาก ซาตานเคยเป็นทูตสวรรค์มาก่อน มีตำแหน่งที่สูงกว่าทูตสวรรค์ทั้งหมด (แสดงภาพ 4-1) มีชื่อว่า “ลูซิเฟอร์” มีความหมายว่า “ทูตแห่งความสว่าง” แต่เกิดเป็นโรคภัยฝ่ายวิญญาณที่เราเรียกว่า “โรคหยิ่งผยอง” ซึ่งเป็นโรคภัยฝ่ายวิญญาณจิตของคนในยุคปัจจุบันด้วยเช่นกัน การมีตำแหน่งสูงสุดท่ามกลางทูตสวรรค์ทั้งหมดยังไม่เป็นที่พอใจของลูซิเฟอร์ เขาต้องการเป็นเหมือนพระเจ้า (อิสยาห์ 14:14) ความหยิ่งผยองของลูซิเฟอร์นั้นมันมากจนไม่สามารถควบคุมได้ ให้ดูในอิสยาห์ 14:12-15 เราจะมีคำว่า “ข้าจะหลายครั้งสำหรับซาตานมีประสบการณ์ในเรื่องความหยิ่งผยองเป็นพิเศษ เราจะต้องระมัดระวังที่จะไม่ให้มันมีอิทธิพลเหนือชีวิตของเรา เราควรรู้ถึงความหยิ่งผยองนั้น วันหนึ่งจะทำให้เกิดปัญหามากมาย (อ่าน สุภาษิต 16:18, 29:23) พระเจ้าไม่ทรงทนต่อความหยิ่งผยองนั้นได้จึงได้ขับไล่ลูซิเฟอร์ออกจากสวรรค์ยังทำให้ลูซิเฟอร์หยิ่งผยองและเต็มไปด้วยความเกลียดชัง ซาตานพยายามทำทุกสิ่งเพื่อทำลายแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ โลกจึงเต็มไปด้วยอำนาจของมารซาตาน (ชี้ที่รายการอิทธิพลของซาตานบนกระดาน) มันควบคุมกองทัพของปีศาจ ซาตานวิญญาณชั่ว ตัวแทนของซาตานเหล่านี้ทำงานอย่างเอาจริงเอาจังที่จะทำให้มนุษย์ตกอยู่ในบ่วง

แรวของมัน ให้มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาป ซาตานได้รับความสำเร็จในการทำงานอย่างมากคนนับหมื่นในโลกนี้ ไม่ยอมต้อนรับพระเยซูเพราะการขัดขวางของซาตานนั่นคือจุดประสงค์หลักของมัน ซาตานจะยินดีมากที่ถ้าสามารถทำให้คนที่เชื่อพระเยซูแล้วละทิ้งความเชื่อและกลับไปทำบาปอีก

เรารู้แล้วว่าซาตานมีลักษณะอย่างไร ให้เรามาดูการทำงานของมันเป็นว่ามีวิธีการทำให้มนุษย์ออกจากทางของพระเจ้าได้อย่างไร? ซาตานให้กลุบายนี้ล่อลวงมนุษย์ ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน อ่านใน 1 ยอห์น 2:16

คำถาม

กลุบายของซาตานคืออะไร?

กลุบายคือการล่อลวง (แสดงภาพ 4:1) มารจะใช้ตัณหาของเนื้อหนัง ตัณหาของตา และความทะนงในลาภยศในการล่อลวงของมนุษย์ให้ทำบาปและหันออกจากทางของพระเจ้า

กลลวง 2 อย่างที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ (ให้ดู ปฐมกาล 3:1-6)

ตัวอย่างแรก เป็นเรื่องที่เรารู้จักกันดี คือการเริ่มต้นความบาปในโลกมนุษย์ตั้งแต่เริ่มแรก มารได้ดำเนินแผนงานของมันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

(แสดงภาพ 4-2) ซาตานเริ่มแผนการล่อลวงมนุษย์ โดยทำให้เอวาเกิดความสงสัยว่าถ้าเราทำบาปจะทำให้มีโทษจริงหรือ? พระเจ้าเป็นความรักไม่ใช่หรือ? ต่อจากนั้นมันก็ทำให้เอวาลงกลลวงไปคือ ทำให้เกิดความปรารถนาเพราะเห็นว่าสิ่งนั้นทำให้เขามีความสุข เช่น ทำให้คนติดเหล้า บุหรี่ และยาเสพติด โดยมีความเข้าใจว่าประโยชน์ของการเสพสิ่งเหล่านั้นคือทำให้สบายใจซึ่งเป็นความเข้าใจผิด

เมื่อการล่อลวงขั้นที่หนึ่งผ่านไปซาตานก็ใช้ตัณหาของตาคือ “น่าดู” เป็นขั้นต่อไป มันทำให้ความบาปดูเหมือนเป็นสิ่งที่ดีและสวยงาม เมื่อยิ่งมองดูก็ยิ่งคิดและเมื่อยิ่งคิดก็ยิ่งมีความปรารถนาอยากได้ในที่สุดมันก็ทำให้เอวาเกิดมีใจหยิ่งผยองโดยทำให้นางเข้าใจว่าผลไม้ชิ้นนั้นทำให้นางเป็นคนฉลาด นี่คือการหยิ่งในจิตใจของมนุษย์ หลายคนตกอยู่ในความบาปเพราะเห็นว่าหลายคนทำก็อยากจะทำบ้าง และคิดว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำให้ฉลาดและมีชื่อเสียง

เอวาแพ้ต่อการทดลองของซาตาน เธอกินผลไม้ที่พระเจ้าทรงห้าม นี่คือการกระทำผิดครั้งยิ่งใหญ่ แต่ถ้าเอวาทำเหมือนกับพระเยซูเมื่อถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร เหตุการณ์ต่างๆ คงไม่เป็นเช่นนั้น

ตัวอย่างที่สอง มธ.4:1-11

(แสดงภาพ 4-3) มารฉวยโอกาสทดลองพระเยซูขณะที่พระองค์หิวเพราะอดอาหารมา 40 วัน (ตัณหาของเนื้อหนัง) แล้วนำพระองค์ขึ้นไปบนยอดพระวิหาร ยူให้พระองค์สำแดงอำนาจโดยให้กระโดดลงไปยังล่าง (ความหยิ่งผยอง) และสุดท้ายได้นำพระองค์ไปถึงตัณหาของตาโดยให้ดูความกว้างใหญ่ไพศาลของราชอาณาจักร ถ้าพระเยซูยอมกราบไหว้ซาตานมันบอกว่าจะมอบสิ่งเหล่านั้นแก่พระองค์

คำถาม

พระเยซูต่อสู้กับซาตานอย่างไร? (รอคำตอบ)

พระเยซูทรงตั้งมั่นอยู่ในพระวาทะของพระเจ้า ทรงอ้างถึงความถูกต้องที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ และให้คำแนะนำที่ดีที่จะปฏิบัติตามได้อยู่ในข้อท่องจำอาทิตย์นี้

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า

จงต่อสู้กับมารและมันจะหนีท่านไป (ยากอบ 4:7)

เมื่อเรารู้คำสอนในพระวาทะของพระเจ้าและเชื่อฟัง เราจะสามารถต่อสู้กับอุบายของมารร้ายได้ และสามารถมิชยชนะเหนื่อการทดลองจากซาตานได้ เราไม่ได้ต่อสู้ด้วยตัวของเราเองแต่ด้วยการช่วยเหลือจากพระเจ้า

การประกาศ

สิ่งแรกที่เราต้องทำเพื่อเอาชนะมารร้ายให้ได้คือจะต้องต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก่อน ถ้ายังไม่ได้ต้อนรับพระองค์เวลานี้เป็นโอกาสที่ดีที่จะเริ่มทำ

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “โปสเตอร์ข้อท่องจำ”

เตรียม กระดาษแข็ง ปากกาเมจิก กรรไกร กาว ไหมพรม หรือกากเพชร

ให้เขียนคำว่า “จงมอบ” และ “จงต่อสู้” เป็นตัวพิมพ์ขนาดใหญ่บนโปสเตอร์ ทากาวตามเส้นของตัวอักษรหรือจะใช้กากเพชรโรยแทนไหมพรมก็ได้

ใต้คำว่า “จงมอบ” ให้เขียนว่า “ตัวท่านต่อพระเจ้า” และใต้คำว่า “จงต่อสู้” ให้เขียนคำว่า “กับมารและมันจะหนีท่านไป”

จงมอบชีวิตของท่านต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับมารแล้วมันจะหนีท่านไป ยากอบ 4:7

3. “การเปรียบเทียบ”

เตรียม กระดาษสีขาว และปากกาเมจิก

แบ่งกระดาษออกเป็นสองส่วน จัดเส้นแบ่งครึ่ง

ด้านซ้ายให้เขียนภาพ แสดงถึง การพยายามเอาชนะซาตานด้วยความสามารถของตนเอง

ด้านขวาให้เขียนภาพ แสดงถึง การมีชัยชนะโดยพระวชนะและการพึ่งพาพระเจ้า

วิธีชนะซาตาน

เมื่อต้องต่อสู้กับซาตาน พระคัมภีร์สั่งให้เราสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า วันนี้เราจะมาสร้างนักรบ
ของพระเจ้าด้วยกัน ให้เด็กๆ ตัดชิ้นส่วนของนักรบทุกชิ้นออกมา จากนั้นให้ระบายสีตามที่ชอบ นำชิ้นส่วน
แต่ละชิ้นมาวางประกอบกัน ส่วนที่เป็นช่องวงกลมให้ใช้ตะปูสองขาปักลงไปเพื่อยึดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

ลูซิเฟอรั = ทูตแห่งความสว่าง

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

အေးအေးအေးအေး

5

ทุกวันนี้พระเยซูยังรักษาโรคอยู่ไหม

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ เชื่อว่าปัจจุบันนี้ฤทธิ์อำนาจในการรักษาโรคของพระเยซูยังทรงเป็นเหมือนในสมัยพระคัมภีร์ ให้เด็กๆ วางใจในการรักษาโรคอย่างอัศจรรย์ของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์

โรม 5:12, ยอห์น 9:1-9, 4:46-54, อีสยาห์ 9:6-7, 53:4-5
1 เปโตร 2:24, ฮีบรู 4:15, มัทธิว 4:23, ยอห์น 4:46-54,
ยอห์น 9:1-7, ยากอบ 5: 13-16

ข้อท่องจำ

การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิตและ
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค (ยากอบ 5:15)

ข้อคิดสำหรับครู

การรักษาโรคเป็นคำสัญญาสำคัญอย่างหนึ่งจากพระวาทะของพระเจ้า แต่บางครั้งมีการเข้าใจผิด โดยเฉพาะเมื่อการรักษาโรคไม่ได้เกิดขึ้นตามที่เราคาดหวังไว้ บางทีก็ยากที่เด็กวัยนี้จะเข้าใจว่าทำไมพระเจ้ารักษาโรคของบางคน แต่บางคนไม่ได้รับการรักษาและทุกข์ทรมานเนื่องจากความเจ็บป่วยเป็นเวลานานไม่มีใครตอบได้ว่าทำไมเราต้องมอบเรื่องนี้ไว้กับ สติปัญญาและสิทธิอำนาจสูงสุดของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม คำของพระเจ้าพูดถึงคำสัญญา ในเรื่องการรักษาโรคไว้อย่างชัดเจนและสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นจริงในสมัยนี้ด้วย หนุนใจให้เด็กวางใจในฤทธิ์อำนาจแห่งการรักษาโรคของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

“การรักษาโรค”

ให้เขียนคำว่า “พระเจ้าทรงรักษาโรควันนี้” ตัวโตๆ บนกระดานโปสเตอร์แผ่นใหญ่ ให้หาวารสารคริสเตียนที่เกี่ยวกับการรักษาโรคมาหลายๆ เล่ม เมื่อเด็กเข้ามาในห้องเรียนให้แต่ละคนค้นดูเกี่ยวกับการหายโรคอย่างอัศจรรย์แล้วนำมาติดบนโปสเตอร์ที่เตรียมไว้ หรือ “คำพยานจากชีวิตจริง” โดยเชิญพี่น้องในคริสตจักรที่ได้รับการรักษาโรคจากพระเจ้า ให้มาเป็นพยานในชั้นเรียนของวันนี้ก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เมื่อน้องๆ เจ็บป่วยเป็นไข้หวัดจะอย่างไร? (รอคำตอบ)

เราหลายคนทำเหมือนกันคือ ถ้าไม่ไปหาหมอก็ต้องทานยาหรือทั้งสองอย่าง บางทีก็นอนพัก ผ่อนจนกว่าอาการป่วยจะหายไปเอง

คำถาม เมื่อน้องๆ เจ็บป่วยเคยมีคนมาอธิษฐานเพื่อไหม?
เคยถูกเจิมด้วยน้ำมันเพื่อรักษาโรคไหม? (รอคำตอบ)

น่าเสียดายที่คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้คิดถึงการอธิษฐานขอการรักษาจากพระเจ้าเมื่อเจ็บป่วย บางทีคิดว่าการเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ ไม่ควรจะต้อง “รบกวน” พระเจ้าหรือบางทีอาจไปหาหมอและกินยา ก่อนถ้าไม่หายจึงอธิษฐานขอ หมายความว่าหมดหนทางแล้วจึงคิดถึงพระเจ้า

จริงอยู่ที่หมอและยา ก็ถือว่าอยู่ในแผนการรักษาโรคของพระเจ้าแต่เราไม่ควรละเลยที่จะอธิษฐาน เมื่อมีอาการเจ็บป่วย เพราะว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะรักษาความเจ็บไข้ของผู้เชื่อทุกคน ความเจ็บป่วย เกิดขึ้นมานานพอๆ กับการเกิดของมนุษยชาติ เริ่มตั้งแต่มนุษย์คู่แรกที่อยู่ในสวนเอเดนทุกคนคงจำ เรื่องที่อาดัมและเอวาถูमारล่อลวงให้ทำบาปได้ดี (แสดงภาพ 5-1) เมื่อทั้งสองฝ่ายแพ้ต่อการทดลอง นั้นความบาปได้เข้ามาในโลกและบาปได้นำความเจ็บป่วยเชื้อโรคและความตายมาสู่มนุษย์ (โรม 5:12)

คำถาม หมายความว่าเราเจ็บป่วยเพราะความผิดบาปใช่หรือไม่

ไม่ใช่เสมอไป แต่ถ้าเราทำสิ่งที่ห้ามไว้แล้วในบทที่ 2 (บุหรี เหล้า ยาเสพติด ทานอาหารมากเกินไป พักผ่อนไม่เพียงพอ) จะทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยได้ง่าย แต่ส่วนมากแล้วเราเจ็บป่วยเนื่องจากเชื้อไวรัสและแบคทีเรียที่มีอยู่ในโลก โรคเหล่านี้เกิดขึ้นถ้าไม่มีความบาป

ครั้งหนึ่งพวกสาวกของพระเยซูคิดว่าความเจ็บป่วยหรือความพิการเกิดขึ้นจากความบาปของคนป่วยเองหรือความบาปของพ่อแม่ของเขา สาวกถามพระเยซูถึงสาเหตุที่ทำให้ชายคนหนึ่งตาบอดตั้งแต่กำเนิด (ดู ยอห์น 9:1-7) เขาถามว่า “พระอาจารย์เจ้าเข้าใครได้ทำผิดบาปชายคนนี้หรือบิดามารดาของ เขาจึงทำให้เขาเกิดมาตาบอด” พระเยซูตรัสตอบว่า ไม่ใช่ความบาปของใครทั้งสิ้น ชายคนนี้เป็นมาตาบอดเพราะความบาปได้มีอยู่ในโลกแล้วไม่ใช่ชายคนนั้นหรือพ่อแม่ของเขาได้กระทำความบาปแต่ประการใด

แม้ว่าการรักษาโรคในทุกวันนี้เป็นไปได้ โดยทางพระเยซูคริสต์ แต่คนในสมัยพระคัมภีร์สามารถหายโรคได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (อพยพ 15:26) พระเจ้าทรงสัญญากับชนชาติอิสราเอลว่าจะรักษาโรคเขาทั้งหลายให้หายถ้าเขาจะปฏิบัติตาม 4 ด้านนี้ คือ ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า เอาใจใส่กฎบัญญัติของพระองค์ และถือรักษาคำสั่งของพระเจ้าทุกประการ เพื่อจะได้ระบการรักษาให้หาย

อิสยาห์ได้กล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับการบังเกิดของพระเยซูล่วงหน้า ก่อนการบังเกิดของพระเยซูหลายร้อยปี (อิสยาห์ 9:6-7) และเกี่ยวกับการวายพระชนม์ด้วย (อิสยาห์ 53:4-5) เมื่อเขียนถึงการวายพระชนม์อิสยาห์มองเห็นความทุกข์ทรมานของพระเยซูและจุดประสงค์ใหญ่ที่สำคัญสองประการ (ให้ดูในอิสยาห์ 53:5) อิสยาห์มองเห็นว่าพระเยซูเสด็จมาปลดปล่อยมนุษย์จากความผิดบาปและรักษาความเจ็บป่วยให้หาย (อ่าน อิสยาห์ 53:5)

ก่อนสิ้นพระชนม์ที่กางเขนพระเยซูเสด็จไปหลายที่เพื่อรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มได้บันทึกพระราชกิจต่างๆ ของพระเยซูก่อนถูกตรึง พระองค์ถูกจับและถูกฟ้องศาลโดยพวกผู้นำศาสนายิว เขาพาพระเยซูไปขึ้นศาลต่อหน้าปีลาตเพราะตามกฎหมายคนยิวไม่มีสิทธิพิพากษาตัดสินคดีเอง ทหารโรมได้ทำการทารุณกรรมพระเยซูที่นั่น

ความทุกข์ทรมานของพระเยซูทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย ทรงถูกโบยตีด้วยเส้นหนังที่ปลายเส้นแลมีขึ้นกระดูกหรือวัตถุแข็งๆ ผูกอยู่ เมื่อฟาดแสลงบนผิวหนังแต่ละครั้งเขาจะตัวดลยแผ่ทำให้กระดูกที่ผูกอยู่ตัวดิ้นไหวให้จนเป็นรอยแผลฉีกขาด ผู้ที่ถูกเขี่ยจะเจ็บปวดทรมานอย่างมาก บางทีถึงกับเสียชีวิตไปเพราะทนต่อความเจ็บปวดไม่ไหว

ในหนังสืออิสยาห์และเปโตรได้บันทึกว่า (แสดงภาพ 5-2) รอยแผลเขี่ยที่พระเยซูได้รับนั้นทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย (ให้ดู อิสยาห์ 53:5 และ 1 เปโตร 2:24) พระเยซูทรงรู้ดีว่าความเจ็บป่วย และความเจ็บปวดเป็นอย่างไร? (ฮีบรู 4:15) บอกเราว่า พระเยซูทรงเป็นมหาบุรุษที่สามาร “เห็นใจในความอ่อนแอของเราทุกประการ” พระองค์ทรงห่วงใยเมื่อเราเจ็บป่วยทรงเข้าใจถึงความเจ็บปวด ดังนั้น จึงทรงสามารถช่วยรักษาเราให้หายได้

คำถาม เราจะรับการรักษาจากพระเยซูได้อย่างไร?

ความเชื่อ เป็นกุญแจไขคลังสมบัติแห่งคำสัญญาของพระเจ้า ความเชื่อทำให้พระเจ้าทำงานแทนเรา ถ้าเรามอบความไว้วางใจทั้งหมดไว้กับพระเจ้าพระองค์ยื่นมือช่วยเหลือเรา ให้เราดูผลของความเชื่อ ในยอห์น 4:46-54 มีข้าราชการโรมคนหนึ่งบุตรชายของเขาป่วยหนักเกือบจะตาย ไม่มีประโยชน์ใดที่แสดงให้เราเห็นว่าข้าราชการคนนี้เป็นคริสเตียนแต่เขาคงจะได้ยินเรื่องฤทธิ์อำนาจการรักษาโรคของพระเยซู เมล็ดแห่งความเชื่อเพียงเล็กน้อยที่ฝังอยู่ในใจของเขาได้เจริญเติบโตมากพอที่จะทำให้เขาเดินทางมาหาพระเยซูเป็นระยะทางไกลถึง 70 กิโลเมตร คือจากเมืองคาเปอร์นาอุมถึงเมืองคานา

(แสดงภาพ 5-3) เมื่อเดินทางมาถึงข้าราชการคนนั้นได้ขอร้องให้พระเยซูไปที่คาเปอร์นาอุมเพื่อรักษาบุตรของเขา เขาเชื่อในความสามารถของพระเยซู พระเยซูรู้ว่าผู้คนอยากเห็นการอัศจรรย์ของพระเยซู ทรงต้องการทดสอบความเชื่อและความจริงใจของข้าราชการคนนั้นจึงขอให้เขาทำสิ่งที่ยากมาก คือบอกให้เขากลับบ้านแล้วบุตรของเขาจะหายป่วย ข้าราชการคนนั้นเชื่อและทำตามคำตรัสของพระเยซู เพราะความเชื่อทำให้บุตรของเขาหายป่วย

ข้อท่องจำ

เราควรมีความเชื่อเหมือนข้าราชการคนนั้นเพื่อเราจะได้รับการรักษาให้หายโรค สิ่งที่ต้องทำคือ ยอมรับคำตรัสของพระเยซูที่ว่า “การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค” (ยากอบ 5:15) (ท่องด้วยกัน 2-3 เที้ยว)

ในยากอบ 5:14 แนะนำเราให้ทำ 3 สิ่งเพื่อเราจะได้รับการรักษาให้หาย มีอะไรบ้าง? (ให้เขียนคำตอบบนกระดาน)

1. เชิญบรรดาผู้ปกครอง
2. ให้เขาทั้งหลายอธิษฐานเผื่อ
3. เติมน้ำมันด้วยน้ำมัน

ผู้ปกครองของคริสตจักร หมายถึง คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เราควรจะอธิษฐานอย่างไร? และเมื่อมีความเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเยซู ไม่มีฤทธิ์เดชอะไรจากการเจิมด้วยน้ำมันเป็นเพียงสัญลักษณ์แสดงถึงฤทธิ์เดชและการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นเคล็ดลับในการหายโรคและไม่ใช่วิธีเดียวที่จะทำให้ได้รับการรักษา พระเยซูทำให้บุตรของข้าราชการคนนั้นหายโรคเพราะเห็นว่าเขามีความเชื่อและเชื่อฟังพระองค์ พระองค์ทรงพอพระทัยและรักษาคำสัญญาของพระองค์

การประกาศ

ครั้งต่อไปถ้าเรารู้สึกว่าไม่สบาย ให้วางใจในคำสัญญาว่าพระองค์จะทรงรักษาให้หาย พระองค์ยังทรงฤทธิ์อำนาจในการรักษาโรคในทุกวันนี้ ใช้เวลาที่จะอธิษฐานเผื่อบางคนที่ไม่สบายขอพระเจ้าทรงรักษาเขาให้หายเป็นปกติ ในเวลาเดียวกันพระเยซูทรงรักษาโรคฝ่ายจิตวิญญาณด้วยโดยการประทานความรอดให้ หนุนใจและชักชวนให้บางคนรับเชื่อ

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม
2. “กุญแจแห่งความเชื่อ”

เตรียม กระดาษแข็ง, ดินสอ, ไม้บรรทัด, กรรไกร และปากกา

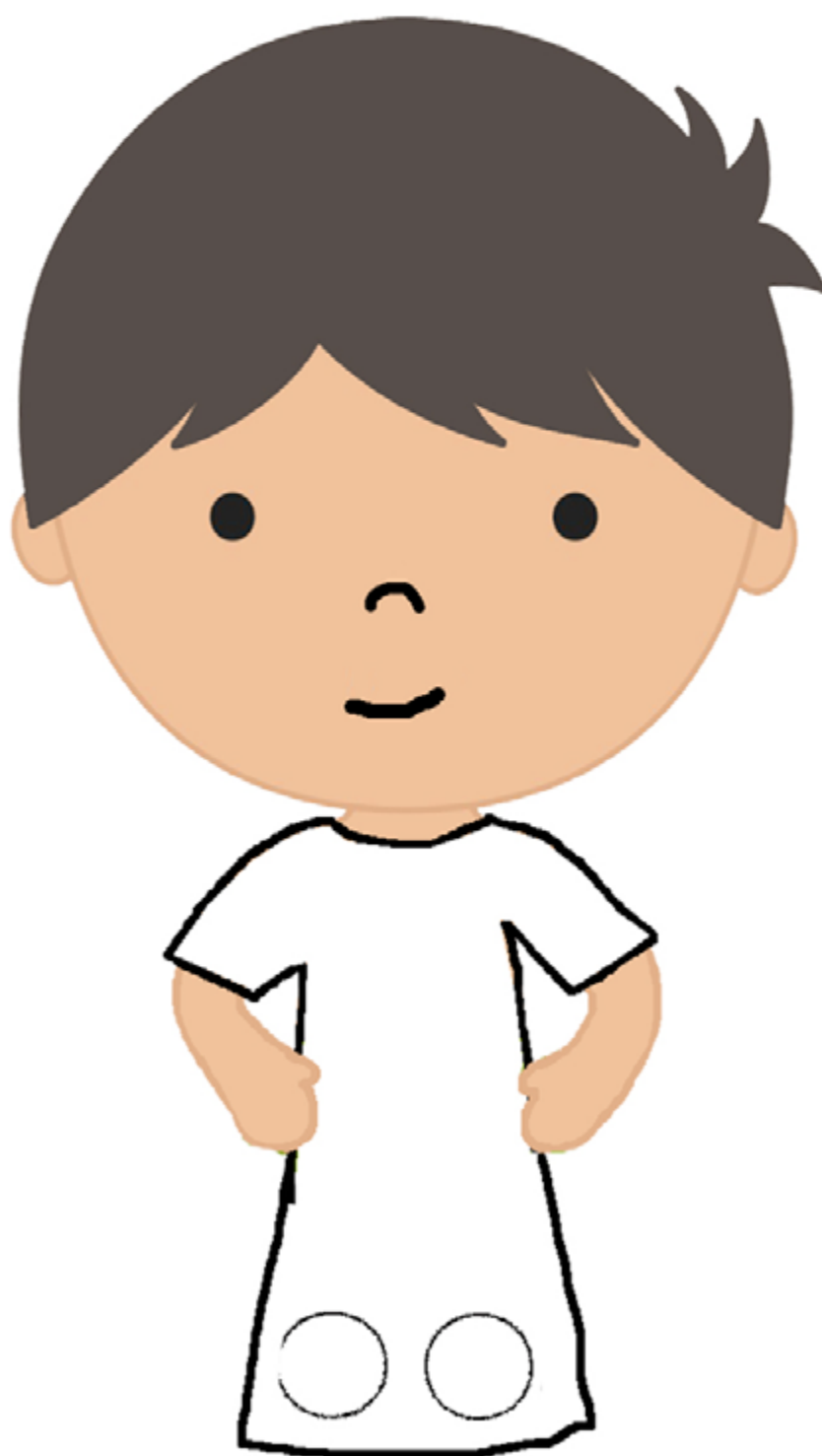
ความเชื่อเป็นกุญแจไขคำสัญญาของพระเจ้า ให้เด็กๆ ออกแบบ “กุญแจแห่งความเชื่อ” โดยใช้กระดาษแข็งทำเป็นกุญแจดอกใหญ่ๆ ด้านหนึ่งของลูกกุญแจเขียนว่า “ความเชื่อ” อีกด้านหนึ่งเขียนข้อท่องจำ ถ้ามีเวลาพอให้ตกแต่งลูกกุญแจนั้นให้สวยงามตามที่เด็กๆ ชอบ

3. คำพยาน

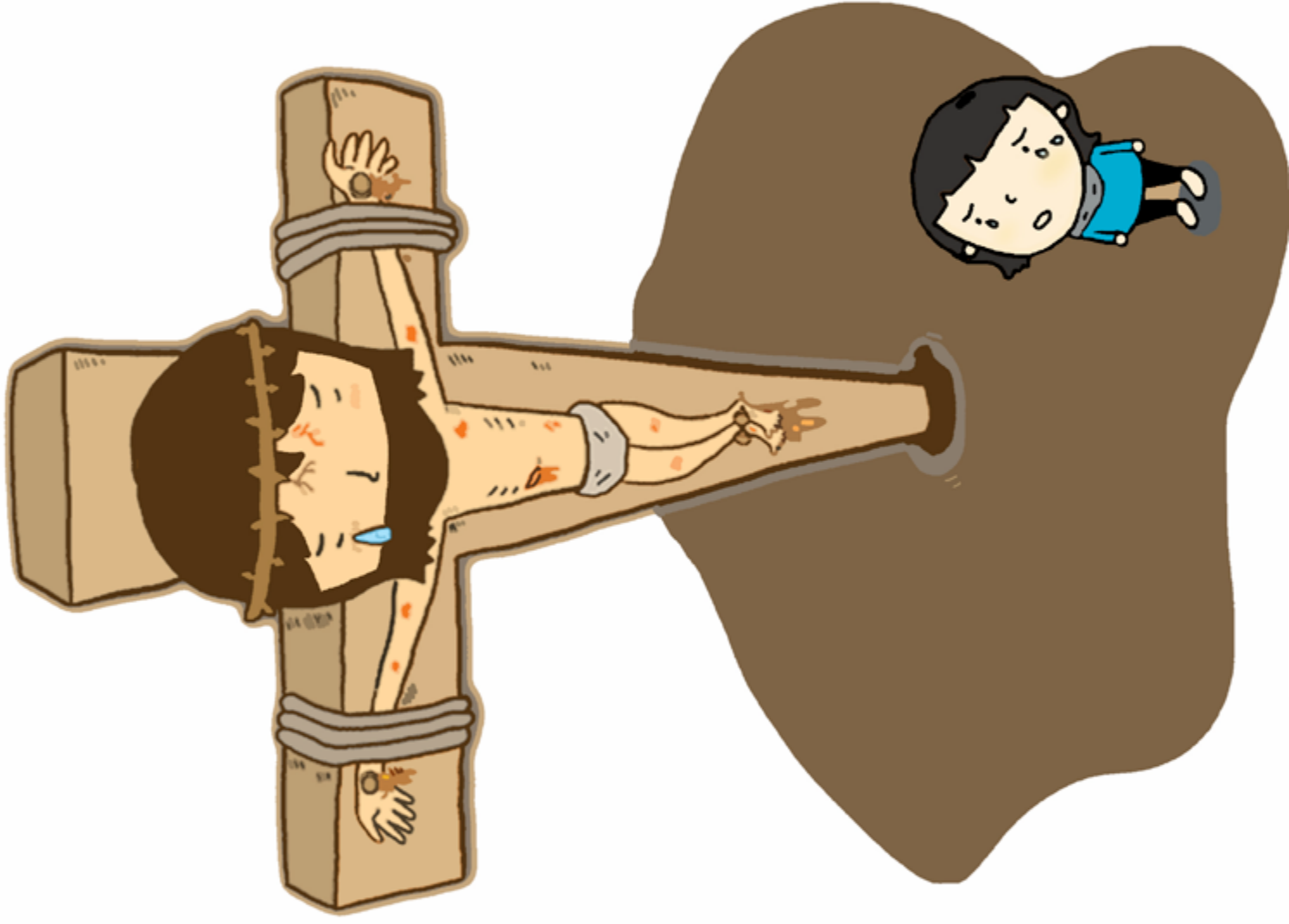
ให้เขียนคำพยานเกี่ยวกับการหายโรคอาจเป็นประสบการณ์ส่วนตัวหรือได้ยินจากคนอื่น

หายแล้ว

บุตรข้าราชการหายเพราะพ่อเขามีความเชื่อ วันนี้เราจะมาพาเด็กน้อยคนนี้ให้ลุกขึ้นเดินไปไหนมาไหน ให้เด็กๆ ตัดรูปเด็กคนนี้ออกมา วาดและระบายสีชุดตามที่เด็กๆ ชอบ จากนั้นตัดช่องวงกลมที่ด้านล่าง ออก นำนิ้วเด็กๆ ใส่เข้าไปเพื่อทำเป็นขา แล้วพาเด็กน้อยคนนี้เดินไปมาด้วยกัน

6

ทำไมต้องถวาย

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ถึงความสำคัญของความสัตย์ซื่อในการถวายสืบลดและการถวายพิเศษแด่พระเจ้า หนุนใจให้มีใจยินดีทุกครั้งที่ได้ถวาย

ข้อพระคัมภีร์

มาลาคีย์ 3:6-10, 2 โครินธ์ 9:6-7, อพยพ 35:5, 21, 29 / 36:4-7

ข้อท่องจำ

“ทุกคนจงให้ตามที่คิดหมายไว้ในใจ มีให้ให้ด้วยนิกเสียดาย มีให้ให้ด้วยการยินดี เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้อด้วยใจยินดี”
(2 โครินธ์ 9:7)

ข้อคิดสำหรับครู

แม้ว่าเด็กในวัยนี้จะยังไม่มีรายได้ส่วนตัวแต่เขาควรเห็นความสำคัญของการเก็บเงิน เด็กบางคนอาจได้รับเงินจากการช่วยงานเล็กๆ น้อยๆ เวลาปิดเทอมอาจทำงานพิเศษเพื่อจะได้เงิน เช่น ช่วยขายของ ไปซื้อของ ตัดหญ้า ทำงานบ้านบางอย่าง เป็นต้น เมื่อมีรายได้เข้ามาไม่ว่าจะจากการทำงานหรือได้รับค่าขนมเด็กๆ ต้องรับผิดชอบด้วยการจัดสรรเงินส่วนหนึ่งไว้สำหรับงานของพระเจ้า และเริ่มเรียนรู้ในการถวายตั้งแต่ตอนนี้ไม่ต้องรอให้มีเงินเดือนเป็นประจำเสียก่อน เพื่อเป็นการสร้างนิสัยหรือให้มีวิญญูณแห่งการถวายตั้งแต่เด็กๆ มีความสัตย์ซื่อและถวายด้วยความเต็มใจแด่พระเจ้า

นำสู่บทเรียน

“คิดเลข”

ให้นำแนวคิดเรื่องการถวายสืบลดมาสร้างเป็นโจทย์คณิตศาสตร์ เช่น นายปิยพงศ์ ได้รับเงินค่าจ้างทำสวนครั้งละ 200 บาท เขาทำงานอาทิตย์ละ 4 ครั้ง อยากทราบว่านายปิยพงศ์มีรายได้เดือนละเท่าไร? และเขาต้องถวายสืบลดเท่าไร?

ให้ครูสร้างโจทย์ง่ายๆ ตามที่เด็กสามารถคิดได้ แบ่งเป็นสองกลุ่มแล้วให้แข่งกันตอบ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็กๆ อยากมีเงินไหม?

ถ้าไม่อยากมีแสดงว่าเป็นคนแปลกประหลาดมาก เพราะว่าคนส่วนมากอยากมีเงินและถ้าเป็นได้ก็อยากมีเยอะๆ ด้วย การหาเงินเป็นสิ่งสำคัญพ่อแม่ของเด็กๆ ต้องทำงานหาเงินเพื่อนำมาจ่ายค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า ค่าเทอม และอื่นๆ อีกหลายอย่าง บางทีจะค่าใช้จ่ายพิเศษๆ เช่น ไปเที่ยว

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราจะต้องใส่ใจในสิ่งที่พระคัมภีร์พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องเงิน เงินที่พ่อแม่หาได้นั้นไม่ใช่ของเราทั้งหมดต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาล แม้เด็กๆ จะยังไม่ต้องจ่ายภาษีแต่ก็ต้องเรียนรู้ที่จะถวายสิบลดแด่พระเจ้า

(แสดงภาพ 6-1) คำว่า “สิบลด” หมายถึง “หนึ่งในสิบ” เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงการถวายสิบลดก็หมายความว่า หนึ่งในสิบของรายได้ทั้งหมดของเราที่จะต้องถวายแด่พระเจ้า (มีเงิน 10 บาท ถวาย 1 บาท ถ้ามี 100 บาทก็ถวาย 10 บาท)

คำถาม การถวายสิบลดสำคัญมากมัย?

พระธรรมมาลาคิ 3:6-10 ได้พูดถึงความสำคัญของการถวายสิบลดไว้อย่างชัดเจน ในพระคัมภีร์ตอนนี้พระเจ้าตรัสกับชนชาติอิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์มาลาคิว่า พวกเขาขาดการถวายสิบลดแด่พระเจ้าซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาจนพระเจ้าตรัสว่าพวกเขาได้น้อพระองค์ เป็นคำตำหนิติที่แรงมาก เขาอ้อพระองค์โดยไม่ยอมให้ส่วนที่เป็นของพระองค์

คำถาม คริสตจักรนำเงินที่เราถวายสิบลดไปทำอะไร? (รอคำตอบ)

เงินที่ได้จากการถวายสิบลดทำให้คริสตจักรและงานของพระเจามีเงินพอสำหรับค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าผู้ทำการคริสตจักร เงินช่วยเหลืองานพันธกิจต่างๆ เงินช่วยเหลือพี่น้องในคริสตจักรที่ลำบากหรือประสบปัญหา นอกเหนือจากการถวายสิบลดบางคนอาจถวายพิเศษเพื่อเป็นการขอบพระคุณพระเจ้าเนื่องในโอกาสพิเศษต่างๆ (แสดงภาพ 6-2) เมื่อทุกคนในคริสตจักรยอมถวายอย่างสัตย์ซื่อ คริสตจักรจะสามารถเป็นพระพรกับคนอื่นได้

(จะเป็นการดีหากสามารถเชิญผู้ปกครองหรือเหรัญญิกของคริสตจักรมาให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของคริสตจักรให้เด็กๆ ทราบ)

ดังนั้น สมาชิกทุกคนจึงจำเป็นต้องถวายสิบลด ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะเป็นผลเสียต่อความเป็นอยู่ของคริสตจักร ที่สำคัญคือถือว่าไม่เชื่อฟังพระเจ้า ทำให้เราขาดพระพร

จะมีปัญหาการเงินเกิดขึ้นถ้าสมาชิกไม่ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อ แต่อย่างไรก็ดีเราควรระมัดระวังเกี่ยวกับการเงินของเรา และถวายส่วนที่เป็นของพระเจ้าอย่างถูกต้อง

ข้อท่องจำ

สิ่งสำคัญในการถวายคือทำที่ซึ่งอยู่ในข้อท่องจำอาทิตย์นี้ (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน)
บางคนยอมถวายเพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำไม่ใช่เพราะอยากทำ เป็นการถวายด้วยความฝืนใจ ไม่ได้ให้ด้วยความยินดีเหมือนกับที่เปาโลแนะนำไว้

ตัวอย่างของการถวาย

ดู อพยพ 35:5, 21, 29, 36:4-7) แม้ว่าจะเป็นคริสตจักรชั่วคราวก็ต้องตกแต่งให้สวยงามด้วยทองคำ, เงิน, ผ้าลินิน และผ้าชนิดต่างๆ เพื่อจะให้เป็นที่ประทับตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ไม่เสสขอให้ประชาชนอิสราเอลถวายสิ่งต่างๆ เพื่อช่วยในการสร้างพระวิหาร

คำถาม ประชาชนตอบสนองคำขอของโมเสสอย่างไร?

(แสดงภาพ 6-3) ประชาชนพากันถวายสิ่งกันของอย่างมากมาย จนโมเสสถึงกับต้องบอกให้พวกเขาหยุดถวาย

คำว่า “สมัครใจ” ปรากฏอยู่หลายครั้งในอพยพบทที่ 35 แสดงว่ามีความสมัครใจและมีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการสร้างพระวิหาร ประชาชนได้ถวายความรักที่ออกจากใจของเขา เขายินดีที่จะให้และให้มากกว่าที่ขอเสียอีก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าจะทรงพอพระทัยและอวยพระพรแก่เขาทั้งหลายขนาดไหน ถ้าคริสเตียนทุกคนมีท่าทีเหมือนกับชนชาติอิสราเอลในสมัยนั้นคริสตจักรจะไม่มีปัญหาทางการเงินเลย คนทั่วโลกจะสามารถได้ยืมข่าวประเสริฐถ้ามีพอสำหรับงานรับใช้

การถวายสิบลด ไม่ใช่จะช่วยเฉพาะในงานรับใช้เท่านั้น แต่เป็นการนำพระพรของพระเจ้ามาด้วยให้ดูในมาลาคีย์ 3:10 อีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลความต้องการของเราและประทานพระพรมากมายจากพระวาระของพระองค์ เมื่อเราสัตย์ซื่อต่อพระองค์ เมื่อเราถวายเกียรติพระองค์ พระองค์จะอวยพระพรแก่เรา

คำถาม เราควรถวายสิบลดเมื่อไร? เราควรคอยจนกว่าจะมีงานทำก่อนหรือไม่?
(ให้เด็กตอบ)

เวลาเหมาะในการถวายควรจะเริ่มตั้งแต่เป็นเด็ก แม้ว่าจะมีเงินเพียงเล็กน้อยให้เริ่มถวายสิบลด แต่พระเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้จำกัดอายุ พระเจ้าต้องการให้เราถวายในส่วนที่เป็นของพระองค์ ถ้าเราฝึกนิสัยในการถวายตั้งแต่เด็ยนี้จะเป็นการสร้างนิสัยหรือวิญญาณแห่งการถวายซึ่งจะมีผลเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะรักในการถวายด้วยความเต็มใจตลอดชีวิต

การประกาศ

ใช้เวลาพูดคุยกับเด็กหากเด็กมีข้อสงสัยเรื่องการถวาย และเปิดโอกาสให้บางคนรับเชื้อ

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. นำเด็กๆ ร้องเพลงเกี่ยวกับการถวาย เช่น เพลง ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี, ข้ามอบทุกสิ่งแด่พระเยซู เป็นต้น ถ้าเป็นไปได้ให้มีการเดินถวายเป็นและให้ทุกคนเขียนคำสัญญาว่า “ต่อไปนี้จะถวายสืบลดด้วยความสัตย์ซื่อและด้วยความยินดี” หรือหากมีโปรเจกต์ของเด็กที่รวิที่ต้องทำให้เด็กๆ ได้ฝึกทำสัญญาถวาย

3. “ปริศนาข้อท่องจำ”

แบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม แจกกระดาษโปสเตอร์แข็งให้กลุ่มละ 1 แผ่น ให้แบ่งข้อท่องจำออกเป็นคำย่อยๆ เช่น ทุกคน, จงให้, ตามที่คิด, หมายไว้ในใจ, มีให้, ให้ด้วย, นึกเสียดาย, จากนั้นแบ่งกระดาษเป็นช่องๆ ให้พอดีกับจำนวนคำ เขียนแต่ละคำใส่ช่อง แล้วตัดกระดาษออกมา

ให้วางชิ้นส่วนข้อท่องจำบนพื้นสลับกันไปมา จากนั้นให้ทั้งสองทีมแข่งกันเรียงข้อท่องจำ โดยให้เด็กออกมาหยิบชิ้นส่วนทีละชิ้น แล้วนำไปวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง ทีมไหนเรียงเสร็จก่อนและถูกต้องก็ชนะ

ให้อะไรดี?

สลิปคือหนึ่งในสลิป ของสิ่งที่เราได้รับมา วันนี้เด็กๆ มีอะไรที่สามารถนำมาถวายแด่พระเจ้าได้
สิ่งที่ถวายอาจไม่ใช่เพียงเงินเท่านั้น แต่มีสิ่งใดอีกที่เด็กๆ คิดว่าจะถวายแก่พระเจ้า ให้เด็กๆ
วาดภาพที่เด็กๆ ตั้งใจว่าจะถวายแด่พระเจ้า เพื่อใช้ในการรับใช้พระองค์และถวายเกียรติแด่พระเจ้า

1000

หมวยถึง

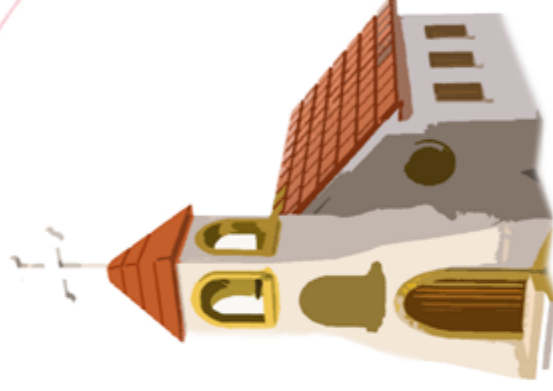
1

มี

10

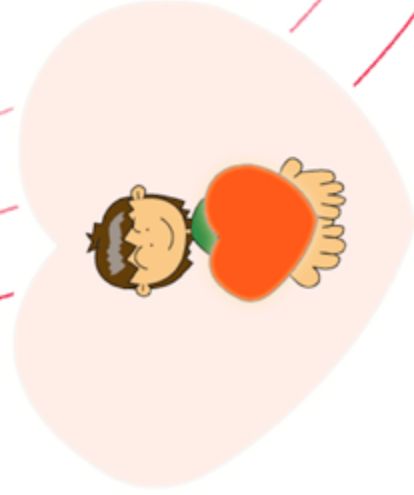
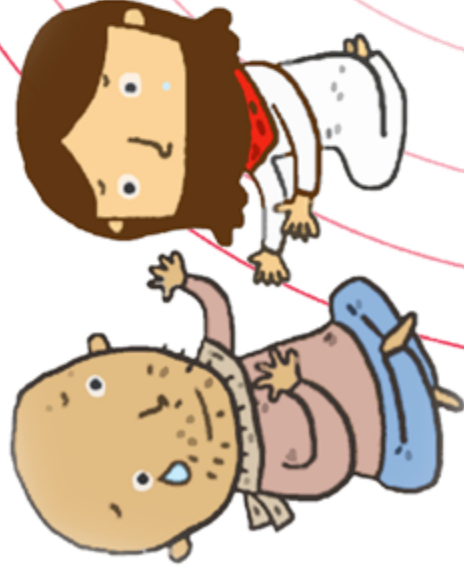
เมื่อเราสัตย์ซื่อ

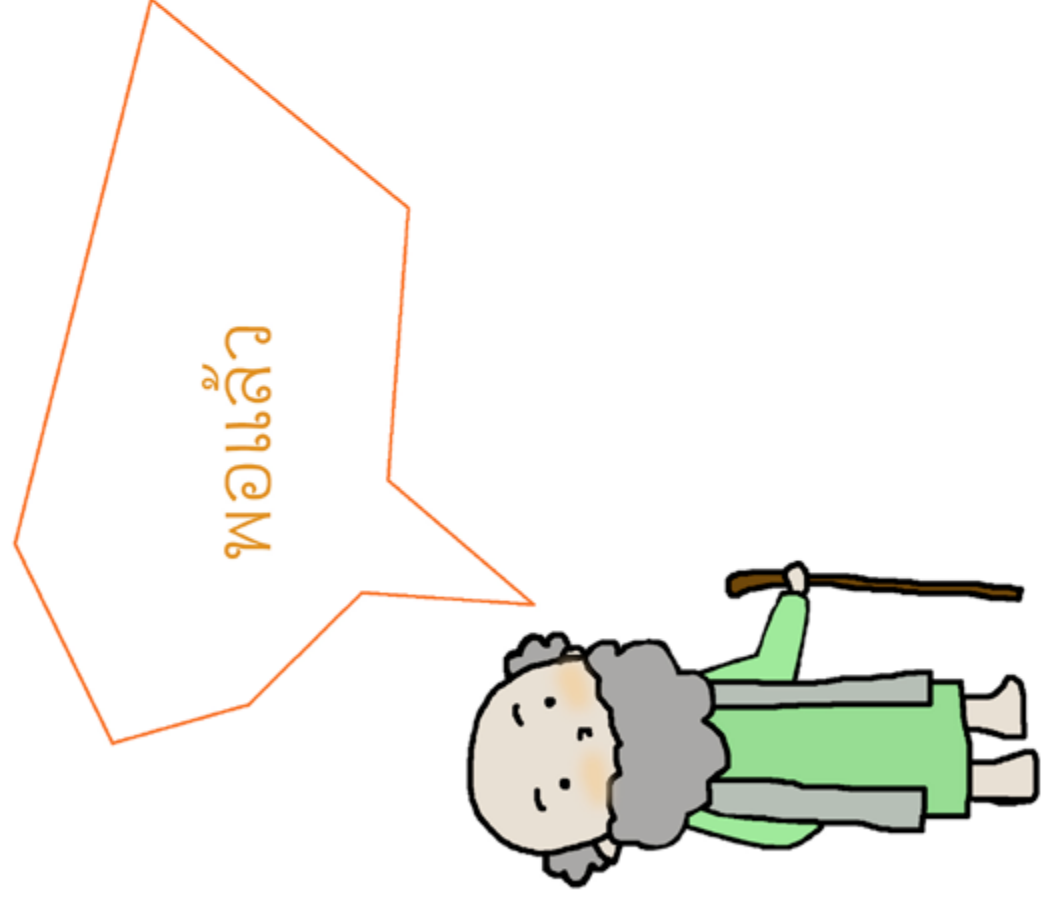
ในการถวาย

คนอีกมากมาย

จะได้รับพระพร

คนอื่นจะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนได้อย่างไร?

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าชีวิตของเขาอยู่ในสายตาของคนรอบข้าง
หนุนใจให้เด็กๆ สำนึกความรักที่เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผ่านการกระทำและคำพูดของเขา

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 5:14-16, กาลาเทีย 5:22-23, ยอห์น 13:34-35

ข้อท่องจำ

“จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ
เขาจะสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์ (มัทธิว 5:16)”

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้จะช่วยให้เด็กๆ เด็กเกิดความเข้าใจและพัฒนาด้านการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ
การเผชิญกับความกดดันต่างๆ มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ การมีชีวิตยืนหยัด
อยู่ฝ่ายพระเยซูนั้นเป็นสิ่งท้าทายแต่ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นก็ยังมีมาก

ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจความสำคัญของการส่องสว่างเพื่อพระเยซู และให้เขารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์
จะช่วยให้เขาเข้มแข็งอยู่ได้แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก หนุนใจให้เขาสำนึกความรักของพระ
คริสต์และพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณเพื่อคนทั้งหลายจะได้รู้ว่าชีวิตของเขาทั้งหลายอยู่ในพระเยซูคริสต์

นำสู่บทเรียน

“อักษรนี้มีความหมาย”

เตรียม กระดาษ, ดินสอ

ให้เด็กๆ เขียนคำว่า “คริสเตียน” บนกระดาษ โดยเขียนเรียงในแนวนอง จากนั้นให้หาว่าจาก
อักษรตัวนั้นเรานำอักษรตัวใดมาใส่เพิ่มเติมเพื่อแสดงถึงคุณสมบัติที่คริสเตียนควรมี

ค ความเชื่อ

ริ ริมฝีปากที่พูดแต่คำสุภาพ

ส สุภาพ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพ 7-1) เด็กๆ เคยดูสารคดีเกี่ยวกับการว่ายน้ำทวนกระแสน้ำของปลาแซลมอนไหม? บางตัวว่ายน้ำทวนกระแสน้ำตกเพื่อจะขึ้นไปยังที่วางไข่ของมันเป็นการแสดงให้เห็นถึงพลังกำลังอันแข็งแกร่งและตามตั้งใจอันแน่วแน่ของมัน

การเป็นคริสเตียนก็คล้ายกับการว่ายน้ำทวนกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว เหตุนี้ทำให้คนส่วนใหญ่ไม่อยากเป็นคริสเตียน โลกนี้เต็มไปด้วยอิทธิพลของมารร้าย การที่จะต้องขัดขึ้นหรือไม่ยอมตามนั้นเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากและต้องใช้พลังกำลังมหาศาล การไหลไปตามกระแสของโลกนั้นเป็นสิ่งที่ยากกว่า

เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดชีวิตของเราจะแตกต่างจากคนอื่นๆ นั้นไม่ได้หมายความว่าเราเป็นคนแปลกประหลาดหรือผิดธรรมชาติ พระเจ้าไม่ได้สั่งให้เราสวมเครื่องแบบติดเครื่องหมายหรือมีทรงผมพิเศษ แต่ชีวิตของเรา ความคิด คำพูด การกระทำของเราจะแตกต่างและทำให้คนอื่นๆ รู้ว่าเราเป็นผู้ที่ติดตามพระเยซู

(แสดงภาพ 7-2) พระเยซูบอกพวกสาวกว่าผู้ที่ติดตามพระองค์ต้องเป็นแสงสว่างของโลก ทรงตรัสด้วยว่า เมื่อที่ตั่งอยู่บนภูเขาไม่อาจปิดซ่อนไว้ได้ ถ้าเราต้องเดินทางไปยังเมืองที่ตั่งอยู่บนภูเขาในเวลากลางคืนเราจะเข้าใจคำตรัสของพระเยซูได้ดี เพราะแสงสว่างจะทำให้เรามองเห็นเมืองนั้นได้แต่ไกล

แต่น่าเสียดายที่คริสเตียนบางคนเป็นเหมือนคำเปรียบเทียบกับของพระเยซู ในมัทธิว 5:15 (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ถ้าเป็นได้ทำห้องเรียนให้มีดสนิทแล้วเปิดไฟฉายเอาผ้าหนาๆ หรือกล่องคลุมไว้ แสงสว่างจากไฟฉายจะถูกปิดไว้) แสงสว่างไม่ใช่สิ่งที่ควรปกปิดไว้ ถ้าใครไม่กล้าเป็นแสงสว่างของพระคริสต์และส่องแสงเพราะกลัวหรือไม่กล้าเขาก็เป็นเหมือนแสงที่ถูกปิดซ่อนไว้และไหลไปตามกระแสของโลก

ข้อท่องจำ

“จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” มัทธิว 5:16

แทนที่จะปิดซ่อนคำพยานเราควรจะทำตามที่พระเยซูตรัสไว้ใน มัทธิว 5:16 (อ่านข้อนี้ด้วยกัน) นั่นคือความหมายของการเป็นคริสเตียนเราสามารถเป็นพยานกับคนอื่น จากชีวิตที่พระเยซูประทานให้ เมื่อคนอื่นมองเห็นการงาน, ทำดี และการกระทำของเราจะทำให้คนเหล่านั้นรู้ว่าเราเป็นคริสเตียน

คำถาม อะไรที่ทำให้คริสเตียนดูแตกต่างจากคนอื่น? การแต่งตัวหรือทรงผมให้ไหม?
(รอคำตอบ)

ความรักเป็นคุณสมบัติสำคัญของคริสเตียนที่แสดงว่าเขาเป็นผู้ติดตามพระเยซู ไม่ใช่ความรักจอมปลอมที่คนทั่วไปพูดถึง แต่เป็นความรักที่มีรากหยั่งลึกเป็นความรักต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น

ความปราณีและความดี เป็นลักษณะพิเศษที่เราควรแสดงออกต่อคนอื่น เราควรจะมี ความเมตตา, ความสัตย์ซื่อ, จริ่งใจ, ซื่อตรง และยุติธรรม

ความสัตย์ซื่อ คริสเตียนควรเป็นคนที่ใครๆ ไว้วางใจได้ ทำในสิ่งที่ควรทำและถูกต้อง

ความสุภาพอ่อนน้อม ไม่ได้หมายถึงความอ่อนแอ แต่หมายถึง การยอม แม้ว่ามีสิทธิ์ที่ควรจะเป็นผู้มาก่อน ต้องให้ความพยายามอย่างมากในการเป็นคนที่สุภาพอ่อนน้อม

การรู้จักบังคับตน หมายถึง การรู้จักควบคุมตัวเอง เราจะต้องยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมความคิดและการกระทำของเราตลอดเวลา เราไม่ควรปรารถนาอยากได้สิ่งที่เราไม่ควรจะมีหรือได้

ผลของพระวิญญาณแต่ละชนิดมีความสำคัญต่อชีวิตคริสเตียนในการเป็นพยาน บางทีเราอาจไม่มีผลของพระวิญญาณครบทั้ง 9 อย่างในเวลาเดียวกัน ต้องใช้เวลาและจงพยายามต่อไป เมื่อมีผลแต่ละอย่างเกิดขึ้นคนที่อยู่รอบๆ ตัวเราจะเห็นพระคริสต์ในชีวิตเรามากขึ้นและสามารถแบ่งปันให้คนอื่นได้

การประกาศ

บทเรียนอาทิตย์นี้เน้นเรื่องชีวิตคริสเตียนที่มีอิทธิพลที่ดีจนนำคนอื่นมาเชื่อในพระเจ้าเพื่อรับความรอดได้ ใ้เราใส่ใจต่อความต้องการของเด็กๆ และพร้อมที่จะให้คำปรึกษาและอธิษฐานนำเขารับเชื่อ

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “เราเป็นแสงสว่างของโลก”

เตรียม กระดาษแข็ง, สีเมจิก, กาว, กรรไกร

ใ้เด็กวาดภาพตะเกียงหรือเทียนที่กำลังส่องแสงระบายสี และเขียนคำว่า

“เราเป็นแสงสว่างของโลก” ที่มุมของภาพ

3. อ่านและพิจารณาสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถาม

สถานการณ์ที่ 1

ขณะที่เรากำลังเดินผ่านห้องประชุมมีเพื่อนนักเรียน 4-5 คนกำลังจับกลุ่มคุยซุบซิบอะไรกันอยู่ แล้วคนหนึ่งตะโกนว่า “มานี่สิ จะเล่าอะไรให้ฟัง” เมื่อมองดูเราก็พอจะเดาได้ว่าเขากำลังจับกลุ่มนินทาใครสักคนอยู่ เราอยู่ในใจว่าการนินทาเป็นสิ่งที่ไม่ดี ถ้าเด็กๆ เจอสถานการณ์แบบนี้จะอย่างไร?

สถานการณ์ที่ 2

เราถูกเลือกเป็นหัวหน้าทีมวอลเลย์บอล/ฟุตบอล และจะต้องเป็นคนเลือกลูกทีมเองด้วย แต่มีเพื่อนคนหนึ่งเป็นคนที่ไม่มีใครยอมรับแต่เขาเล่นเก่งมาก กับเพื่อนอีกคนหนึ่งก็นิสัยดีแต่เล่นไม่เก่งเท่าคนแรก ถ้าเด็กๆ เป็นหัวหน้าทีมจะเลือกใครเข้าร่วมทีม? เพราะอะไร? คนที่ถูกเลือกจะรู้สึกอย่างไร? คนที่ไม่ถูกเลือกจะรู้สึกอย่างไร? การตัดสินใจของเรามีผลดีหรือผลเสียอย่างไร?

ผลของพระวิญญาน

ให้เด็กๆ เขียนผลของพระวิญญานทั้ง 9 ชนิด โดยการจัดเรียงอักษรใหม่ให้ถูกต้อง
แล้วนำไปเขียนที่ช่องทางด้านขวามือ

1. ว ค ำ ม ก ฐั
2. ล ข ำ ป ลี ี ป ม ใจ ค ม ำ ว
3. ข สั ติ ข สุ
4. อ ด ลี ี ข ก จ ใ
5. ค ำ ว ม ฐ ป ำ ขี
6. ค ม ว ำ ดี
7. ว ำ ม ค สั ยั ต อ ซึ
8. ล ข ำ สุ อ ่ ข อ อ ม ขั
9. ก ฐ ำ ฐั ก จั ง ขั คั ข ข ต

เราต้องช่วยพี่น้องเหล่านี้

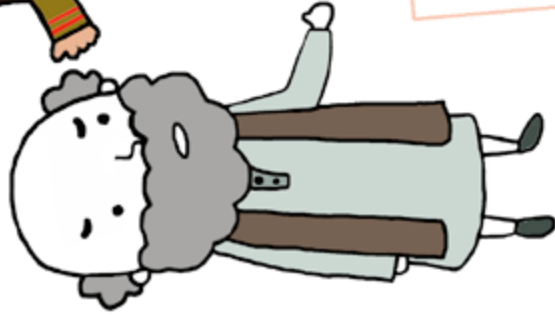
ให้พี่พักอาศัย

เตรียมอาหารให้ทาน

นำสิ่งที่เรามีมาขาย
เพื่อช่วยเหลือพี่น้อง

จำเป็นต้องพูดภาษาแปลกๆไหม

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าการพูดภาษาแปลกๆ เป็นสัญลักษณ์ของการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ หนุนใจให้เด็กๆ แสวงหาที่จะรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 1:8, 2:1-39, 10:44-46, 19:6, 1 โครินธ์ 14:1-40

ข้อท่องจำ

“เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” กิจการ 2:4

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้จะสอนเรื่องหลักความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หัวข้อการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งอาจมีบางคนไม่ต้องการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะมีความเข้าใจผิดในเรื่องการพูดภาษาแปลกๆ ผู้ที่ได้รับบัพติศมาแล้วควรจะเข้าใจว่าการรับบัพติศมาไม่ได้หมายถึง การครบบริบูรณ์ แต่เป็นการเริ่มต้นการดำเนินชีวิตที่เต็มด้วยพระวิญญาณ

อธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเจิมและนำพาท่านในการสอนบทเรียนที่สำคัญนี้ เพื่อเด็กจะมีใจหิวกระหายในการรับบัพติศมาในพระวิญญาณ

นำสู่บทเรียน

“ภาษาต่างประเทศ” อาจมีบางคนในชั้นเรียนพูดภาษาต่างประเทศได้นิดหน่อย ให้เขาพูดและแปลให้ฟัง ถ้าไม่มี อาจเชิญบางคนที่สามารถพูดได้หลายๆ ภาษามาพูดให้เด็กฟัง หรืออาจจะโหลดเสียงพูดจากอินเทอร์เน็ตมาให้เด็กๆ ฟังก็ได้ การพูดภาษาแปลกๆ ก็เหมือนกับการพูดภาษาที่เราไม่รู้ซัก แต่พระเจ้ารู้จักภาษานี้เป็นอย่างดี

เชิญคนที่มีประสบการณ์ในการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์มาแบ่งปันและหนุนใจให้เด็กๆ รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บางทีเด็กๆ อาจจะเคยมีประสบการณ์ส่วนตัวในเรื่องนี้แล้ว ไม่ว่าเด็กๆ จะเคยมีประสบการณ์แล้วหรือไม่ก็ตาม เด็กๆ อาจสงสัยว่าทำไมเมื่อรับบัพติศมาในพระวิญญาณต้องพูดภาษาแปลกๆ บางทีเด็กๆ อาจไม่เคยแสวงหาเรื่องนี้เนื่องจากกลัวหรืออายที่จะทำสิ่งประหลาดๆ เพราะบางคนก็ร้องไห้เสียงดัง บางคนล้มลงนอนที่พื้น บางคนหัวเราะด้วยความชื่นชมยินดี เมื่อรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การมีความรู้สึกเช่นนั้นเป็นเรื่องธรรมดาอย่ารู้สึกว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาด ให้เด็กๆ เปิดใจแสวงหาและมั่นใจเถิดว่าพระวิญญาณจะไม่ทำให้ใครอับอายเลย เมื่อพระวิญญาณเต็มล้นอยู่ในชีวิตของเราแล้วจะทำให้เกิดการอัศจรรย์ใจอย่างบอกไม่ถูก

เมื่อรับบัพติศมาแล้วควรจะมีการอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ทุกวัน น่าเสียดายที่บางคนหยุดใช้ภาษาแปลกๆ เมื่ออธิษฐาน เราไม่ควรหยุดพูดภาษาแปลกๆ ควรจะพูดทุกๆ วัน

คำถาม

ทำไมต้องรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

พระเยซูสั่งให้พวกสาวกคอยคำสัญญาของพระบิดาในกรุงเยรูซาเล็ม บางทีพวกเขาอาจไม่เข้าใจมากนักเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นแต่ก็รอคอยด้วยการเชื่อฟัง พวกเขาใช้เวลาอธิษฐานอยู่นานหลายชั่วโมงจากนั้นสิ่งที่แปลกประหลาดอัศจรรย์ก็เกิดขึ้น (อ่านกิจการบทที่ 2) เมื่อสาวก 120 คนเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการอธิษฐาน (แสดงภาพ 8-1) ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงพายุกล้าในห่องอธิษฐานและมีเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้นปรากฏบนศีรษะของทุกคน ทุกคนที่อธิษฐานอยู่ก็เริ่มพูดภาษาแปลกๆ พระวิญญาณแห่งคำสัญญาของพระเจ้าได้เสด็จมาแล้ว

นี่เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญยิ่งใหญ่มาก พวกสาวกรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับเขาทั้งหลายและคนอื่นๆ อีกหลายพันคนก็สังเกตเห็นว่ามีสิ่งแปลกประหลาดบางอย่างเกิดขึ้นจึงเข้ามามุงดูเหตุการณ์ เปโตรลุกขึ้นชี้แจงความจริงและเทศนาด้วยฤทธิ์อำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำให้ 3,000 คนกลับใจใหม่และเข้าร่วมเป็นสมาชิกในคริสตจักรแห่งแรก เป็นการพิสูจน์ให้เห็นชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานฤทธิ์อำนาจในการเป็นพยานตามคำสัญญาในกิจการ 1:8

คริสตจักรเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสเป็นวันแห่งฤทธิ์เดชและการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คงจะเป็นประสบการณ์ที่ตื่นเต้นมากถ้าเรามีโอกาสได้อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย

หลังจากวันเพ็นเทคอสแล้วมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันเกิดขึ้นอีก 2 ครั้ง ซึ่งได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ (ดูกิจการ 10:44-46) เหตุการณ์ครั้งแรกพระวิญญาณได้ทรงนำให้เปโตรเห็นนิมิตเพื่อจะเป็นผู้นำข่าวประเสริฐไปประกาศกับคนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว เปโตรเชื่อฟังการทรงนำของพระวิญญาณได้เดินทางไปบ้านของโคเรเนลิอัส (แสดงภาพ 8-2) เทศนาด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณเหมือนกับในวันเพ็นเทคอส ทำให้โคเรเนลิอัสและคนต่างชาติที่อยู่ในครอบครัวของเขาต้อนรับพระเยซูและรับบัพติศมาในพระวิญญาณ

คำถาม

อะไรคือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการได้รับบัพติศมา? (ให้เด็กตอบ)

(แสดงภาพ 8-3) ไม่ใช่แค่เสียงพายุกล้าหรือมีเปลวไฟพื้นฐานเหมือนลิ้น พุดถึงแต่เพียงการพูดภาษาแปลกๆ เท่านั้นและมีเหตุการณ์ในทำนองเดียวกันบันทึกไว้ในกิจการ (ให้เด็กๆ เปิดกิจการ 19:6) เป็นเหตุการณ์ตอนที่เปาโลเดินทางไปเป็นมิชชันนารีที่เมืองเอเฟซัส ท่านได้ถามพวกคริสเตียนที่เมืองนั้นว่าตั้งแต่ได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วพวกท่านได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือยัง และทราบว่าพวกเขาไม่เคยแม้แต่จะได้ยินในเรื่องนี้ ดังนั้น เปาโลจึงสอนเขาในเรื่องการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณและได้วางมืออธิษฐานเผื่อและเขาทั้งหลายได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญาณทรงนำให้เขาพูด

ข้อท่องจำ

“เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” (กิจการ 2:4)

ในเหตุการณ์นี้ได้พูดถึงการพูดภาษาแปลกๆ เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า

1. สัญลักษณ์ของการได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ การพูดภาษาแปลกๆ (แสดงภาพ 8-1 อีกครั้งหนึ่ง) เป้าหมายสำคัญของการพูดภาษาแปลกๆ อ่านในกิจการ 10 : 44-46

2. การพูดภาษาแปลกๆ ทำให้เรามีภาษาใหม่ในการอธิษฐานสรรเสริญยกย่องพระเจ้า

บางทีเมื่อเราอธิษฐานด้วยภาษามนุษย์จิตใจของเรายังสับสนและกังวลในหลายๆ สิ่งหลายๆอย่าง ทำให้เราสรรเสริญยกย่องพระเจ้าได้ไม่เต็มที่ แต่ถ้าเราอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ พระวิญญาณจะช่วยให้เราอธิษฐาน เราสามารถสรรเสริญยกย่องพระเจ้าได้อย่างเต็มที่และมีอิสระ ดังนั้น เป้าหมายสำคัญของการพูดภาษาแปลกๆ ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ช่วยในการอธิษฐาน

3. ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมชีวิตของเราทั้งหมดรวมทั้งลิ้นของเราด้วย เป้าหมายหรือเหตุผลของการพูดภาษาแปลกๆ ประการที่ 3 มีพื้นฐานมาจาก ยากอบ 3:1-8 พระธรรมตอนนี้พูดถึงลิ้นว่าอย่างไร? ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามันจะทำให้เกิดปัญหา เพราะเรื่องบางอย่างไม่น่าพูดก็พูดออกไปอย่างไม่ยั้งคิด คำพูดสามารถทำร้ายคนได้ สิ่งที่เราพูดทำให้ผู้พูดและคนอื่นเดือนร้อนได้เหมือนกัน

แล้วเกี่ยวข้องกับการพูดภาษาแปลกๆ อย่างไร? ยากอบพูดว่าลิ้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ และไม่สามารถทำให้มันเชื่อได้ เมื่อเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มเต็มในชีวิตของเรา พระองค์จะเป็นผู้ควบคุมชีวิตของเราทั้งหมดรวมทั้งลิ้นของเราด้วย เพราะฉะนั้นการพูดภาษาแปลกๆ ไม่ใช่เป็นเพียงสัญลักษณ์ว่าพระวิญญาณได้ควบคุมร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณของเราอย่างเต็มที่เท่านั้น ถ้าเด็กๆ ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วให้จำไว้เสมอว่าการพูดภาษาแปลกๆ ไม่ใช่บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพียงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการได้รับบัพติศมา พุดง่ายๆ ก็หมายความว่า การพูด

ภาษาแปลกๆ ไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญสิ่งเดียวที่แสดงถึงการได้รับบัพติศมา แต่จะต้องมีการกระทำที่ได้รับ การเปลี่ยนแปลงใหม่ตามมาด้วย เช่น เราจะต้องเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ทั้งทางคำพูด ทำที่ และการกระทำ (ให้อ่านกิจการ 1:8 พร้อมกัน)

คริสเตียนบางคนเมื่อรับบัพติศมาในพระวิญญาณแล้วก็เข้าใจว่าสำเร็จเรียบร้อยแล้ว แต่เขาลืม คิดถึงหัวใจสำคัญของการได้รับและไม่ได้ใช้ภาษาแปลกๆ นั้นให้เกิดประโยชน์ในการอธิษฐานหรือใช้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณในการเป็นพยาน การรับบัพติศมาไม่ใช่การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อนเทคอส แต่ประสบการณ์นี้จะช่วยให้เราเป็นคริสเตียนที่มีฤทธิ์เดช มีชัยชนะในการดำเนินชีวิต และการเป็นพยาน

การประกาศ

อาจจะมีคนในชั้นเรียนที่ยังไม่เชื่อ อธิบายให้เขาเข้าใจว่าก้าวแรกของการได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณคือ รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ก่อน ให้ครูเตรียมคำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าและเปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อ

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. ร้องเพลงนมัสการร่วมกัน

ให้คุณครูเตรียมตัวอธิษฐานและเตรียมเพลงไว้ล่วงหน้าสำหรับการนมัสการ ที่สำคัญคือไต่ต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และหนุนใจเด็กๆ เปิดใจในการแสวงหาพระเจ้าและรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้ดูการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเด็กๆ นมัสการพระเจ้าจากนั้นวางมืออธิษฐานเผื่อเด็กๆ ให้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือหนุนใจให้เด็กที่รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วไปอธิษฐานเผื่อเพื่อนๆ

เพลงสำหรับใช้ร้องนมัสการ

เพลง เจริญพระวิญญาณ

เจริญพระวิญญาณแห่งความรักยิ่งใหญ่ ทรงเคลื่อนไหวในเราทุกคน
ให้เต็มล้นภายในสันติสุขอันอบอุ่นใจ ขอทรงครอบครองความคิดและชีวิต
ให้เป็นของพระองค์ทุกสิ่ง โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้ทรงนำ
เยชู พระเยซู ทรงเจิมเราด้วยไฟ
เยชู พระเยซู ทรงเจิมด้วยไฟ

เพลง เมื่อทรงสัมผัสฉัน

เมื่อทรงสัมผัสฉัน หัวใจฉันร้อนผ่าว
เมื่อทรงสัมผัสฉัน เต็มล้นด้วยความกล้าหาญ
เมื่อทรงสัมผัสฉัน ชีวิตไม่เหมือนเก่า
ฉันต้องการจะกล่าว เรื่องราวความจริงในใจ

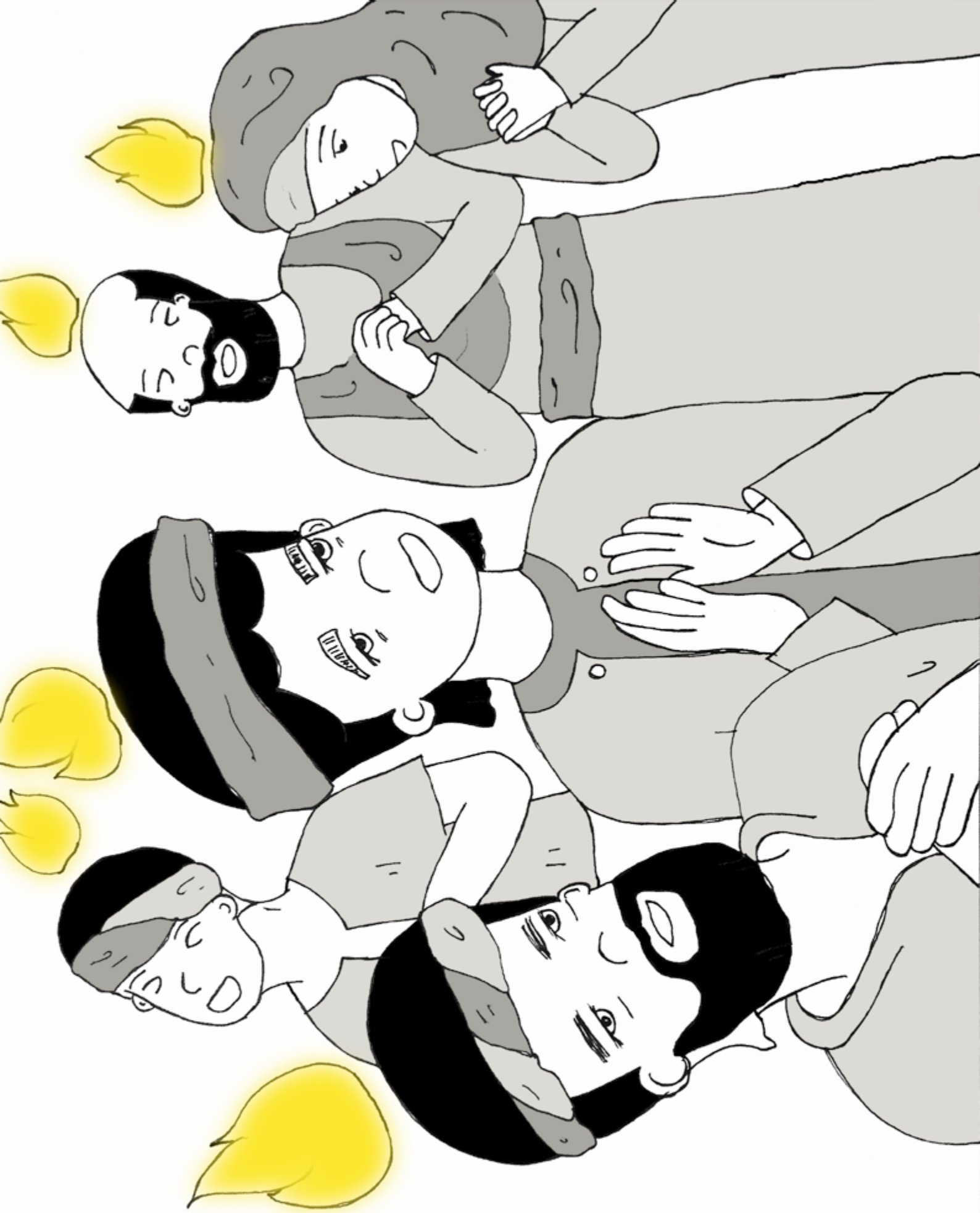
โปรดเจิมใจฉัน ให้ล้นด้วยไฟพระวิญญาณ
โปรดเจิมใจฉัน ทุกวันเมื่อนมัสการ
ให้เป็นใจรัก เราร้อน จะประกาศพระนาม
พระวิญญาณโปรดเจิมดวงใจให้เต็ม

ไฟพระวิญญาณ

เตรียมหลอดสำหรับใหญ่ (หลอดชาเขียวไข่มุก) จากนั้นตัดแบบรูปไฟ ไปทาบบนกระดาษแก้ว สีส้มและเหลือง ให้สีส้มเป็นไฟขนาดใหญ่ สีส้มขนาดเล็กกว่าสีเหลือง ทำอย่างละ 2-3 แผ่น จากนั้นนำกระดาษสีส้มไปพันรอบหลอดติดสก็อตเทปให้รอบ นำสีเหลืองพันรอบนอกติดสก็อตเทป เพื่อยึดกับหลอด (อาจทำหลายแผ่น หากดูแล้วน้อยเกินไป) ให้เด็กๆ เป่าหลอด เปลวไฟก็จะ สะบัดไปมา

พระเจ้าต้องการให้เรารักใคร?

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าคริสเตียนควรจะรักทุกคน
ให้เด็กๆ ห่วงใยและรักทุกคนแม้ว่าคนนั้นจะไม่น่ารัก

ข้อพระคัมภีร์

มาระโก 12:29-31, ลูกา 6:27-37 ; 10:25-37 ; กาลาเทีย 5:14

ข้อท่องจำ

“เพราะว่าธรรมบัญญัติทั้งสิ้นนั้น สรุปลได้เป็นคำเดียว
คือว่าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (กาลาเทีย 5:14)

ข้อคิดสำหรับครู

ประเด็นที่เห็นได้เด่นชัดสำหรับบทเรียนอาทิตย์นี้คือ ต้องรักทุกคน การพูดนั้นง่ายกว่าการกระทำ
เด็กวัยนี้กำลังก้าวเข้าสู่สังคมกว้างขึ้น เมื่อมีโอกาสได้รู้จักคนมากขึ้นเขาจะเรียนรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนที่
น่ารักและน่านับถือ แต่กระนั้นเขาก็ต้องเรียนรู้ว่าการรักและยอมรับคนอื่นเป็นคำสั่งที่มาจากพระวจนะ
ของพระเจ้า ไม่ต้องเลือกว่าจะรักใคร เราจะต้องรักทุกคน

นำสู่บทเรียน

“ตามล่าหาความรัก”

ตัดบัตรคำ เขียนข้อความในยอห์น 13:35 บนบัตรคำ โดยเขียนบัตรละหนึ่งคำ แล้วนำบัตร
เหล่านั้นไปซ่อนไว้ในที่ต่างๆ เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียนให้ตามหาบัตรคำเหล่านั้น เมื่อหามาได้แล้วให้
ช่วยกันนำมาต่อจนได้ประโยคที่ถูกต้อง

ตัวอย่างการแยกคำ

รักกัน, และกัน, เจ้าทั้งหลาย ถ้าเจ้า, ทั้งหลาย, เป็นสาวก, ของเรา
ดังนั้น, แหะละ, คนทั้งปวง, ก็จะได้รู้ว่า, ยอห์น, 13:35

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บางคนพูดว่า “ความรักทำให้โลกหมุน” แม้ว่าแท้จริงแล้วการหมุนของโลกไม่เกี่ยวกับความรัก แต่ความรักมีความสำคัญมากต่อชีวิตของเรา

เด็กๆ ลองจินตนาการดูซิว่าถ้าทุกคนรักกันโลกนี้จะเป็นอย่างไร? น้ำพระทัยดั้งเดิมของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ก็เป็นเช่นนั้น แต่เมื่อเราฟังข่าวและมองดูสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความรักอยู่ในใจของมนุษย์น้อยเหลือเกินหรือแทบไม่มีเลย ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น คำตอบคือเพราะบาป ความบาปตัดเราออกจากพระเจ้า เมื่อมนุษย์ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเขาก็ไม่มีความรัก เพราะพระเจ้าเป็นความรัก

ที่พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าคนบาปไม่สามารถรักซึ่งกันและกันได้ เราจะต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ ดังนั้น ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นคนชอบธรรมหรือคนอธรรมก็ยังมีพระลักษณะของพระเจ้าอยู่ แต่ถ้าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราไม่สามารถจะมีความรักแท้คือความรักตามแบบฉบับของพระเจ้าได้

ความรักที่แท้จริงคืออะไร? และควรรักใครบ้าง? ทำอย่างไร?

ประการแรก (แสดงภาพ 9-1) เราต้องรักพระเจ้าก่อน ความรักต่อพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เรามีความสัมพันธ์ต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์อย่างถูกต้อง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญมาก ถ้าอาคารบ้านเรือนมีพื้นฐานที่ไม่ดีตัวอาคารนั้นก็ไม่สามารถตั้งอยู่ได้

พระเยซูทรงชี้แจงเรื่องนี้อย่างชัดเจนเมื่อธรรมมาจารย์คนนั้นถามพระองค์ว่า “บัญญัติข้อใดเป็นใหญ่กว่าธรรมบัญญัติทั้งหมด?” (มาระโก 12:28) พระเยซูทรงตอบว่าอย่างไร? (ให้เด็กๆ อ่าน มาระโก 12:29-30)

ในบัญญัติ 10 ประการ เราสรุปความสำคัญใหญ่ๆ ได้ 2 ประการ คือ ความสัมพันธ์ต่อพระเจ้า และความสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ บัญญัติ 4 ข้อแรกพูดถึงความสัมพันธ์ของเราต่อพระเจ้า คือ ต้องรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ ด้วยสุดความคิดและด้วยสุดกำลังของเรา เพราะพระองค์ทรงสมควรจะได้รับการจงรักภักดี และการเชื่อฟังจากเราเราจะไม่สิ่งหนึ่งสิ่งใดในชีวิตสำคัญมากกว่าความสัมพันธ์ที่มีต่อพระเจ้า เมื่อเรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเจ้าจะทำให้เรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเจ้าจะทำให้เรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อตัวเองและต่อคนอื่นด้วย (อ่าน มาระโก 12:31)

คำถาม การรักตัวเองสำคัญไหม? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

แน่นอนหลายครั้งเราคิดว่าคริสเตียนควรจะรักพระเจ้าและรักคนอื่นเท่านั้นพอแล้ว แต่ว่าไม่ได้สังเกตดูคำว่า “เหมือนรักตนเอง” ที่ปรากฏอยู่ท้ายคำสั่งที่สอง

จงจำไว้เสมอว่า (แสดงภาพที่ 9-2) ถ้าเราไม่รักตัวเอง เราก็ไม่สามารถรักคนอื่นได้ การยอมรับตัวเองนั้นสำคัญมาก เราควรพอใจในสิ่งที่เรามีอยู่และเป็นอยู่ในขณะนี้ อย่าลืมนึกว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงให้เรา มีสติปัญญา ความสามารถ ทรงสร้างเราแต่ละคนไม่เหมือนกันและทรงให้เรา มีความสามารถพิเศษที่จะทำบางสิ่งบางอย่างได้ ถ้าเรายอมถวายตัวให้พระองค์เป็นผู้ควบคุมชีวิตของเรา เมื่อเรายอมรับตัวเองก็เป็นการง่ายที่จะช่วยให้เรายอมรับคนอื่นได้ด้วย

สิ่งที่พระเยซูทรงเน้นถึงการให้รักตนเองนั้นสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าที่เรียกว่าเป็นหลักแห่งการประพฤติ (ให้บางคนอ่านหลักข้อเชื่อที่อยู่ในลูกา 6:31) เมื่อเรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราจะปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างที่เราต้องการให้คนอื่นปฏิบัติต่อเรา

คำถาม ใครคือเพื่อนบ้านของเรา? (ให้เด็กตอบ)

แสดงละครเรื่อง **ชาวสะมาเรียใจดี** โดยให้เด็กเล่นตามเรื่องที่ครูเล่า

มีชายชาวยิวคนหนึ่งกำลังเดินทางไปเมืองเยรีโคระหว่างการเดินทางก็ได้ถูกโจนปล้นชิงทรัพย์ของ เขาไป เขาถูกทุบตีอาการสาหัสและถูกทิ้งไว้ริมทางมีปุโรหิตคนยิวและคนเลวีซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนาเดินผ่านมาพบชายบาดเจ็บนั้นแล้วก็เดินผ่านไปโดยไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ ต่อมา มีชาวสะมาเรียคนหนึ่งเดินผ่านมาพบเขาก็เกิดความสงสารชายบาดเจ็บนั้นและให้ความช่วยเหลืออย่างดี ด้วยการใส่ยา แล้วพาไปพักที่โรงแรมเพื่อรักษาตัว พร้อมทั้งจ่ายค่ารักษาให้ด้วย

คำถาม เราได้แง่คิดอะไรจากการที่ชาวสะมาเรียได้ให้ความช่วยเหลือชายบาดเจ็บ?
(ให้เด็กตอบ)

พระเยซูทรงต้องการให้เรา รู้ว่าเพื่อนบ้านของเราคือทุกคนที่เรามีโอกาสได้พบปะ ไม่ว่าคนนั้นจะมีความเชื่อแบบเดียวกันหรือไม่ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราทุกคนไม่ว่าชาติใด ภาษาใด ยากจนหรือร่ำรวย หรือมีความเชื่อใด ความรักแบบพระคริสต์จะทำให้เรามองข้ามสิ่งเหล่านั้นไป เมื่อเรามีความรักแบบพระเยซูอยู่ในจิตใจเราจะมองดูเขาและยอมรับเขาอย่างที่เขาเป็น ห่วงใยในความต้องการความรู้สึกของเขา ท่าทีเช่นนี้จะป้องกันไม่ให้เราทำร้ายจิตใจของคนอื่น เช่น เยาะเย้ยหรือแบ่งแยกฐานะ

อาจมีบางคนในโรงเรียนหรือคนที่เพื่อนบ้านของเราซึ่งมีความคิดไม่เหมือนเราหรืออยู่ในฐานะที่แตกต่างจากเรา จงจำไว้เสมอว่าคนเหล่านั้นคือเพื่อนบ้านของเรา พระเยซูทรงต้องการให้เรายอมรับคนอื่นไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นเพื่อนเราจริงๆ ให้คิดถึงหลักข้อเชื่อและจงกระทำต่อคนอื่นเหมือนอย่างที่เราต้องการให้เขากระทำต่อเรา การกระทำแบบนี้จะทำให้ท่าทีในจิตใจของเราต่อคนอื่นเปลี่ยนไป

เราคงจะเข้าใจดีแล้วว่า เราควรรักพระเจ้ารักตัวเองและรักเพื่อนบ้าน แต่ยังมีคนอีกประเภท

หนึ่งที่ (แสดงภาพ 9-3) เราควรรักคือ ศัตรูของเรา ปัญหาใหญ่มีอยู่ว่า เรามักจะมีความรู้สึกเหมือนกับชาวโลกที่ว่า ศัตรูคือคนที่จะต้องทำลายไม่ใช่คนที่เราควรจะรัก การที่จะรักศัตรูนั้นสำหรับคนที่ไม่มีความรักของพระเยซูในจิตใจแล้วคิดว่าเป็นเรื่องประหลาดและคิดว่าเป็นไปไม่ได้

ให้เราพิจารณาคำสอนใน ลูกา 6:32-34 ถ้าเรารักคนที่รักเราหรือกระทำดีต่อคนที่ทำดีต่อเรา หรือให้ขอยืมเฉพาะกับคนที่สามารถจะให้บางสิ่งบางอย่างเป็นการตอบแทน จนนับว่าเป็นคุณอย่างไร ในเมื่อคนบาปก็ทำเช่นนั้นด้วย

การกระทำต่อศัตรูเป็นการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ของการเป็นคริสเตียน และอีกประการหนึ่งเราควรเข้าใจว่า ความรักมีพลังอำนาจในการต่อสู้กับมาร มีพลังมากกว่าอาวุธนิวเคลียร์และกองทัพที่ยิ่งใหญ่ ความรักของคริสเตียนจะมีปฏิกิริยาต่อศัตรู (ขอให้ลองๆ อ่าน โรม 12:20-21 ด้วยกัน) เป็นการยากที่จะรักคนที่เราเกลียด ดังนั้น แหะละความดีจึงสามารถมีชัยชนะต่อความชั่วได้ บางทีอาจต้องใช้เวลาแต่ในที่สุดจะเกิดผล

การประกาศ

พระเจ้าทรงต้องการให้เราทุกคน รักพระเจ้า รักตัวเอง รักเพื่อนบ้านของเราและรักศัตรูของเราไม่มีข้อยกเว้น แต่ก่อนที่จะรักคนอื่นได้นั้นเราต้องต้อนรับพระเยซูเข้ามาเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของเราเสียก่อนแล้วเราจะมีความรักที่สามารถรักคนอื่นได้ ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใครความรักของพระเจ้าทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงได้ (เชิญให้เด็กต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “ความรักเอ๋ย”

เตรียม กระดาษโปสเตอร์, ปากกาเมจิก, นิตยสาร, กรรไกร และกาว

ให้เขียนคำว่า “ความรัก” ตัวใหญ่ๆ บนกระดาษ จากนั้นให้ตัดรูปคนในนิตยสารติดลงในที่ว่างบนโปสเตอร์ หรือให้เด็กๆ วาดรูปก็ได้ ให้ติดโปสเตอร์นี้ที่บ้านเพื่อเตือนว่าเราควรรักทุกคน

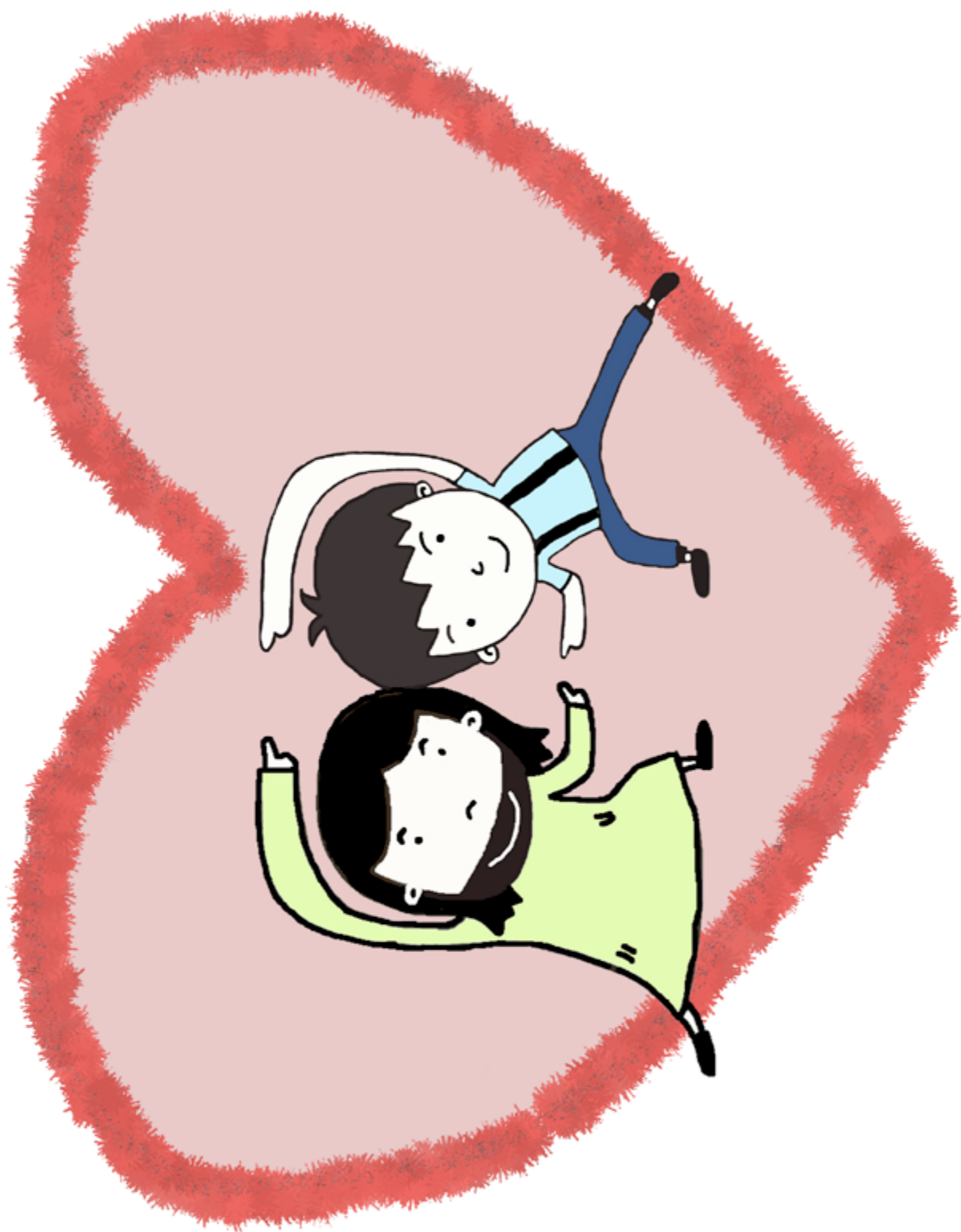
บัตรแห่งความรัก

ให้เด็กๆ ทำ “บัตรแห่งความรัก” เพื่อนำไปมอบให้กับคนที่พระเจ้าทรงต้องการให้เรารัก โดยให้เขียนชื่อคนที่เราจะมอบให้ ตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม จากนั้นนำไปมอบให้เขา พร้อมกับบกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรัก และเราก็รักเธอเช่นกัน”

พระเจ้าทรงรัก

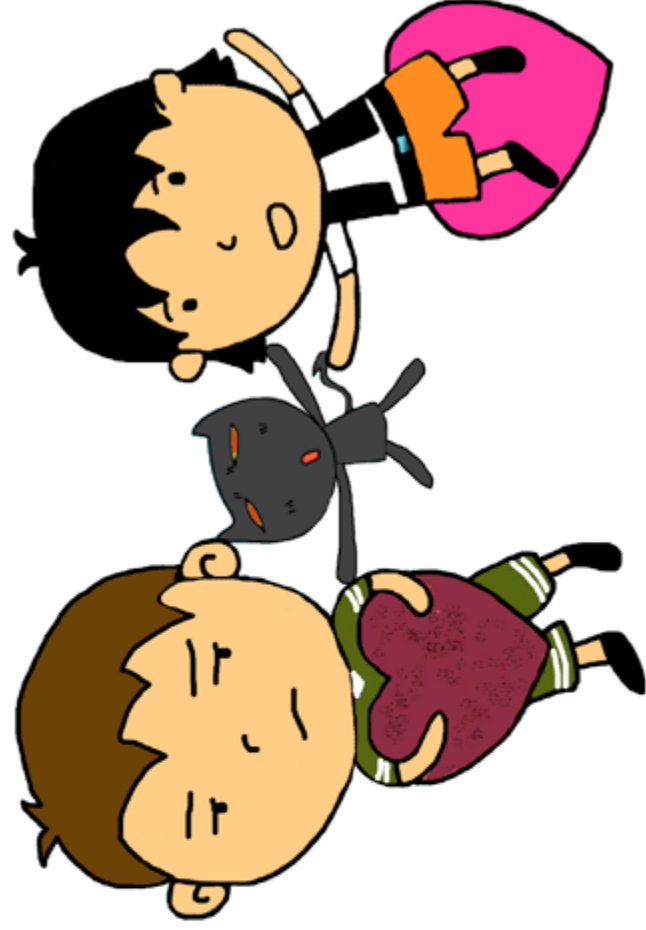
และเราก็รักเธอเหมือนกัน

ถ้าเราไม่รักตัวเอง เราก็ไม่สามารถรักคนอื่นได้

จงรัก คนที่ไม่น่ารัก

ต้องรับผลเมื่อทำบาป

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ถึงอันตรายและผลของความบาป ให้เด็กๆ ระมัดระวัง เพื่อจะไม่ทำบาป เมื่อพลาดพลั้งทำบาปให้เด็กๆ อธิษฐาน สภาภาพ บาปต่อพระเจ้าและไม่กลับไปทำบาปอีก

ข้อพระคัมภีร์

โรม 7:18-20, 1 โครินธ์ 10:13, 1 ยอห์น 1:7-10, 2:1-2

ข้อท่องจำ

ถ้าเราสามารถสภาภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆ ส่วนมากไม่ค่อยคิดถึงเรื่องชีวิตที่อยู่ในความบาปมากนัก แต่เขาทั้งหลายอยู่ในวัยแห่งการพัฒนาจิตวิญญาณ ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่จะมีความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับความบาป การล้มลงในความบาป ผลของความบาป และการไถ่ให้รอดพ้นจากความผิดบาป โดยพระเยซูคริสต์ทำให้เรามีชัยชนะและรอดพ้นจากบาป ความบาปไม่มีอำนาจเหนือโลหิตของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

นำสู่บทเรียน

“ทำก้อน”

เตรียม

ดินน้ำมัน

ให้เด็กปั้นรูปก้อนเล็กๆ เหมือนกับก้อนที่ผู้พิพากษาใช้ทุบโต๊ะเมื่อต้องการให้ที่ประชุมเงียบหรือตั้งใจฟัง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพ 10-1) คำว่า “บาป” มีอักษรเพียง 3 ตัว แต่มันมีโทษมหันต์และนำความตายเข้ามาในโลก ไม่มีสิ่งดีอันใดออกมาจากความบาป ตั้งแต่ในสวนเอเดนมันได้นำความเศร้าโศก ความเจ็บปวด และความตายเข้ามา ซาตานเป็นผู้ให้กำเนิดความบาปและมันพยายามทำงานหนักตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อนำคนจำนวนมากเข้าอยู่ในบ่วงแร้วของมัน

ในบทที่ 4 เราเรียนเรื่องจะมีชัยชนะต่อซาตานได้อย่างไร เราได้รู้วิธีที่จะสามารถเอาชนะมารได้คือการรู้จักกลยุทธ์ของมันให้มากที่สุดเพื่อเราจะเข้าใจและหลีกเลี่ยงมันได้ อาทิตยน์เราจะมาพิจารณาเหตุผลของการถูกล่อลวงให้ทำบาป สิ่งสำคัญคือเราจะต้องเข้าใจว่าเรากำลังต่อสู้กับใคร เราจะเอาชนะสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร?

คำถาม

“บาปคืออะไร? (ให้เด็กตอบ)

ถ้าเราเข้าไปยังนรกหรือล่าสัตว์แล้วต้องเดินผ่านไร่นา (แสดงภาพ 10-2) มีป้ายเขียนบอกว่า “ห้ามบุกรุก” นั้นหมายความว่าอะไร ถ้าเราขัดใจไม่เชื่อฟังจะเกิดอะไรขึ้น? (ให้เด็กตอบ)

เมื่อพระเจ้านำเอาต้นไม้แห่งความรู้เข้าไปไว้ในสวนเอเดนก็เหมือนกับพระองค์ได้ติดป้ายไว้รอบต้นไม้ว่า “ห้ามบุกรุก” อาดัมและเอวาสามารถกินผลไม้ทุกต้นได้ยกเว้นต้นที่พระเจ้าไม่ให้กิน ถ้าฝ่าฝืนก็แสดงว่าขัดใจคำสั่งของพระเจ้า แต่น่าเสียดายในที่สุดทั้งสองได้แพ้ต่อการทดลองของมารและความบาปได้เกิดขึ้นตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา

ในพระวาทะของพระเจ้ามีข้อห้ามหลายอย่างที่เราไม่ควรล่วงล้ำเข้าไป เช่น บัญญัติ 10 ประการ มีข้อห้ามว่า อย่าบูชา, อย่าขโมย, อย่าโลภ เป็นต้น และที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ เช่น ความไม่สัตย์ซื่อ, ความโลภ, การพิพากษาคนอื่น, อิจฉา, อวดตัว และอื่นๆ เราควรหลีกเลี่ยง ละเว้นจากสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานี้ หน้าที่ของซาตานคือมันพยายามทำทุกอย่างเพื่อลวงให้เราทำผิด มันวิธีการที่ฉลาดและรู้วิธีการเป็นอย่างดี

บาปไม่ได้แสดงออกในลักษณะที่เป็นภัยหรือในการกระทำชั่วร้ายเสมอไป บางทีเราอาจทำบาปโดยที่ไม่ได้ทำอะไรเลย ถ้าเรารู้ว่าเราควรจะทำสิ่งที่ดีเพื่อพระเจ้า ตัวอย่างเช่น เป็นพยาน ไปคริสตจักร เชื้อฟังก่อแม่ แต่เราไม่ได้ทำนั้นก็ถือว่าทำบาปด้วย

เมื่อไรที่เราทำผิดต่อบัญญัติของพระเจ้าโดยเจตนาหรือไม่ได้ทำในสิ่งที่เราควรทำก็บาปทุกอย่าง ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเราเอง เราไม่ควรโทษมารในทุกครั้งที่ทำบาป คนที่โทษมารในการกระทำผิดบาปของเขานั้นไม่ถูกต้อง จริงอยู่ที่มารต้องการให้เราทำบาปและหาทางล่อลวงเราหลายอย่าง แต่ถึงกระนั้นก็ยังขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเราเองว่าจะทำหรือไม่ทำ เราไม่จำเป็นต้องกินผลไม้ต้องห้ามนั้น

แต่ว่านางได้ตัดสินใจเอาผลไม้ที่นั่นมากินและส่งให้อาдамกินด้วย ซาตานจะเสนอคำชักชวนหลายอย่างขึ้นอยู่ที่ตัวเราเองว่าจะทำอย่างไรกับคำชักชวนนั้น สิ่งที่ดีที่สุดที่ควรทำคือต่อต้านกับการชักชวนนั้นโดยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูและด้วยพระวาทะของพระเจ้า

บางครั้งเราต้องพ่ายแพ้ต่อการทดลองเราทุกคนเป็นมนุษย์ธรรมดาอย่างไม่ดีพร้อมทุกอย่าง ไม่ว่าเราจะมีชื่อเสียงแค่ไหนสักวันหนึ่งอาจมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ไม่มีใครมีภูมิคุ้มกันโรคบาปในตัวได้ แต่นั่นไม่ใช่ข้อแก้ตัวหรือคิดว่าการทำบาปเป็นเรื่องธรรมดาหรือเล็กน้อย

เปาโลซึ่งเป็นผู้รับใช้พระเจ้าคนสำคัญคนหนึ่งยังต้องดิ้นรนในการต่อสู้กับบาป (โรม 7: 18-20) เปาโลรู้ว่าเรามีธรรมชาติที่ง่ายต่อการล่อลวงให้ทำบาป ดังนั้น ซาตานจึงฉวยโอกาสโจมตีในจุดอ่อนต่างๆ ของมนุษย์ ถ้าเราไม่อธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และแสดงความเชื่อโดยการกระทำอยู่เป็นประจำ ก็ยากที่ยืนหยัดอยู่ได้

บางทีเราอาจคิดว่าจะไม่ทำบาปเหมือนกับคนที่ได้ทำ แต่อย่าคิดว่าตัวเองมีความสามารถพอที่หนีบาปไปได้ประมาณในเรื่องนี้ บางคนพูดว่า “เขาไม่เคยทำผิดเลย” เคยรู้จักคนที่พูดอย่างนั้นไหม? ยอห์นได้เน้นเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ (1 ยอห์น 1:6-8 ขอให้เด็กๆ อ่านเสียงดัง) เรากำลังโกหกตัวเองถ้าคิดว่าไม่เคยทำบาปเลย โดยธรรมชาติของมนุษย์บวกกับการล่อลวงของซาตานทำให้เราลวงล้าหรือฝ่าฝืนกฎบัญญัติของพระเจ้า

ยังมีความหวังและการช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ คำสัญญาที่ดีที่สุดใน 1 โครินธ์ 10:13 (ให้เด็กๆ อ่านและทำกิจกรรมท้ายบท) ตราบใดที่เรายังมีความไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ เราไม่ต้องห่วงว่าจะมีการทดลองมากเกินไปกำลังของเรา พระเยซูทรงประทานหนทางที่จะหลีกเลี่ยงเพื่อเราจะมีกำลังพอที่จะทนได้

ข้อท่องจำ

ถ้าเราสารภาพบาปของเราพระองค์ พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม
ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

คำสัญญาอีกข้อหนึ่งอยู่ในข้อท่องจำ (ให้อ่าน 1 ยอห์น 1:9) พระคำตอนนี้บอกให้เราว่ามีสิ่งหนึ่งที่เรากำลังทำทันทีเมื่อรู้ตัวว่าได้ทำบาปไปแล้ว สิ่งนั้นคืออะไร? (ให้เด็กตอบ)

มีคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “การสารภาพเป็นสิ่งที่ดีต่อจิตวิญญาณ” เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องทีเดียวมันทำให้เกิดผลที่ดีต่อชีวิตในทุกด้าน ถ้าเราทำผิดต่อพ่อแม่ก็ต้องยอมรับและสารภาพในสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว แม้ว่าจะต้องถูกทำโทษจะทำให้สถานการณ์ต่างๆ ดีขึ้นกว่าปิดซ่อนความผิดบาปไว้

เมื่อเราฝ่าฝืนบัญญัติของพระเจ้าและได้ทำบาป เราต้องมีท่าทีต่อพระเจ้าเช่นนั้นด้วย เพราะว่าแท้จริงแล้วเราไม่สามารถปิดซ่อนสิ่งใดไว้ได้ ไม่ว่าจะเป็นความคิดคำพูดและการกระทำของเราจากพระเจ้าได้ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งในชีวิตของเรา

การฝ่าฝืนบัญญัติของพระเจ้านั้นถือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้าปล่อยไปเรื่อยๆ จะนำไปถึงความพินาศ ถ้าเราทำผิดหรือทำบาปก็มีทางที่จะหนีรอดปลอดภัยได้โดยทางพระเยซูคริสต์ กล่าวไว้ใน 1 ยอห์น 2:1-2 (ให้อ่านพระคัมภีร์ แล้วให้เด็กๆ แสดงละครตามเรื่องในพระคัมภีร์ตอนนี้)

เมื่อเราทำบาปแล้วขอการยกโทษพระเยซูจะทรงเป็นทนายให้เรา (แสดงภาพ 10-3) ทรงเป็น “คนกลาง” ระหว่างเรากับพระเจ้าผู้ซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่สัตย์ธรรม พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจที่จะทำอย่างนั้นได้ คำพูดในข้อ 2 หมายความว่า “เป็นผู้ลบล้าง” ยอห์นได้บอกกับคริสตจักรว่า เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนนั้นทรงหลั่งโลหิตเพื่อบาปของเรา ทรงเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาปของเรา ดังนั้น เมื่อเราสารภาพต่อพระเยซูการสิ้นพระชนม์ที่ไม้กางเขนก็เป็นการไถ่เราให้รอดพ้นจากความผิดบาป และเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า

การประกาศ

เราอาจรู้ตัวว่าเราได้ทำบาปต่อพระเจ้าแต่ไม่เคยต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว เราต้องสารภาพบาปและยอมรับเชื่อในพระองค์ เพื่อจะได้เป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรพระเจ้า วันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่จะตัดสินใจต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิต (อธิษฐานกับคนที่มิมีใจพร้อมที่จะรับเชื่อ)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. แสดงละคร

ตัวแสดง ผู้พิพากษา, จำเลยทนาย, คณะตุลาการ, เวที, บัลลังก์ของผู้พิพากษา

(จัดเก้าอี้เรียงไว้สำหรับที่นั่งของคณะตุลาการ เก้าอี้และโต๊ะอีก 2 ตัวสำหรับจำเลยและทนายตั้งไว้ตรงหน้าบัลลังก์ของผู้พิพากษา)

เปิดฉาก

ให้ทนายออกมานั่งที่หน้าบัลลังก์ของผู้พิพากษา ทันใดนั้นผู้คุมสองคนได้นำจำเลยเข้ามาในห้อง และให้นั่งที่หน้าบัลลังก์ข้างๆ กับทนาย เมื่อผู้พิพากษาเดินออกมาให้ทุกคนยืนตรงแสดงความเคารพ (ในห้องจะมีเด็กคนอื่นๆ มานั่งฟังการพิพากษาดูด้วยและทุกคนต้องลุกขึ้นยืนทำความเคารพ)

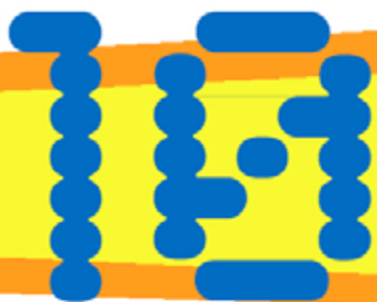
ผู้พิพากษา: วันนี้เราจะมาพิจารณาคดีของนาย/นาง (ชื่อของคนที่เป็นจำเลย) โดยมีข้อกล่าวหาว่า นาย/นาง ได้ทำผิดกฎหมายของพระเจ้า โดยการทำบาปหลายประการ คือ มุสา หลอกลวง ลักขโมย พุทธยาบโสน ไม่ไปคริสตจักร และชอบเล่าเรื่องลามกต่างๆ จำเลยจะแก้ข้อกล่าวหาอย่างไร? กระทำผิดหรือไม่กระทำผิด

ทนาย: (ยืนขึ้น) ข้าแต่ศาลเคารพ จำเลยขอยอมรับสารภาพว่าได้กระทำผิดจริง (นั่งลงเมื่อพูดจบ)

ผู้พิพากษา: ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบว่า การกระทำผิดต่อกฎบัญญัติของพระเจ้านั้น ถือว่าได้ทำบาป และโทษของการทำความบาปคือความตาย ฉะนั้นจึงขอตัดสินว่านาย/นาง ได้ทำผิดตามข้อกล่าวหาทุกประการและจะต้องรับโทษถึงตาย คือตัดออกจากแผ่นดินของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์

ทนาย:(ยืนขึ้น) ข้าแต่ศาลที่เคารพ ข้าพเจ้าขอแจ้งต่อศาลว่า โทษแห่งความบาปนั้นได้รับการไถ่แล้ว โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ก่อนจะเข้ามาในห้องพิจารณาคดีนี้ จำเลยได้สารภาพบาป ขอภัยโทษจากพระเยซูคริสต์และวางใจในความรักความเมตตาของพระองค์เรียบร้อยแล้ว จึงขอความกรุณาให้ศาลพิจารณาคดีนี้อีกครั้งหนึ่ง

ผู้พิพากษา: เนื่องจากได้มีหลักฐานว่าการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ที่ไม้กางเขนมีฤทธิ์อำนาจในการช่วยให้รอดพ้นจากความผิดบาป ดังนั้น ศาลจึงของแก้คดีว่า จำเลยไม่มีความผิด และหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาทุกประการ เป็นอิสระที่ดำเนินชีวิตต่อไปด้วยความชอบธรรม จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์

เลือกให้ถูก

การเลือกเดินทางในทางที่ดีจะนำเราไปพบกับสิ่งที่ดี แต่ตลอดการเดินทางอาจมีอันตรายซ่อนอยู่
อันตรายบางอย่างนำเราสู่ ความตาย แต่หากเราเดินทางที่ถูกต้อง เราจะพบพระเยซูที่ปลายทาง

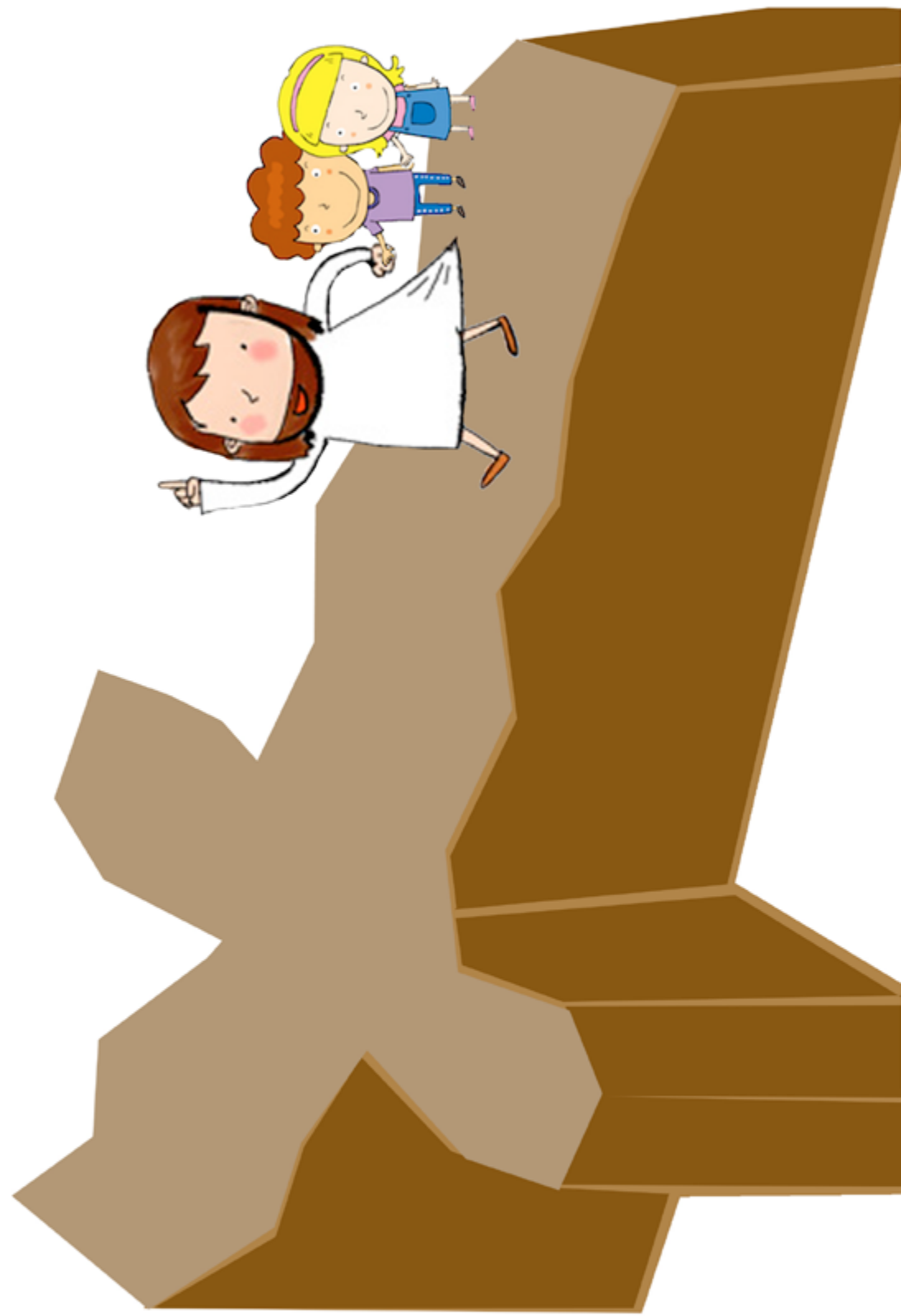
ปลา

อักษรเพียง 3 ตัวเท่านั้น แต่โทษมหันต์ถึง

บ้านปลูก

สวรรค์ นรก มารีงใหม่

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่า สวรรค์ และนรกนั้นมีจริง ให้เราเตรียมตัวให้พร้อมที่ไปสวรรค์มีชีวิตนิรันดร์กับพระเยซูคริสต์ โดยต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและติดตามพระองค์ทุกวัน

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 25:41,16, ลูกา 3:17, ฮีบรู 9:27, โรม 6:23,
ยอห์น 3:36, 14:2, วีรณ 20:10, 2:7, 21:1-7

ข้อท่องจำ

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะทางกว้างนำไปถึงซึ่งความพินาศ ประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็แคบและทางก็แคบ” (มัทธิว 7:13-14)

ข้อคิดสำหรับครู

อาจจะเป็นไปได้ว่ายังมีความสงสัยซ่อนเร้นอยู่ในใจของพวกคริสเตียน เกี่ยวกับเรื่องนรก สวรรค์ เพราะเป็นอาณาจักรที่ถูกปิดซ่อนไว้อย่างลึกกลับเกินความเข้าใจของมนุษย์ แต่ในพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่ามีจริง การยอมรับเป็นเรื่องจริงเป็นสิ่งสำคัญของความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ

ให้เปรียบเทียบความทุกข์ทรมานและความมืดมิดในเมืองนรกและความวิจิตรพิสดารในเมืองสวรรค์และทำให้เด็กๆ เข้าใจถึงการพิพากษาโทษอันร้ายแรงที่จะเกิดแก่คนที่ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ หนุนใจให้เขาทั้งหลายเตรียมพร้อมที่จะมีชีวิตนิรันดร์ร่วมกับพระเยซูในแผ่นดินสวรรค์

นำสู่บทเรียน

ขอให้เด็กๆ เขียนบรรยายถึงสวรรค์ นรกว่าน่าจะเป็นอย่างไรในความคิดของเด็กๆ เสร็จแล้วขอให้แลกเปลี่ยนผลงานซึ่งกันและกัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม

สวรรค์อยู่ที่ไหน? นรกตั้งอยู่ที่ใด? เคยสงสัยไหมว่ามีจริงหรือเปล่า?

บางทีคนที่เชื่อพระเจ้าหรือไม่เชื่ออาจมีความสงสัยและมีคำถามนี้อยู่ในใจ ปัญหาอย่างหนึ่งของมนุษย์ก็คือว่าจะไม่ยอมรับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่ได้เห็น ได้สัมผัส ได้ยินหรือได้กลิ่นอีกอย่างหนึ่ง ก็หมายความว่าต้องพิสูจน์โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าและด้วยเหตุผลเสียก่อนจึงเชื่อว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีจริง นั่นคือหลักการของวิทยาศาสตร์ เมื่อเราพูดว่านรกสวรรค์มีจริงนั้นเป็นเรื่องที่พูดยากเพราะไม่สามารถชี้ให้เห็นและบอกสถานที่ตั้งที่สามารถพิสูจน์ได้ เราจะต้องเชื่อตามที่พระคัมภีร์บอกและในพระคัมภีร์มีหลักฐานอะไรบ้างที่เราจะเชื่อถือได้? พระวณะของพระเจ้าพูดหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับนรก สวรรค์ให้เรามาดูข้ออ้างอิงที่บอกว่านรกมีจริง

คำถาม

นรกคืออะไร? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

มีบางคนไม่ยอมเชื่อว่ามีนรกพยายามแสดงข้อคิดเห็นหลายอย่างว่านรกมีจริงหรือไม่มี ตัวอย่างเช่น อาจเคยได้ยินบางคนพูดว่า “พระเจ้าเป็นความรัก พระองค์จะไม่ส่งคนไปเมืองนรกแน่” นี่คือความคิดของคนทั่วไปซึ่งเชื่อว่าในที่สุดทุกคนจะได้รับความรอดและไปเมืองสวรรค์ แต่ในโรม 6:23 และ ยอห์น 3:36 ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นที่กล่าวมาแล้ว (อ่านโรม 6:23, ยอห์น 3:36)

เราควรจะเข้าใจด้วยว่าพระเจ้าไม่ประสงค์ให้ผู้หนึ่งใดไปนรกแต่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจเราเองว่าจะไปที่ไหน ถ้าเราไม่ยอมรับการช่วยให้รอดที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้เราก็เลือกที่จะอยู่ในบึงไฟนรก แต่ถ้าเรายอมรับเราก็ได้ไปอยู่สวรรค์ ทั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์และซาตานมีความสนใจต่อการตัดสินใจของเราเป็นพิเศษ (ขอให้เราพิจารณาการตัดสินใจของเขา ให้ครุ่นคิดไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้ามีคนที่ยังไม่เชื่อพยายามหนุ่ใจเขาให้ตัดสินใจวันนี้อาจใช้เวลาอธิษฐานตอนนี้หรือตอนจบบทเรียน)

บางคนมีความคิดอย่างหนึ่งคือการชดใช้เวรกรรม คนที่เชื่อแบบนี้เขาคิดว่านรกเป็นสถานที่ลงโทษเพียงชั่วระยะหนึ่งเป็นการชำระบาปเมื่อรับโทษครบแล้วก็มีโอกาสไปสวรรค์ได้ แต่เมื่อเราอ่านมัทธิว 25:41 ลูกา 3:17 และวิวรณ์ 20:10 แล้วจะเห็นว่ากลงโทษที่เมืองนรกนั้นไม่ใช่เป็นการชั่วคราว (ให้เด็กๆ อ่านแล้วจับใจความสำคัญว่ามีคำไหนที่แสดงให้เห็นว่านรกเป็นสถานที่ลงโทษที่ถาวรนิรันดร์ เช่น คำว่า “เป็นนิรันดร์” ไฟที่ไม่รู้จักดับ” เป็นต้น) (แสดงภาพ 11- 1) นรกเป็นสถานที่ลงโทษที่ไม่มีวันจบสิ้น คือตลอดไปเป็นนิรันดร์

ยังมีความคิดผิดอื่นๆ อีกที่บอกว่า จะมีโอกาสแก้ตัวอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ตายแล้ว แต่ก่อนการเป็นขึ้นมาจากความตาย ความคิดนี้ไม่สอดคล้องกับ ฮีบรู 9:27 (ขอให้เด็กๆ อ่าน) เมื่อตายแล้วก็รอการพิพากษาเลย ไม่มีโอกาสแก้ตัวอีก

คำถาม

ทำไมต้องมึนรก? นรกมีไว้เพื่ออะไร? ทำไมเรามีกฎหมายบ้านเมือง?
อะไรจะเกิดขึ้นถ้าไม่มีการลงโทษเมื่อทำผิดกฎหมาย? (รอคำตอบ)

ถ้าบ้านเมืองไม่มีกฎหมายก็เป็นสิ่งผิดปกติ ถ้าไม่รู้ว่าเขาจะไม่ถูกจับขังคุกเมื่อทำการขโมยอะไร จะทำให้เขาเลิกเป็นขโมย คนที่ขับรถเร็วเกินอัตราความเร็วก็คงจะเพียงแต่ยิ้มหรือโบกมือให้ตำรวจ ถ้าเขารู้ว่าตำรวจจะไม่ทำอะไรเขาเลย จะต้องมีการลงโทษเมื่อมีการกระทำความผิดกฎหมาย ถ้าไม่เช่นนั้น กฎหมายก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย ในบ้านเมืองของเรามีกฎหมายและการลงโทษ เมื่อฝ่าฝืนเหมือนกับการที่ต้องมีบัญญัติของพระเจ้าและการลงโทษ (แสดงภาพ 11-2) โทษของความบาปคือความตาย (โรม 6:23) ไม่ได้หมายถึงการตายฝ่ายร่างกายแต่เป็นการตายฝ่ายวิญญาณหรือการถูกแยกออกจากพระเจ้า ความตายเป็นผลของความบาป (ให้เด็กๆ หาคำจำกัดความของความบาป)

เมื่อเราทำบางอย่างที่ขัดต่อบัญญัติของพระเจ้าโดยเจตนาคือการทำบาป และบาปยังหมายถึง การไม่ยอมทำในสิ่งที่ดีอีกด้วย ไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ เมื่อเรารู้ตัวว่าได้ทำบาปเราต้องขอการยกโทษเพื่อจะ ไม่ต้องถูกลงโทษในบึงไฟนรก เป็นข่าวดีที่สุดที่เรารู้ว่าพระเยซูพร้อมที่จะอภัยโทษบาปให้เรา เมื่อเรา สารภาพบาปต่อพระองค์

เมื่อเราได้รับการอภัยโทษบาป และยอมให้พระเยซูเข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตของเราแล้ว เราก็มีความหวังว่าจะมีชีวิตนิรันดร์และอยู่ในเมืองบรมสุขเกษมที่ไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นภาษา มนุษย์ได้ สวรรค์เป็นสถานที่ๆ มีจริงเหมือนนรก

คำถาม

พระเจ้าเตรียมเมืองสวรรค์ไว้ให้ใคร? (ให้เด็กตอบ)

สวรรค์เป็นอย่างไร ? เราจะเห็นภาพของสวรรค์จากพระวจนะของพระเจ้าได้ไหม? คำตอบคือได้ เพราะพระวจนะของพระเจ้าได้อธิบายถึงลักษณะของสวรรค์ไว้หลายอย่าง วิวรรณ์ 2:7 กล่าวว่า สวรรค์ เป็นเหมือนอุทยานของพระเจ้าเป็นเหมือนสวนอันสวยงาม อาจจะมีลักษณะเหมือนกับสวนเอเดนก่อนมี ความบาปเข้ามาในโลก

(แสดงภาพ 11- 3) สวรรค์เป็นเหมือน “บ้านของพระเจ้า” มีห้องหลายๆ ห้อง (ยอห์น 14:2) ไม่รู้แน่ๆ ว่าห้องต่างๆ เหล่านั้นมีลักษณะอย่างไรแต่เราเชื่อว่า จะต้องเป็นสถานที่ที่สวยงามมาก วิวรรณ์ 21:2 บอกลักษณะสวรรค์ว่า เป็นเหมือนนครบริสุทธิ์กำลังลอยมาจากสวรรค์ เป็นเหมือนเจ้าสาวบริสุทธิ์ เตรียมตัวไว้พร้อมสำหรับเจ้าบ่าว นี่เป็นภาพของเมืองเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งลอยลงมาจากสวรรค์มาตั้งอยู่บน แผ่นดินโลก หลังจากซาตานและพรรคพวกของมันพ่ายแพ้ และถูกขังไว้ในบึงไฟนรก วิวรรณ์บทที่ 21 ได้อธิบายถึงความสวยงามอย่างวิจิตรพิสดารของนครบริสุทธิ์นี้ เราจะมีสิ่งสวยงามมากมายในเมือง สวรรค์เราจะไม่ขาดสิ่งใดเลย บางทีก็เป็นการยากที่จะคาดคิดได้ว่าถ้าไม่มีสิ่งที่เรามีในเวลานี้แล้วเราจะ เป็นอย่างไรหรือจะอยู่ในสภาพใด

การพยายามที่จะไปอยู่บ้านที่เป็นเมืองสวรรค์นั้นคุ้มค่ามากแต่น่าเสียดายที่หลายคนไม่มีโอกาสได้
อยู่ที่นั่นเพราะความจริงบางอย่างที่กล่าวไว้ในข้อท่องจำของอาทิตยน์บอกว่า ทางไปนรกนั้นกว้างและง่าย
ในการเดิน ส่วนทางไปสวรรค์นั้นคับแคบและยากในการเดินทาง และที่จะคงอยู่ในเส้นทางนั้นก็ยาก
(ท่องข้อท่องจำด้วยกัน)

ข้อท่องจำ

“จงเข้าไปทางประตูคับแคบ เพราะว่าทางกว้างนำไปถึงซึ่งความพินาศ
ประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับและทางก็แคบ” (มัทธิว 7:13-14)

การเดินทางไปสวรรค์นั้นต้องมีพลังและความตั้งใจจริง แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีทางที่เป็น
ไปได้ ความจริงมีอยู่ว่าซาตานพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างสุดความสามารถเพื่อจะดึงมนุษย์ให้เข้ามาเดิน
อยู่ในทางกว้างและง่ายที่จะนำไปสู่ความพินาศ มันได้วางสิ่งสวยงามและแสงสีเพื่อล่อให้เราเดินตามและ
ดึงดูดความสนใจจนทำให้เราหลงจากทางที่จะนำไปสู่สวรรค์ มันทำให้ความบาปดูเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์
มีความสุขและถูกต้อง ดังนั้น เราต้องพึ่งอาศัยพระเจ้าและการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกๆ วัน
ที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องและไม่พ่ายแพ้ต่อการทดลอง ถ้าเราอธิษฐาน อ่านพระวจนะของพระเจ้า ไป
นมัสการเป็นพยานอย่างสม่ำเสมอ เราจะสามารถมีชัยชนะได้

การประกาศ

น้องๆตัดสินใจหรือยัง กำลังเดินทางที่ถูกต้องไหม? (ให้ครูไต่ถามการทรงนำของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ถ้ามีบางคนพร้อมที่จะรับเชื่อให้คำแนะนำและอธิษฐานกับเขา)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “ข้อท่องจำบนผนัง”

เตรียม กระดาษพิมพ์แผ่นใหญ่ วารสาร กรรไกร กาว และปากกาเมจิก

ให้เด็กๆ ช่วยกันทำข้อท่องจำติดผนัง โดยให้แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นภาพเปรียบเทียบกับทาง
กว้างนำไปนรกและทางแคบนำไปสวรรค์ อาจจะวาดรูปหรือหาภาพจากวารสารที่สอดคล้องกับเรื่อง นำ
มาติดบนกระดาษแผ่นใหญ่โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย แล้วให้พิมพ์หรือเขียนข้อท่องจำบนแผ่นภาพนั้นด้วย
จงเข้าไปทางประตูแคบ ประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับและทางก็แคบ เพราะว่าทางกว้างนำไปถึงซึ่ง
ความพินาศ มัทธิว 7:13-14

สวรรค์ นรก เป็นอย่างไรนะ

ให้เด็กๆ ลองจินตนาการดูว่า สวรรค์ กับ นรก เป็นอย่างไรในความคิดของเรา จากนั้น
ถ่ายทอดภาพสวรรค์กับนรกในกรอบด้านล่าง ว่าสถานที่ทั้งสองเป็นอย่างไร

สวรรค์

นรก

ช่วยด้วย ทรมานเหลือเกิน ช่วยพวกเราด้วย ช่วยเราออกไปจากที่นี่

ໂທລະທັດ

ຄວາມປານ

ໂຕ

ຄວາມປານ

ໂຕ 6:23

เจ้าหญิงใจดี พาไปพระเจา

พระเจ้าต้องการให้เราใช้ชีวิตแบบไหน

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่า พระวาระของพระเจ้าจะช่วยชี้แนะในการดำเนินชีวิต หนุนใจเขาให้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและให้เกียรติเพื่อนมนุษย์ด้วยกันใน ทุกสิ่งที่เขาพูดและกระทำ

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 5:13, โรม 12:1-21, 13:1-14, 1 เปโตร 2:11-17

ข้อท่องจำ

“จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรับบรรดาพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า และจงถวายเกียรติแด่มหากษัตริย์” (1 เปโตร 2:17)

ข้อคิดสำหรับครู

คำตอบของคำถามบทเรียนอาทิตย์นี้ก็เห็นชัดเจนอยู่แล้ว บางทีอาจตอบว่า “เราต้องดำเนินชีวิตแบบ คริสเตียนนะสิ” นั่นก็จริง แต่ปัญหามืออยู่ว่าเด็กที่เติบโตในแวดวงของคริสเตียนส่วนมากมักคิดว่า การเป็นคริสเตียนคือการเรียนร่ว หรือสิ่งที่ทำกันในวันอาทิตย์ แท้จริงการเป็นคริสเตียนคือการมี ชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งที่เราเชื่อ คือคำสอนในพระคัมภีร์ ทั้งคำพูด ความคิด และการกระทำ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรือมีอาชีพอะไร

ในอาทิตย์นี้จะช่วยให้เด็กรู้ว่าการเป็นคริสเตียนนั้นมีผลกระทบต่อชีวิตของเราในทุกด้าน คือ ความคิด ท่าที และการกระทำของเราจะต้องมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา

นำสู่บทเรียน

ก่อนชั้นเรียนให้เขียนคำว่า “ทางชีวิตที่ถูกต้อง” ตัวโตๆ ลงบนกระดานแผ่นใหญ่ติดไว้ที่ผนัง ห้องเรียน เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียนให้เขาคิดถึงลักษณะของคนถวายตัวต่อพระเจ้าว่าเป็นอย่างไร บ้าง? ให้หารูปจากหนังสือ วารสารต่างๆ (ครูหาหรือขอให้เด็กๆ เอามาจากบ้าน) ที่แสดงลักษณะ เหล่านั้น เมื่อได้แล้วตัดออกทากาวแล้วนำไปติดไว้กระดานแผ่นใหญ่ที่เตรียมไว้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม คนที่เป็นคริสเตียนกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนแตกต่างกันอย่างไร? (ขอให้เด็กๆ ตอบตามความคิดเห็นของเขา)

เคยพบกับคนที่ไม่เคยรู้จักแต่รู้ว่าคนนั้นเป็นคริสเตียนไหม? อะไรทำให้คิดอย่างนั้น เด็กๆคิดว่าคนอื่นจะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนโดยไม่เคยรู้จักกันมาก่อนไหม? (รอคำตอบ)

เป็นคำถามที่น่าสนใจ คริสเตียนควรมีสิ่งพิเศษบางอย่างที่ทำให้แตกต่างจากผู้ไม่เป็นคริสเตียน แต่น่าเสียดายที่บางทีหาข้อแตกต่างไม่มีเลย ดังนั้น บทเรียนวันนี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงลักษณะที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นและพระวาระของพระเจ้าได้แนะนำไว้อย่างชัดเจน การขอให้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นยังไม่ใช่การเป็นคริสเตียนที่สมบูรณ์ ยังมีขั้นตอนต่อไปที่เราจะต้องยอมรับด้วยความเต็มใจ ถ้าต้องการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า (ให้ดูในโรม 12:1-2 พบแล้วอ่านด้วยกัน)

คำถาม พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

(แสดงภาพ 12-1) ก้าวสำคัญในการดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าคือการถวายตัวเป็นเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า ในสมัยพระคัมภีร์เดิมการถวายเครื่องบูชามักจะเป็นการถวายแด่พระเจ้าและเครื่องบูชานั้นจะต้องถูกแยกออกเพื่อจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเมื่อเรามาเป็นคริสเตียน ชีวิตของเราต้องถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าทรงใช้

ชีวิตที่เป็นเหมือนเครื่องบูชานั้นต้องบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เราต้องระมัดระวังในบางสิ่งบางอย่างดังที่กล่าวไว้ในโรม 12:2 คืออะไร? (ให้เด็กตอบ) การเอาอย่างหรือการทำตามคนอื่นจะเป็นอันตรายที่สำคัญที่สุด ชาตานุชาพยายามทำทุกอย่างเพื่อจะทำให้เราทำตามแบบอย่างของโลกหลายคนคิดว่าการทำตามคนอื่น ๆ นั้นง่ายกว่าการยืนอยู่ฝ่ายพระคริสต์และทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง

ตอนต่อไปของโรม 12:2 เราไม่สามารถทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าได้ ถ้าเราไม่ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ทำให้คริสเตียนมีชีวิตที่แตกต่างกับคนที่ไม่เชื่อ คนที่ไม่รู้จักพระเยซูก็มีความรู้สึกต่อโลกที่อยู่รอบตัวเขาในทางลบ เห็นว่าทุกสิ่งทุกคนผิดหมดไม่มีอะไรถูกต้องเลย เคยพบคนแบบนี้ไหม? ที่จริงเรารู้ว่าทุกสิ่งในโลกนี้ไม่มีอะไรถูกต้อง แต่เราก็มีสันติสุขและมีความหวังเพราะรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่ง

การเปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราไม่ให้มีใจเย่อหยิ่ง (ขอให้อ่านโรม 12:3) เราไม่เคยยกตัวเองให้สูงเกินไปความหยิ่งบางอย่างเรา อาจคิดว่าไม่มีพิษภัยมากนักแต่ความบาปแห่งการหยิ่งผยองทำให้เรายกตัวเองเหนือคนอื่น เป็นการยากที่จะรักคนบางคนถ้าเราคิดว่าเราดีกว่าเขา

ถ้าเราคนอื่นแสดงว่าเราเป็นคริสเตียน นั่นคือสิ่งที่เราได้ศึกษาในบทที่ 9 ว่า พระเจ้าต้องการให้เรารักทุกคน (แสดงภาพ 12-2) ความรักแบบคริสเตียนคือการยินยอมที่จะให้คนอื่น ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็นธรรมและซื่อสัตย์ เอาใจใส่กับความต้องการของคนอื่นและยอมให้ความช่วยเหลือเขา

เด็กๆ ลองคิดดูว่าโลกนี้จะเป็นอย่างไรถ้าทุกคนมีชีวิตเหมือนกับโรม 12:10 (ขอให้เด็กๆ อ่าน) ปัญหาของโลกจะหมดไป ถ้ามนุษย์ทุกคนดำเนินชีวิตตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า คำแนะนำในการดำเนินชีวิตในโรม 12:14 นั้นเป็นเรื่องยาก (ขอให้เด็กๆ อ่านเสียงดัง) เป็นการง่ายที่จะรักคนที่รักเรา แต่ถ้าจะรักคนที่เคียดแค้นและแข่งสาปเราก็เป็นเรื่องยาก แต่ถึงกระนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถช่วยเราให้รักแม้แต่คนที่ไม่น่ารักหรือรักไม่ได้ ตอนนี้ให้เด็กๆ คิดถึงคนที่เราไม่สามารถรักได้มีบ้างไหม?

ไม่ว่าคนนั้นจะทำความยุ่งยากหรือทำการร้ายต่อเรามามากมายเพียงไร กฎของพระเจ้ามียู่ว่า (แสดงภาพ 12-3) “จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน อย่าทำการแก้แค้น” เพราะเป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่พอพระทัย การแก้แค้นเป็นของพระเจ้าไม่ใช่ของเรา (ขอให้เด็กๆ อ่าน โรม 12:17-19) ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะปฏิบัติตามคำสอนนี้ได้ แต่เมื่อเรากระทำการดีตอบแทนการชั่ว เรามักเห็นการเปลี่ยนแปลงในคนที่ทำความยุ่งยากแก่เรา (ขอให้อ่าน โรม 12:20 -21)

มีการปฏิบัติอีกอย่างหนึ่งที่พระเจ้าพอพระทัย คือ การยอมเชื่อฟังผู้มีอำนาจเหนือเรา

คำถาม ใครเป็นคนที่มียุอำนาจเหนือเรา? (ให้เด็กตอบ)

เปาโลเขียนว่า “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับผู้มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น” (โรม 13:1) พระคำข้อนี้บอกเหตุผลให้เรา รู้ว่าทำไมเราต้องยอมเชื่อฟังผู้มีอำนาจปกครอง เหตุผลก็มีอยู่ว่าเราต้องเชื่อฟัง เพราะพระเจ้ายอมให้คนนั้นมีอำนาจถึงแม้ว่าเขาจะไม่รู้จักพระองค์

ส่วนมากเราคิดว่าผู้นำถูกแต่งตั้งหรือถูกเลือกจากคนบางคนหรือบางกลุ่ม เช่น เรื่องทางการเมือง แต่พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งล่วงหน้า (ดูสดุดี 75:6-7) ทุกสิ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของพระองค์ ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาตให้คนหนึ่งคนใดมีอำนาจ เราจะต้องให้เกียรติคนเหล่านั้น ถ้าเราขัดขึ้นก็เท่ากับว่าเราไม่ยอมรับแผนการของพระเจ้า ในที่สุดเราจะพบกับปัญหาและความยุ่งยาก พระเจ้าทรงจัดเตรียมผู้นำผู้ปกครองเพื่อเป็นผลดีแก่เรา เขาปกป้องความเป็นอยู่และให้ความช่วยเหลือหลายด้าน ไม่ได้หมายความว่าผู้นำทุกคนเป็นคนดี บางคนเป็นคนชั่วร้ายและทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่ให้เราเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงจัดการกับคนเหล่านั้นเองเมื่อถึงเวลา หน้าที่ของเราคือต้องยอมอยู่ใต้อำนาจและเชื่อฟังกฎหมายบ้านเมืองเพื่อเป็นพยานที่ดีต่อคนอื่นและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเยซูและยังเป็นการแสดงว่าเราเป็นพลเมืองที่ดีด้วย (ดู 1 เปโตร 2:13-15)

คำถาม เราจะเชื่อฟังผู้มีอำนาจปกครองคนไหนก่อน? (ให้เด็กตอบ)

คุณพ่อคุณแม่เป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือเรา เป็นผู้ที่ได้รับการความรับผิดชอบจากพระเจ้าที่จะเลี้ยงดูให้ความช่วยเหลือเราที่เป็นลูก ดังนั้น ท่านสมควรที่จะได้รับเกียรติและการยกย่องจากเรา คนที่เชื่อฟังบิดามารดามักจะเป็นพลเมืองดีและให้เกียรติผู้ที่มีอำนาจอื่นๆ การให้เกียรติแก่บิดามารดา เป็นคำพยานที่มีอำนาจต่อเพื่อนและคนที่อยู่รอบข้าง

ข้อท่องจำ

จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรักบรรดาพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า
และจงถวายเกียรติแด่มหากษัตริย์ (1 เปโตร 2:17)

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัย (ขอให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) ถ้าเราให้เกียรติทุกคนรักกันเหมือนพี่น้องยำเกรงพระเจ้า ให้เกียรติแด่พระมหากษัตริย์ ชีวิตของเราจะเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลก เหมือนดังที่พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 5:13 เกลือมีประโยชน์ไม่ใช่เพียงแต่ทำให้อาหารมีรสดีเท่านั้นแต่ยังป้องกันไม่ให้อาหารเน่าเสียด้วย คริสเตียนเป็นเสมือนเกลือที่จะป้องกันและรักษาไม่ให้โลกถูกทำลายไปด้วยความบาปอย่างไม่มีสิ้นสุด

พระเจ้าทรงมีเหตุผลที่จะนำเราไปอยู่ใกล้เพื่อนบ้านหรือในโรงงานที่ไม่มีคริสเตียนเพื่อให้เราเป็นเกลือในสถานที่เหล่านั้น ชีวิตของเราจะเป็นแบบอย่างและเป็นพยานต่อคนจำนวนมาก ดังนั้น เราต้องเป็นเกลือที่มีรสเค็ม อย่าให้ชีวิตของเราหมดรสเค็มไปโดยหันไปตามอย่างชาวโลกที่ไม่เชื่อพระเจ้า จงตั้งมั่นคงอยู่และรับใช้พระเยซู

การประกาศ

ให้เน้นว่า สิ่งแรกที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้นคือต้องติดสนิทอยู่กับพระเยซู (ให้ครูใช้เวลาที่จะให้คำปรึกษาและอธิษฐานกับคนที่ต้องการรับเชื่อในเวลาสั้น)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “โมบาย”

เตรียม กระดาษแข็ง, ตะเกียบ, ไหมพรม, ริบบิ้น, กาว และปากกาเมจิก

ให้เด็กทำโมบาย เสร็จแล้วให้นำกลับไปแขวนที่บ้านด้วยเพื่อเตือนใจว่า ฉันจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยอย่างไร?

- * ให้เกียรติทุกคน
- * รักพี่น้อง
- * ยำเกรงพระเจ้า
- * เคารพผู้ปกครองบ้านเมือง

ส่องสว่าง

พระคัมภีร์

มีวิธีใดบ้างที่เด็กๆ จะสามารถส่องสว่าง
เพื่อแสดงให้คนอื่นได้เห็นพระเจ้าผ่านชีวิตของเรา

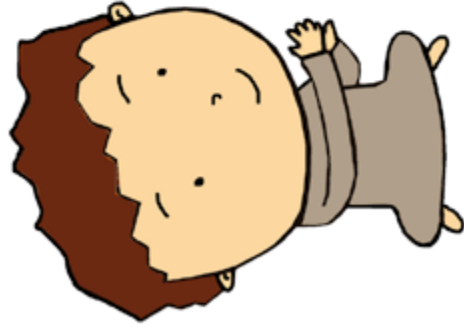

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

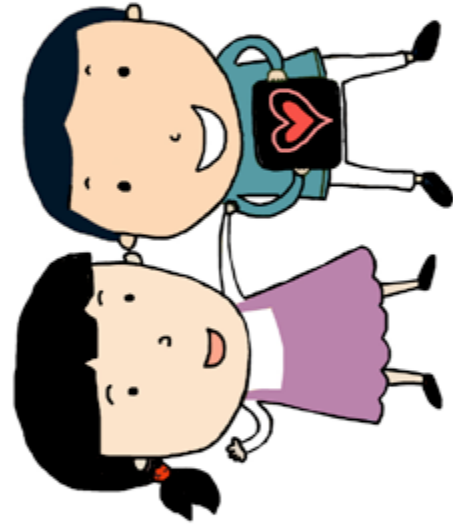

အဝတ်အစားအဆင်ပြေအောင်ပြုစုပေးပါ

ការងារប្រកួតប្រជែង

จงอยู่อย่างสงบกับทุกคน อย่าทำการแกล้งคนอื่น

จะรู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีก

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกในไม่ช้า และหนุนใจให้เขามีชีวิตที่เตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 24:3-14, 23-27, 36-44, ลูกา 21:28, ยอห์น 14:3, กิจการ 1:11, 1 เธสะโลนิกา 4:13-18

ข้อท่องจำ

“เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:3)

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อพูดถึงเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูมักเป็นเรื่องที่ทำให้หลายคนสงสัย แม้แต่เด็กที่เคยได้ยินเรื่องนี้ ยังถามด้วยความสงสัยว่าคำสัญญานี้จะเป็นจริงไหม? เราจะต้องสอนให้พวกเขามีความมั่นใจว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาแน่นอน เป็นคำสอนที่อยู่ในพระคัมภีร์ เป็นคำสัญญาที่แน่นอนเหมือนกับการเสด็จมาบังเกิดครั้งแรก

หนุนใจให้เด็กๆ สนใจกับหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระเยซู และให้เขามีการเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระองค์ตลอดเวลา

นำสู่บทเรียน

“เขียนพาดหัวข่าว”

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน แจกกระดาษดินสอให้แต่ละคนคิดถึงข้อความที่จะใช้เขียนพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์เรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู หลังจากคริสตจักรถูกรับใช้ไปแล้ว อาจจะเขียน 2-3 หัวข้อก็ได้ เขียนตัวโตๆ เสร็จแล้วนำไปติดไว้ที่บอร์ดหรือบนผนัง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็กๆ รู้สึกอย่างไร? เมื่อได้ยินเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู?
ทำให้ตื่นเต้นหรือตกใจไหม? เคยสงสัยไหมว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา
จริงหรือเปล่า? (ให้เด็กตอบ)

คริสเตียนส่วนมากอาจสงสัยว่าเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้วจะเป็นอย่างไร? จะเกิดขึ้นแน่
ไหม? พระเยซูทรงให้คำสัญญากับพวกสาวกนานมาแล้วว่าจะเสด็จกลับมาอีก หมายความว่านานอีกเป็น
พันๆ ปี กว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาใช่หรือไม่? อาจจะเป็นอย่างนั้นแต่ก็ไม่แน่ว่ามีความสำคัญหลายอย่าง
เกิดขึ้นแล้ว แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการเสด็จกลับมานั้นใกล้เข้ามาทุกขณะ ก่อนที่จะพูดถึงเรื่องหมาย
สำคัญต่างๆ ให้เรามาดูสิ่งสำคัญที่แสดงว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเสียก่อน

มีข้อพระคัมภีร์มากมายที่อ้างถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู (ให้เขียนข้อความต่อไปนี้บน
กระดาน)

- * ประมาณ 1 ใน 3 ของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์พูดถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู
- * อ้างอิงถึงการเสด็จกลับมา 318 ครั้ง ในพระคัมภีร์ใหม่ 216 ครั้ง
- * ใน 1 และ 2 เธสะโลนิกา เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาแทบทั้งสิ้น
- * ในพระคัมภีร์หลายตอนพูดถึงเรื่องการเสด็จกลับมาเป็นพิเศษ

เนื่องจากมีข้ออ้างอิงเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูในพระคัมภีร์มากมายหลายตอน ทำให้
เราเชื่อได้ว่าสิ่งนี้ต้องเป็นจริง พระเยซูทรงสัญญาว่าจะกลับมาอีก ก่อนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนพระเยซู
ทรงให้คำสัญญาไว้ 3 ประการได้สำเร็จแล้ว 2 ประการ คือ

1. ทรงสร้างคริสตจักร เดียวนี้มีคริสตจักรมากมายทั่วโลก
2. ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา เรื่องนี้ก็สำเร็จแล้วในวันเพ็นเทคอสต์

คำสัญญาที่ 3 ที่ยังไม่สำเร็จคือ ที่ทรงบอกว่า (แสดงภาพ 13-1) “เราจะกลับมาอีก” เราจึงมี
ความมั่นใจได้ว่าคำสัญญาข้อ 3 นี้จะต้องสำเร็จเหมือนกับคำสัญญา 2 ประการที่สำเร็จแล้ว

ข้อท่องจำ

“เราจะกลับมาอีกกับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย”
ยอห์น 14:3

ทูตสวรรค์ได้สัญญาด้วยว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีก (อ่านกิจการ 1 :11) ทูตสวรรค์ได้ยืนยัน
กับพวกสาวกว่าพระเยซูจะกลับมาอีก เหมือนกับที่เขาได้เห็นพระองค์เสด็จขึ้นไปที่สวรรค์

คำถาม พระเยซูเสด็จกลับมาเมื่อไร? มีความสำคัญอะไรที่เตือนให้เรา? (ให้เด็กตอบ)

พระเจ้าไม่บอกให้เรารู้วันเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาแต่ทรงบอกถึงหมายสำคัญต่างๆ ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ มัทธิว 24:3-14, 23-27, 36-34

มัทธิวบทที่ 24 พูดถึงสิ่งที่คล้ายคลึงกับหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันซึ่งมีข่าวเกี่ยวกับการสงครามตลอดเวลา ประชาชาติต่อประชาชาติกำลังทำสงครามกัน ผู้นำของศาสนาบางศาสนาอ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า (แสดงภาพ 13-2) หลายประเทศได้รับภัยพิบัติเนื่องจากความแห้งแล้ง การกันดารอาหาร โรคระบาด และภัยพิบัติต่างๆ

สิ่งอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาคือ คริสเตียนหลายคนจะได้รับความทุกข์และถูกฆ่าเพราะความเชื่อ จะมีครูเทียมเท็จที่ทำให้คริสเตียนออกจากความจริงที่อยู่ในการสอนของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบัน แต่เราไม่ควรวิตกกังวลลงมีความยินดีเมื่อเห็นหมายสำคัญเพราะใกล้เวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้ว พระเยซูตรัสว่า “เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มจะบังเกิดขึ้นนั้นท่านทั้งหลายจงยึดตัวและผิงศีรษะขึ้น ด้วยการไถ่ท่านใกล้จะถึงแล้ว” (ลูกา 21:28) แม้ว่าจะมีสิ่งเลวร้ายต่างๆ เกิดขึ้นในโลกเราก็สามารถวางใจในพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะช่วยให้เรามีกำลังสามารถยืนหยัดต่อการทดสอบต่างๆ ได้

คำถาม การเสด็จกลับมาของพระเยซูจะเกิดขึ้นอย่างไร? อะไรจะเกิดขึ้น?

การเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้นจะมี 2 ลำดับคือการเสด็จมารับคริสตจักรและเปิดเผยพระองค์เมื่อเสด็จกลับมารับคริสตจักรนั้นจะไม่เสด็จมาถึงพื้นแผ่นดินโลก (แสดงภาพ 13-3) แต่จะปรากฏอยู่ในเมฆและคนที่พร้อมแล้วจะขึ้นไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศ (ดู 1 เธสะโลนิกา 4:13-18) เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วไม่มีการเตือนให้รู้ล่วงหน้า และไม่มีใครคาดคิดเหมือนกับน้ำท่วมโลกในสมัยโนอาห์ มัทธิว 24:40-41 ได้บอกให้เรารู้อะไรจะเกิดขึ้นอย่างไร? (ให้เด็กอ่าน)

อุปกรณ์เพื่อแสดงให้เห็นภาพ การเสด็จมารับผู้เชื่อของพระเยซูคริสต์ (แรพเจอร์) ผู้ที่เตรียมพร้อมเท่านั้นที่จะได้พบกับพระองค์บนฟ้าอากาศ

เตรียม แม่เหล็ก, ตะปูตัวเล็กหรือเข็มหมุด, เศษไม้เล็กๆ, เศษผ้า, กระดาษ

* แม่เหล็ก-พระเยซู

* ตะปูหรือเข็มหมุด - ผู้เชื่อที่เตรียมพร้อม

* เศษไม้ ผ้า กระดาษ- ผู้ที่ไม่ได้เตรียมพร้อม

สาธิต ให้เอาวัสดุต่างๆ วางปนกันบนโต๊ะแล้ว นำเอาแม่เหล็กยกไว้เหนือกองวัสดุเหล่านั้น สิ่งที่เป็นโลหะ เช่น ตะปูตัวเล็ก, เข็มหมุดจะลอยตัวขึ้นไปติดกับแม่เหล็กทันที แต่ของอื่นที่ไม่ใช่โลหะ เช่น เศษไม้ กระดาษ ผ้า จะอยู่ที่เดิม นี่คือภาพที่แสดงถึงคนที่ถูกรับไปอยู่กับพระเยซูเมื่อพระองค์เสด็จมา

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน เจ้าของบ้านจะไม่มีทางรู้ว่าขโมยจะมาในเวลาไหน? ไม่มีขโมยคนไหนจะเขียนโน้ตหรือโทรศัพท์มาบอกเจ้าของบ้านว่าเขากำลังจะมา ปล้นบ้านแต่จะหาโอกาสในเวลากลางคืนหรือเวลาที่ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครอยู่บ้านจะย่อมาอย่างเงียบๆ โดยไม่ให้ใครรู้เลย

ลองคิดดูสิว่าอะไรจะเกิดขึ้นบนโลกเมื่อคริสเตียนถูกรับขึ้นไป บนโลกจะเป็นเวลาแห่งความสับสนมหัศจรรย์ที่สุดในประวัติศาสตร์ จะมีข่าวเล่าลือมากมายทั่วโลก (ให้ดูพาดหัวข่าวในกิจการนำสู่บทเรียน) คนเป็นล้านๆ จะหายไปจากโลกอย่างลึกลับ จะมีผลกระทบต่องาน ครอบครัว ธุรกิจ และทุกๆ กิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่บนโลก หลายคนจะรู้ว่าอะไรได้เกิดขึ้น แต่หลายคนจะตกตะลึงเมื่อรู้ว่าเขาไม่พร้อมที่จะถูกรับขึ้นไปเหมือนกับคนอื่นๆ

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่คริสเตียนควรทำคือเตรียมพร้อมที่จะถูกรับขึ้นไป เมื่อพระเยซูตรัสถึงการเสด็จกลับมาแล้วทรงยกคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารี 10 คนที่กำลังรอคอยเจ้าบ่าวมารับไปในงานมงคลสมรส หญิง 5 คนเป็นคนฉลาด แต่อีก 5 คน เป็นคนโง่ คนที่ฉลาดได้เตรียมน้ำมันไว้เพื่อเมื่อน้ำมันหมดเพราะต้องคอยเจ้าบ่าวเป็นเวลานานและไม่รู้ว่าเจ้าบ่าวจะมาถึงเมื่อไหร่แน่ แต่เจ้าสาวอีก 5 คนไม่ได้เตรียมน้ำมันจึงหมดก่อนเวลาที่เจ้าบ่าวมา เมื่อมีเสียงตะโกนบอกว่า เจ้าบ่าวมาแล้วเจ้าสาวทุกคนต้องลุกขึ้นทันที จุดตะเกียงของเขาวัวพร้อมที่จะพบกับเจ้าบ่าว ตะเกียงของพวกคนโง่ก็จุดไม่ได้เพราะน้ำมันหมด จึงขอจากอีก 5 คนที่มีแต่ไม่มีใครให้เพราะไม่พอที่จะแบ่ง คนโง่ 5 คนต้องวิ่งไปซื้อน้ำมันที่ตลาด เมื่อกลับมาที่สายไปแล้วเพราะไม่มีโอกาสไปงานมงคลสมรส ต่างพากันร้องขอว่า “กรุณาเปิดประตูรับพวกเรด้วย” แต่พระเจ้าบ่าวตอบว่า “ไปเสียเถอะ เราไม่รู้จักพวกเจ้า”

คำอุปมานี้มุ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการเตรียมพร้อมของเจ้าสาวคือคริสตจักร พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาผู้ที่เตรียมพร้อมฝ่ายวิญญาณ เราไม่ควรคิดว่าพรุ่งนี้ค่อยขอภัยโทษบาปก็ได้ พระเยซูยังไม่มาหาหรอก มีเวลาถมเถไปที่จะเตรียมพร้อม นั่นคือทำที่จะนำไปถึงความตายนิรันดร์ อย่าเสี่ยงกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ

คำถาม ทุกคนเตรียมตัวพร้อมหรือยัง?
ถ้าพระเยซูมารับวันนี้ เราจะเป็นคนหนึ่งที่ถูกรับไปไหม?

สิ่งที่ต้องทำคือขอพระเยซูอภัยโทษบาปและต้อนรับพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา จากนั้นก็ดำเนินชีวิตกับพระเจ้าต่อไปโดยการอ่าน, พระคัมภีร์, อธิษฐาน ไปนมัสการ และเป็นพยาน

การประกาศ

ให้ใช้เวลาอธิษฐานกับเด็กๆ ที่ต้องการจะรับเชื่อพระเจ้าในวันนี้

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรม

2. “หมายสำคัญแห่งยุคสุดท้าย”

เตรียม หนังสือพิมพ์ หรือวารสารเก่าหลายๆ เล่ม, กรรไกร, กาว กระดาษโปสเตอร์

ให้เขียนหัวข้อที่กระดาษว่า “หมายสำคัญแห่งยุคสุดท้าย” จากนั้นหาภาพต่างๆ จากหนังสือพิมพ์หรือวารสารที่แสดงถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย เช่น สงคราม, การทำร้ายกันและกัน, พระคริสต์เทียมเท็จ, การฆ่ากัน, ความยากลำบาก เป็นต้น เมื่อได้แล้วให้ตัดภาพเหล่านั้นไปติดได้หัวข้อบนกระดาษที่เตรียมไว้แล้ว

พระเจ้ามารับ

เมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมา เด็กๆ อยากถูกรับไปยืนบนเมฆกับพระองค์ไหม?
ให้เด็กๆ วาดภาพตัวเองยืนบนเมฆก้อนใหญ่ข้างๆ พระเยซู

เราจะได้มาอีก

เด็กบางที่ต้องเจอกับความแห้งแล้ง ภัยพิบัติ และโรคระบาด

ทดสอบความจำ

1. คำไหนต่อไปนี้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความกระวนกระวาย
 - ก. วิตกกังวล
 - ข. ตลกขบขัน
 - ค. ความหวังใย
2. เคล็ดลับในการเอาชนะความกระวนกระวาย
 - ก. ทำเป็นไม่สนใจปัญหา
 - ข. ทานยาระงับประสาท
 - ค. จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า
3. เติมคำในช่องว่าง เปาโลอธิบายว่าของเราเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - ก. ร่างกาย
 - ข. บ้าน
 - ค. โบสถ์
4. สุภาษิต 20:1 บอกว่าอะไรทำให้เกิดการเยาะเย้ย
 - ก. เหล้าองุ่น
 - ข. ลิ้น
 - ค. ทำหน้าที่ไม่ดี
5. สดุดี 119:105 อธิบายว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือน
 - ก. แผนที่
 - ข. ตะเกียง
 - ค. คำแนะนำ
6. การอธิษฐานคืออะไร?
 - ก. การสนทนากับพระเจ้า
 - ข. การสวดมนต์
 - ค. การท่องจำ

7. ก่อนที่ซาตานจะถูกขับไล่ออกจากสวรรค์มีชื่อว่า
- ก. บีเอลซีบับ
 - ข. ลูซีเฟอร์
 - ค. มารร้าย
8. ความบาปที่ทำให้ซาตานตกต่ำและเป็นบาปที่อยู่ในชีวิตของเรา
- ก. ความเย่อหยิ่ง
 - ข. ความไม่สัตย์ซื่อ
 - ค. ความหลงกลวง
9. ความบาปเป็นเหตุทำให้เกิดความเจ็บป่วย
- ก. ไม่ใช่สาเหตุ
 - ข. เสมอ
 - ค. บางครั้ง
10. เคล็ดลับที่จะทำให้เราได้รับการรักษาจากพระเจ้าคือ
- ก. ความชื่นชมยินดี
 - ข. ความสัตย์ซื่อ
 - ค. ความเชื่อ
11. รายได้สิบเปอร์เซ็นต์ที่เราถวายพระเจ้าเรียกว่า
- ก. สิบลด
 - ข. เครื่องบูชา
 - ค. ของขวัญ
12. พระธรรม 2 โครินธ์ 9:7 บอกว่า พระเจ้าทรงรักคนที่ให้
- ก. มากมาก
 - ข. ด้วยความยินดี
 - ค. บ่อยครั้ง
13. ลักษณะที่สำคัญที่สุดของคริสเตียนคือ
- ก. ความเชื่อ
 - ข. ความรัก
 - ค. ความถ่อมใจ

14. อะไรต่อไปนี้ที่ไม่ได้เป็นหนึ่งใน ๑ ของผลพระวิญญาน?

- ก. ความปลาบปลื้มใจ
- ข. ความอดทนนาน
- ค. ความเป็นมิตรไมตรี

15. สัญลักษณ์ของได้รับบัพติศมาในพระวิญญานบริสุทธิ์ คือ

- ก. พายุ
- ข. ไฟสัญญาณเหมือนลิ้น
- ค. พุดภาษาแปลกๆ

16. เป้าหมายใหญ่ของการรับบัพติศมาคือ

- ก. ฤทธิ์อำนาจในการเป็นพยาน
- ข. มีความรู้มากขึ้น
- ค. ชีวิตนิรันดร์

17. พระเยซูตรัสว่า กฎบัญญัติสร้างเราให้

- ก. ชีวิตบริสุทธิ์
- ข. รักพระเจ้า รักคนอื่นและรักตัวเอง
- ค. บอกคนอื่นเกี่ยวกับเรื่องพระเยซู

18. บัญญัติของพระเจ้าบอกเราให้ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างไร?

- ก. อย่างที่เราต้องการให้เขาปฏิบัติต่อเรา
- ข. ตามสมควรที่คนอื่นจะได้รับ
- ค. ตามที่เราคิดว่าถูกต้อง

19. ความบาปคือ

- ก. นิสัยไม่ดี
- ข. ผาฝืนกฎของพระเจ้า
- ค. ไม่เชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้า

20. เมื่อทำบาปเราควร

- ก. บอกศิษยาภิบาล
- ข. อ่านพระคัมภีร์
- ค. สำนึกต่อพระเยซู

21. ผู้ที่จะนำเราไปยังนรกคือ
- ก. ซาตาน
 - ข. พระเจ้า
 - ค. ตัวเราเอง
22. สวรรค์มีอีกชื่อว่า
- ก. เยซุซาเล็มใหม่
 - ข. ที่พักสงบนิรันดร์
 - ค. อาณาจักรบริสุทธิ
23. ก้าวแรกในการเป็นคนที่พระเจ้าต้องการคือ
- ก. เป็นสมาชิกของคริสตจักร
 - ข. รับการไถ่
 - ค. อ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน
24. พระเจ้าทรงตั้งผู้มีอำนาจในการปกครองเพื่อ
- ก. ทำโทษเรา
 - ข. สั่งให้เราทำโน่นทำนี่
 - ค. ดูแลสวัสดิภาพของเรา
25. พระเยซูได้ให้คำสัญญา 3 ประการก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ อะไรต่อไปนี้ไม่ใช่คำสัญญา
- ก. เราจะสร้างคริสตจักรของเรา
 - ข. เราจะกู้อาณาจักรของเราคืน
 - ค. เราจะกลับมาอีก
26. พระเยซูตรัสคำอุปมาเกี่ยวกับความสำคัญของการเตรียมพร้อมนั้นเป็นคำอุปมาเกี่ยวกับเรื่อง
- ก. ชาวสะมาเรียใจดี
 - ข. คนรับใช้ที่ไม่สัตย์ซื่อ
 - ค. หญิงพรหมจารี 10 คน

เฉลยคำตอบ

1. ข
2. ค
3. ก
4. ก
5. ข
6. ก
7. ข
8. ก
9. ค
10. ค
11. ก
12. ข
13. ข
14. ค
15. ค
16. ก
17. ข
18. ก
19. ข
20. ค
21. ค
22. ก
23. ข
24. ค
25. ข
26. ค

การนำเด็กมาหาพระคริสต์

การนำเด็ก ๆ ให้รับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญของการสอน ให้ครูฉวยโอกาสที่จะชักชวนให้เขากลับใจรับเชื่อพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ช่วยเหลือเด็ก ๆ เข้าใจโดยยกข้อพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบาย

1. เพราะว่าพระเจ้าทรงรักทุกคนและหวังที่จะให้ทุกคนเป็นบุตรของพระองค์
1 ยอห์น 4:9, ยอห์น 3:16
2. ความบาปกันเราไม่ให้บุตรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่าเราทุกคนเป็นคนบาป
(ถามเด็ก ๆ ว่าเขาใหม่ว่าเป็นคนบาป ยกตัวอย่างความบาป เช่น การไม่เชื่อฟัง การพูดโกหก เป็นต้น โรม 3:23, ยากอบ 4:17)
3. ผลของความบาปคือความตาย (ความตายเป็นการแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์) โรม 6:23
4. พระเยซูทรงรับบาปโทษแทนเรา โดยยอมถูกตรึงที่ไม้กางเขน โรม 5:8 1 เปโตร 2:24
5. ความรอดคือของประทานจากพระเจ้า เราซื้อเองไม่ได้ เอเฟซัส 2:8,9
6. เราต้องสารภาพบาปของการอภัยโทษจากพระเจ้า (นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอการอภัยโทษบาป) กิจการ 3:19
7. เราได้รับของประทานคือความรอดพ้นบาป (นำอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรอดที่พระองค์ประทานให้) ยอห์น 1:12, กิจการ 16:31
8. บอกคนอื่นให้รู้ว่าได้รับเชื่อพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดแล้ว โรม 10:9

หนุนใจเด็ก ๆ ให้

1. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
2. อธิษฐานทุกวัน
3. มานมัสการพระเจ้าทุกวันอาทิตย์
4. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าและนำเพื่อน ๆ มารู้จักพระเจ้าด้วย

